

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

สำหรับสมาชิกวุฒิสภาได้ใช้ในการติดตามผลการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการของสภาผู้แทนราษฎร

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มาตรการของฝ่ายบริหาร

ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

อ.พ.(ร) ๑/๒๕๖๗

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖ และร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๖ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในเบื้องต้น ทั้งนี้ ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎร จะลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มกราคม ๒๕๖๗

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

จัดทำโดย

นางสาวนภาพร ใจสัจจะ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายโสภณ ชาทบุษย์จารุ	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวนภาพร ชวรงค์	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวชนิตาภา มงคลเลิศพล	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์	วิทยากรชำนาญการ
นางกาญจนา ผลาชีวะ	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางรัตติกาลุทธิ์ นวลสุข	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑	ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	
๑.	เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ	๑
๒.	การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๑๗
๓.	การตอบชี้แจง	๑๙
๔.	ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ	๒๐
ส่วนที่ ๒	ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๒๓
ภาคผนวก		
:	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๑)
:	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	(๑๒๑)
:	พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	(๑๕๔)

ส่วนที่ ๑

ประเด็นสำคัญจากการอภิปราย

ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร

ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

**ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)**

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่พุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๒ คือ ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยนายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ ซึ่งได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

๑.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้แถลงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอทั้ง ๒ ฉบับ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสภาผู้แทนราษฎรได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://dl.parliament.go.th/handle/20.500.13072/618871> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๖ ในหน้าที่ ๒๑ และหน้า ๒๒

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑.๒.๑ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังต่อไปนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามและถ้อยคำให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในส่วนอื่น ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ และแก้ไขคำว่า “ไต่สวนข้อเท็จจริง” เป็นคำว่า “ไต่สวน”)

(๒) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่สามารถมอบหมายการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ (เพิ่มมาตรา ๕ วรรคสี่)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเพิ่มเติม แนวทางการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และการประหลูตมิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรง ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ และเพิ่มมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ มาตรา ๑๘/๓ และมาตรา ๑๘/๔)

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และแก้ไขเพิ่มเติมการใช้อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวของผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย รวมทั้ง การดำเนินการของพนักงานอัยการในคดีทุจริตในภาครัฐ (เพิ่มมาตรา ๑๙/๑ และมาตรา ๑๙/๒ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ วรรคสอง)

(๕) กำหนดการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้กรรมการ ในคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒)

(๖) ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริง และมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ และยกเลิกมาตรา ๖๓)

(๗) กำหนดให้มีตำแหน่งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง)

(๘) กำหนดเหตุยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และได้มีการโต้แย้งการกระทำความผิดหรือได้แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา ๕๗/๑)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำการไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และกรณีหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนและความเสียหายต่อทางราชการ (เพิ่มมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘/๒)

(๑๐) เพิ่มเติมความผิดและโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพดมิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้นและกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ จำนวน ๒๒ มาตรา มีสาระสำคัญ สรุปได้ ดังนี้

(๑) วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

(๒) บทนิยาม

แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในส่วนอื่นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ และแก้ไขคำว่า “ไต่สวนข้อเท็จจริง” เป็นคำว่า “ไต่สวน”) ซึ่งจะกล่าวถึงเฉพาะบทนิยามที่สำคัญ ดังนี้

(๒.๑) บทนิยามคำว่า “ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤตินิยมชอบในภาครัฐ

(๒.๒) บทนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

(๒.๓) บทนิยามคำว่า “ประพฤตินิยมชอบ” หมายความว่า กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการกระทำความผิดทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่

(๒.๔) บทนิยามคำว่า “ก.พ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้หมายความรวมถึงองค์กรที่มีกฎหมายอื่นจัดตั้งให้ทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันด้วย

(๒.๕) บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ระบุไว้คือ ผู้พิพากษาและตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ กรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคลดังกล่าวข้างต้น

(๒.๖) บทนิยามคำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบและได้รับการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน

(๒.๗) บทนิยามคำว่า “ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

(๒.๘) บทนิยามคำว่า “กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

(๒.๙) บทนิยามคำว่า “พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท.

(๒.๑๐) บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

นอกจากนั้น ยังได้แก้ไขคำว่า “ไต่สวนข้อเท็จจริง” ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นคำว่า “ไต่สวน” ทุกแห่ง

ทั้งนี้ การกำหนดบทนิยามดังกล่าวเพื่อให้มีความชัดเจนสอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และเพื่อให้ครอบคลุมการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ และร่างมาตรา ๔)^๓

^๓ สำนักกฎหมาย มีข้อสังเกตว่า พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ ได้เคยกำหนดบทนิยามคำว่า “ผู้กล่าวหา” ไว้ โดยให้หมายความว่าเป็นผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และได้กล่าวหาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ แต่ตามร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๓ บัญญัติให้ยกเลิกบทนิยามเดิมทั้งหมด และกำหนดบทนิยามของคำต่าง ๆ ใหม่ แต่ไม่ได้มีการกำหนดบทนิยามของคำว่า “ผู้กล่าวหา” ไว้แต่อย่างใด ทั้งนี้ยังปรากฏคำว่า “ผู้กล่าวหา” อยู่ในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่หลายแห่ง เช่น ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๙/๑ ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๓) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมอบหมายบุคคลใดให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการ ป.ป.ท. แทนมิได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าการเป็นกรรมการ ป.ป.ท. โดยตำแหน่งเป็นการเฉพาะตัวไม่สามารถมอบอำนาจได้ (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๕ วรรคสี่)

(๔) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. สรุปลักษณะที่สำคัญ ได้ดังนี้

(๔.๑) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ และกำกับดูแลการไต่สวนเกี่ยวกับการประพฤตินิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๑๘/๔ รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบสำนวนการไต่สวนดังกล่าว พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการประพฤตินิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว หรือสำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไต่สวนเอง และให้ดำเนินการสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีอาญากับผู้กระทำความผิด สำหรับในคดีเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูล ในกรณีที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และให้ดำเนินการสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีอาญากับผู้กระทำความผิด และเฉพาะเรื่องการไต่สวนคดีเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้วเสนอสำนวนเพื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาต่อไปก็ได้

ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เมื่อมีความจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายในเรื่องอื่นที่มีใช้การไต่สวน เว้นแต่เป็นการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม ที่เป็นการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนในเรื่องที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน ทั้งนี้ ตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อดำเนินการไต่สวนก็ได้ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)

(๔.๒) กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในเรื่องการไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการประพฤตินิชอบและการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งให้หมายความรวมถึงการดำเนินการกับคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวข้อกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

(๔.๓) ในการไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจในการมีหนังสือสอบถามหรือเรียกหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา และให้มีอำนาจในการดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัดเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนได้ (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

(๔.๔) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐและความผิดนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วย หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับ และควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๙/๒)

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใน ๒ กรณี ได้แก่ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนโดยกำหนดหลักเกณฑ์หรือลักษณะของความผิดไว้เป็นการทั่วไป และกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเป็นเรื่อง ๆ ไป โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาการกล่าวหา ระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการในเรื่องใดที่กฎหมายกำหนดห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณา ตามมาตรา ๒๕ (๕) กล่าวคือ เรื่องที่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกิน ๕ ปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในการดำเนินการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓ ด้วย และหากการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ทราบ (ร่างมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ และมาตรา ๑๘/๓)

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดประพฤติมิชอบ

การดำเนินการในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติมิชอบ ซึ่งมีลักษณะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่รวมอยู่ด้วย และเป็นเรื่องที่มีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๘/๑ ให้ส่งเรื่องทั้งหมดนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป แต่หากเป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และไม่มีลักษณะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่รวมอยู่ด้วยดังกล่าว เมื่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสั่งให้ดำเนินการต่อไปแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนต่อไป การไต่สวนดังกล่าวให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (ร่างมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๑๘/๔)

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่

คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และบุคคล ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด จะเปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะ เป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้ การเปิดเผยข้อมูลอื่นใด เพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด การเปิดเผยมติโดยสรุปให้กระทำได้ แต่จะเปิดเผย ชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้ และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัย ในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ได้เพิ่มบทกำหนดโทษขึ้นใหม่ในมาตรา ๖๔ วรรคสอง โดยมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติให้การเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. และมีใช้การกระทำตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งหมายความรวมถึงประธานกรรมการ ป.ป.ท. อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด และการกระทำนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙/๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๙/๑ และร่างมาตรา ๑๙ เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

(๘) การให้ความคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่และการใช้ดุลพินิจของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งหมายความรวมถึง ประธานกรรมการ ป.ป.ท. อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ซึ่งช่วยเหลือ บุคคลดังกล่าว ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้อง ในขณะดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว เพราะเหตุที่มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช้เป็นที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดี ในการนี้ถ้าพนักงานอัยการมิใช่เป็นผู้ฟ้อง อาจขอให้พนักงานอัยการหรือทนายความเข้าแก้ต่างให้บุคคลเหล่านั้นก็ได้ ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ และการใช้ดุลพินิจของบุคคลเหล่านั้นตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำไปโดยสุจริต ย่อมได้รับความ คุ้มครอง (ร่างมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๒๑/๑)

(๙) กำหนดให้กรรมการ ป.ป.ท. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ ของกรรมการ ป.ป.ท. และประธานกรรมการ ป.ป.ท.ตามที่ได้รับมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๒๑/๒)

**(๑๐) ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง
สรุปลักษณะสำคัญได้ ดังนี้**

(๑๐.๑) กำหนดให้เริ่มดำเนินการไต่สวนภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยอาจขยายเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน ๓ ปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อนในต่างประเทศ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นรวมแล้วไม่เกิน ๕ ปีก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

(๑๐.๒) กำหนดให้ในการดำเนินการไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ให้ดำเนินการเป็นองค์คณะ องค์คณะไม่น้อยกว่า ๒ คนตามที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้ง โดยการแต่งตั้งและองค์ประกอบขององค์คณะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อนคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อดำเนินการไต่สวนก็ได้ ทั้งนี้ ในการไต่สวนเรื่องใดผู้ไต่สวนต้องไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม เช่น รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่น ที่มีใช่เป็นการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา โดยหากผู้ไต่สวนผู้ใดมีเหตุดังกล่าวให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว หรือผู้ถูกกล่าวหาจะเป็นผู้ยื่นคำร้องคัดค้านผู้ไต่สวนเมื่อมีเหตุดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเองก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๐)

(๑๐.๓) กำหนดเรื่องที่จะห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณา เช่น เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี และเรื่องที่ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกิน ๕ ปี นอกจากนี้ยังได้กำหนดเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่าย เช่น เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนได้ เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๕ ปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไปได้ เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เรื่องประพจน์มิชอบที่มีใช่เป็นความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ ทั้งนี้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับเรื่องใดไว้พิจารณาแล้ว ปรากฏจากการไต่สวนว่าเป็นเรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือเรื่องประพจน์มิชอบที่มีใช่เป็นความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งยุติการไต่สวนก็ได้ โดยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป แล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณา หรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบทุก ๑๕ วัน ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน ให้ถือว่ามิติตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ ถึงมาตรา ๒๘)

(๑๐.๔) กำหนดให้การกล่าวหาจะทำด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙)

(๑๐.๕) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แม้ภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หากเป็น ๒ กรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาก่อนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประพฤตินิชอบพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และต่อมาผู้นั้นได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มีสาเหตุตายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาการไต่สวนตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกิน ๓ ปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๒) กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกิน ๑ ปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาการไต่สวนตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกิน ๓ ปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ทั้งนี้ ระยะเวลาที่กำหนดใน ๒ กรณีดังกล่าว ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

(ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

(๑๐.๖) การดำเนินการภายหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไต่สวนแล้ว

(๑) กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่า ๑๕ วันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ

(๒) กรณีที่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด ให้ส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาทำหนังสือรับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาหรือจะมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองก็ได้ ทั้งนี้ ในการมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยตนเองหรือการให้ถ้อยคำใด ๆ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธินำพยานความหรือบุคคล

ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ถ้อยคำของตนได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และหากเป็นการไต่สวนในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีนายความและร้องขอ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจัดหาทนายความให้ สำหรับการดำเนินการกับเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปีให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

(๓) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งข้อกล่าวหาที่มีมูลความผิดนั้น หยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจจะเกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวน

(ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๓๖)

(๑๐.๗) การดำเนินการเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด

(๑) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติดังกล่าว โดยให้ถือมติและรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้วเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ทั้งนี้ หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี

หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้ เพราะกฎหมายมิได้ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอแนะได้ **(ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)**

(๒) หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา อาจขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนมติการกระทำความผิดทางวินัยได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. **(ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐)**

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐซึ่งเป็นความผิดทางอาญาที่มีโทษความผิดอันยอมความได้ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป กรณีที่พนักงานอัยการ

เห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดถือเป็นที่สุด กรณีที่ความผิดทางอาญาเป็นความผิดอันยอมความได้ และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐ เพื่อดำเนินการตามสมควรต่อไป กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาดังกล่าวให้เป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร และให้อำนาจของอัยการสูงสุด ในการวินิจฉัยว่าควรสั่งฟ้องหรือไม่นั้น เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ(ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕)

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใด และปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหาย หรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าวแล้วแต่กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ หากหน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการภายในเวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานคณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทราบ เป็นการทั่วไป (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๑๑) กำหนดเหตุยกเว้นโทษ ลดโทษ หรือไม่ลงโทษ

(๑๑.๑) กำหนดเหตุยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการกระทำความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้ง หรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗/๑)

(๑๑.๒) กำหนดเหตุลดโทษ หรือไม่ลงโทษ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นว่ากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดล้ำสมัย ขาดประสิทธิภาพ หรือขาดการบังคับใช้ อย่างทั่วถึง เป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้ และเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณาวินิจฉัย ชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นไปโดยสุจริตและเป็นไป เพื่อประโยชน์ของทางราชการ (ร่างมาตรา ๑๕ เพิ่มมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง)

(๑๒) การป้องกันการทุจริตในภาครัฐ และการขจัดความเดือดร้อน ของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติ หรือการดำเนินการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ได้แก่ ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการ อำนาจความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ การใดเป็นเหตุให้เกิด

ความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน หรือการใดเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ อย่างร้ายแรง ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ แจ้งให้ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็วต่อไป (ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘/๒)

(๑๓) บทเฉพาะกาล

(๑๓.๑) กำหนดให้การใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๒๐)

(๑๓.๒) สำหรับบรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติดังกล่าวซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ หากไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ ไล่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้านั้นแล้วรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบและเผยแพร่ผลการไล่สวนนั้น ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ผลการไล่สวนปรากฏว่าเป็นกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นเหตุบกพร่องต่อหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๒๑)

(๑๔) ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๒)
จากนั้น รองนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ได้กล่าวถึงความจำเป็น และความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) สรุปสาระสำคัญได้ว่า รัฐบาลมีนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๒ ครั้ง การเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้จะเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๔ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ในภาครัฐให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพตมิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกมิติ โดยให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อให้สามารถดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ และระเบียบ รวมถึงดำเนินการกับหัวหน้าหน่วยงานที่ไม่ควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาของตน อันเป็นการควบคุมความประพฤติของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยหน่วยงานของฝ่ายบริหารตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุทุจริต รวมถึงเป็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนตามมาตราการของฝ่ายบริหารไปในคราวเดียวกัน และเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือของภาครัฐในการปฏิบัติราชการ โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ในประเด็นสำคัญ ได้แก่ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ประพตมิชอบ” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำอันเป็นความผิดทางวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกเรื่อง แก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวน และบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว มีมาตรฐานเดียวกันกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐอันเป็นการปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อสกัดกั้นปัญหาการทุจริตและประพตมิชอบของประเทศไทย ตรวจสอบและลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ประพตมิชอบได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ อันจะส่งผลให้คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI) ของประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ดียิ่งขึ้น

๑.๒.๒ นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล ได้ชี้แจงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ^๔

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามและถ้อยคำให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในส่วนอื่นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ และแก้ไขคำว่า “ไต่สวนข้อเท็จจริง” เป็นคำว่า “ไต่สวน”)

^๔ วรรคตอนตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๒) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่สามารถมอบหมายการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ (เพิ่มมาตรา ๕ วรรคสี่)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเพิ่มเติมแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และการประพจน์มิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ และเพิ่มมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ มาตรา ๑๘/๓ และมาตรา ๑๘/๔)

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และแก้ไขเพิ่มเติมการใช้อำนาจในการจับกุมตัวและการปล่อยชั่วคราวของผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย รวมทั้งการดำเนินการของพนักงานอัยการในคดีทุจริตในภาครัฐ เพิ่มมาตรา ๑๙/๑ และมาตรา ๑๙/๒ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคสอง)

(๕) กำหนดการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้กรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒)

(๖) ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (แก้ไขเพิ่มเติม ชื่อหมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริง และมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ และยกเลิกมาตรา ๖๓)

(๗) กำหนดให้มีตำแหน่งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง)

(๘) กำหนดเหตุยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และได้มีการโต้แย้งการกระทำความผิดหรือได้แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และกำหนดรางวัลแก่ผู้แจ้งเบาะแส (เพิ่มมาตรา ๕๗/๑)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการกักขังพยาน วิธีการเลือกและการกักขังพยาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำการไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และกรณีหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนและความเสียหายต่อทางราชการ (เพิ่มมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘/๒)

(๑๑) เพิ่มเติมความผิดและโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

เหตุผล^๕

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช้เป็นการผิดร้ายแรง หรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและข้อมูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประวัตินิชอบให้ครอบคลุม การตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้นและกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จากนั้น นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล ได้กล่าวถึงสภาพปัญหาและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สรุปสาระสำคัญได้ว่า การทุจริตคอร์รัปชันถือเป็นการทำลายประเทศชาติ เป็นภัยร้ายทำให้ประชาชนถูกกดขี่ข่มเหงจากการใช้หน้าที่และอำนาจโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การมีกฎหมายล้าหลังที่เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลพินิจได้ตามอำเภอใจกลายเป็นเครื่องมือในการเรียกรับผลประโยชน์

^๕ วรรคตอนตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

จากประชาชน เป็นช่องทางทำให้เกิดผู้มีอิทธิพล อาชญากรรมข้ามชาติ หรือนักลงทุนผิดกฎหมาย จำนวนมากเข้ามาในประเทศไทย รวมไปถึงเป็นสาเหตุของปัญหายาเสพติด ปัญหาการพนันออนไลน์ ปัญหาแก๊งคอลเซ็นเตอร์ ปัญหาขบวนการข้ามชาติ ปัญหาการลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษี เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าวจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมให้การประพฤตินิยม ขอบคลุมไปถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาทิ การลวนลาม ผู้ใต้บังคับบัญชา การเบียดบังเวลาราชการ หรือนำทรัพย์สินของราชการไปใช้ส่วนตัวโดยมิชอบ และปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และชัดเจน

๒. การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ก่อนที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้ นายภูมิวิศาล เกษมสุข เลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และนายเอกชัย เกษมสุขธวัช รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๖^๖

ภายหลังจากที่รองนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) และนายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จะทำให้กลไกของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI) ของประเทศไทยดีขึ้น และสร้างความเชื่อมั่นจากประชาชน และนักลงทุน ต่างประเทศ

๒.๒ การเพิ่มอำนาจให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้มีอำนาจโดยตรงในการดำเนินการในคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤตินิยม เป็นการ เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และลดความซ้ำซ้อน ในการดำเนินการ

^๖ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๖ กำหนดไว้ว่า

“ข้อ ๗๖ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมายให้บุคคลใด ๆ ชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อที่ประชุมประกอบกรอการอภิปรายของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีก็ได้”

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒.๓ การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้มีความสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention against Corruption 2003 : UNCAC) ที่กำหนดให้รัฐภาคีจัดตั้งหรือคงไว้ซึ่งองค์กรที่มีหน้าที่ในการป้องกันและต่อต้านการทุจริตตามหลักการพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในที่มีความเป็นอิสระและได้รับการสนับสนุนทรัพยากรสำหรับการดำเนินงานอย่างเพียงพอ

๒.๔ การดำเนินคดีอาญากรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารที่กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหารนั้น ควรพิจารณาให้มีความเหมาะสม เนื่องจากอัยการทหาร และเจ้ากรมพระธรรมนูญอยู่ภายใต้โครงสร้างองค์กรที่ยึดถือหลักเคารพผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นที่ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด อาจเป็นการใช้ดุลพินิจที่อยู่ภายใต้อำนาจการบังคับบัญชา ดังนั้น การดำเนินการจึงควรเป็นไปตามหลักการถ่วงดุลอำนาจ เปิดเผยตรวจสอบได้ โดยองค์กรภายนอก หรือไม่

๒.๕ ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจต่อภัยที่จะเกิดขึ้นจากการทุจริตคอร์รัปชัน โดยรัฐบาลควรสนับสนุนให้ประชาชนรวมกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริต ได้แก่ ๑) รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการให้ประชาชนรับรู้อย่างทั่วถึง ๒) ควรพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสการทุจริต ๓) พัฒนาระบบการให้เป็นที่ยุติโดยเร็ว โปร่งใส และเป็นมาตรฐานเดียวกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ ๔) พัฒนาระบบราชการให้โปร่งใสปราศจากการมีผลประโยชน์ทับซ้อน และ ๕) มีมาตรการในการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

๒.๖ ควรมีมาตรการในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับปฏิบัติการหรือระดับผู้ใต้บังคับบัญชาให้ได้รับความเป็นธรรมในการถูกไต่สวน โดยให้สิทธิในการต่อสู้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอย่างเต็มที่ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความรู้ความเข้าใจในงานที่ได้รับมอบหมาย และควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต

๒.๗ การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว ควรดำเนินการอย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการทำงานของราชการและการบริการสาธารณะแก่ประชาชน

๒.๘ รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณาแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างหรือการดำเนินโครงการของรัฐ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าร่วมการแข่งขันอย่างแท้จริง มิใช่ผูกขาดโดยผู้ประกอบการรายใหญ่เท่านั้น

๒.๙ การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบด้วย ตามร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ ใน (๘) นั้น มีความแตกต่างจากความเดิมที่พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๗ (๖) ได้บัญญัติไว้ให้จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

วุฒิสภา และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย จึงมีข้อสังเกตว่า ควรเพิ่มความให้ฝ่ายนิติบัญญัติสามารถตรวจสอบผลการดำเนินการของฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้เหมือนเดิมด้วย หรือไม่

๒.๑๐ การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดนั้นมีความเหมาะสม หรือไม่

๒.๑๑ การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ โดยการเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถส่งคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๓ แล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยชี้มูล และให้ผู้ไต่สวนนำพยานหลักฐานดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้น ถือเป็นประโยชน์อย่างมากช่วยให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้เอกสารหลักฐานและข้อเท็จจริงชัดเจนถูกต้องมากยิ่งขึ้น และยังสร้างความยุติธรรมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา

๒.๑๒ การเพิ่มเติมความผิดและโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่นั้นจะส่งผลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเกรงกลัวต่อกฎหมาย และบทลงโทษที่รุนแรง ทำให้ระบบการปฏิบัติหน้าที่มีความเที่ยงธรรมและเป็นไปตามกฎหมาย

๓. การตอบชี้แจง

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเสร็จแล้ว มีผู้ตอบชี้แจง ดังนี้

๓.๑ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ได้ตอบชี้แจง สรุปสาระสำคัญได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเพื่อให้คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI) ของประเทศไทยดีขึ้น โดยมีบทบัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีหน้าที่และอำนาจในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ หรือขจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตั้งแต่การสร้างความรู้ให้แก่ประชาชน และการให้อำนาจในการเข้าตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ประพฤติมิชอบ อันเป็นการลดความเสี่ยงในการทุจริตและลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อประชาชน สังคม และประเทศ

๓.๒ นายวิโรจน์ ลักษณะนาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล ได้ตอบชี้แจง สรุปสาระสำคัญ ได้ว่า

(๑) การทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาหลายประการในประเทศไทย เช่น ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาการลงทุนผิดกฎหมาย ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ภาพลักษณ์ของประเทศเสื่อมเสีย นักลงทุนขาดความเชื่อมั่น สินค้าอุปโภคบริโภคมีราคาแพง โดยที่ประเทศไทยถูกจัดให้คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต

(Corruption Perception Index : CPI) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ อยู่ในอันดับที่ ๑๐๑ ของโลก จาก ๑๘๐ ประเทศทั่วโลก ซึ่งมีสาเหตุจากความไม่เหมาะสมของการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐ ของประชาชน การแก้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันไม่ครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ระดับสูง สมควรมีการ แก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขจัดปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว

(๒) สำหรับการตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหารโดยฝ่ายนิติบัญญัตินั้น ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ฝ่ายนิติบัญญัติโดยคณะกรรมการสามารถตรวจสอบการดำเนินงาน ของฝ่ายบริหารได้ ตามร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ ใน (๒) ที่บัญญัติให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจเสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับ นโยบาย มาตรการและแผนพัฒนา รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจเสนอแนะ ให้พิจารณาปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐเพื่อลดการผูกขาด จากผู้ประกอบการรายใหญ่ได้

๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ พร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียง ๔๑๔ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี ดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการ โดยการถือเอาร่างพระราชบัญญัติ ของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

๑. ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระ ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖

<https://pis.parliament.go.th/PARWeb/doc/meeting-agenda/MeetingAgendaDetailForQRCode?meetingId=-2B8c3fFILDlPlzacPU&openExternalBrowser=1>

๒. ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระ ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

https://pis.parliament.go.th/PARWeb/doc/meeting-agenda/MeetingAgendaDetailForQRCode?meetingId=qLg0Pfx2TjR_tLGaUXw&openExternalBrowser=1

๓. เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖ (อ.พ. ๑๑/๒๕๖๖)

<https://dl.parliament.go.th/handle/20.500.13072/605614>

๔. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11136&mid=4531

๕. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11134&mid=4531

๖. พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑
<https://www.ocs.go.th/council-of-state/#/public/doc/VTJGc2RHVmtYMTlkMG5Bdk0vandTbENVMHRIbERFOEN2VzBEVmVuT3hiTT0%3D>

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑
และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับร่างพระราชบัญญัติมาตรการ
ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 28 มาตรา 32 และมาตรา 33 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบัญญัติ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 28 มาตรา 32 มาตรา 33 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบัญญัติ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทธนะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ</p> <p>“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น</p>	<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ</p> <p>“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเอง</p>	<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ</p> <p>“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเอง</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น</p> <p>“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน</p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน</p>	<p>หรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น</p> <p>“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า <u>กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการกระทำอันเป็นความผิดทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่</u></p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“ก.พ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้หมายความรวมถึงองค์กรที่มีกฎหมายอื่นจัดตั้งให้ทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันด้วย</p> <p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน</p>	<p>หรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น</p> <p>“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า <u>กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการกระทำอันเป็นความผิดทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่</u></p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“ก.พ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้หมายความรวมถึงองค์กรที่มีกฎหมายอื่นจัดตั้งให้ทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันด้วย</p> <p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>และปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ผู้บริหารระดับสูง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(2) ผู้พิพากษาและตุลาการ</p> <p>(3) พนักงานอัยการ</p> <p>(4) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(5) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>(6) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>(7) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(8) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคล</p>	<p>และปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ผู้พิพากษาและตุลาการ</p> <p>(2) พนักงานอัยการ</p> <p>(3) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(4) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>(5) <u>กรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ</u></p> <p>(6) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคล</p>	<p>และปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ผู้พิพากษาและตุลาการ</p> <p>(2) พนักงานอัยการ</p> <p>(3) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(4) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>(5) <u>กรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ</u></p> <p>(6) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคล</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ตาม (1) (2) (3) (4) (5) (6) และ (7)</p> <p>“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และได้กล่าวหาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้</p> <p>“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหา หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าได้กระทำการทุจริตในภาครัฐอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดด้วย</p> <p>“ไต่สวนข้อเท็จจริง” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย</p> <p>“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รอง</p>	<p>ตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5)</p> <p>“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติมิชอบและได้รับการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ <u>ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน</u></p> <p>“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย</p> <p>“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ</p>	<p>ตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5)</p> <p>“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติมิชอบและได้รับการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ <u>ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน</u></p> <p>“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย</p> <p>“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ท.” ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกห้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามมาตรา 5/1 และมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง</p> <p>ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>	<p><u>ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “ไต่สวน” ทุกแห่ง</u></p> <p>มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559</p>	<p><u>ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “ไต่สวน” ทุกแห่ง</u></p> <p>มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา 6 มาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา 10 มาใช้บังคับกับเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง</p> <p>มาตรา 17 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(1/1) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและ</p>	<p><u>“เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมอบหมายบุคคลใดให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการแทนมิได้”</u></p> <p>มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 17 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกัน เพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p><u>“เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมอบหมายบุคคลใดให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการแทนมิได้”</u></p> <p>มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 17 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกัน เพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>สนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(2) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>(3) เสนอแนะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(4) ใต้วงขอเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>	<p>(2) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนา รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>(3) ใต้วงและวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ <u>และกำกับดูแลการใต้วงเกี่ยวกับการประพตติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 18/4 รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบสำนวนการใต้วงดังกล่าว</u></p> <p>(4) <u>พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการประพตติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามสำนวนการใต้วงที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว หรือสำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ใต้วงเอง</u></p>	<p>(2) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนา รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>(3) ใต้วงและวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ <u>และกำกับดูแลการใต้วงเกี่ยวกับการประพตติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 18/4 รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบสำนวนการใต้วงดังกล่าว</u></p> <p>(4) <u>พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการประพตติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามสำนวนการใต้วงที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว หรือสำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ใต้วงเอง</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กักคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(5) ใ้ส่วนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีอาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>(6) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย</p>	<p>(5) ใ้ส่วนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ในการใ้ส่วนดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการใ้ส่วนแล้วเสนอสำนวนเพื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาต่อไปก็ได้</p> <p>(6) ดำเนินการสรุปสำนวนตาม (4) และ (5) พร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการ เพื่อฟ้องคดีอาญากับผู้กระทำความผิดต่อไป</p> <p>(7) กำกับดูแลและกวดขันการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ของพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ</p> <p>(8) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบด้วย</p> <p>(9) ออกระเบียบกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการ และที่ปรึกษากรรมการ</p>	<p>(5) ใ้ส่วนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ในการใ้ส่วนดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการใ้ส่วนแล้วเสนอสำนวนเพื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาต่อไปก็ได้</p> <p>(6) ดำเนินการสรุปสำนวนตาม (4) และ (5) พร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการ เพื่อฟ้องคดีอาญากับผู้กระทำความผิดต่อไป</p> <p>(7) กำกับดูแลและกวดขันการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ของพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ</p> <p>(8) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและสภาผู้แทนราษฎรเพื่อทราบและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบด้วย</p> <p>(9) ออกระเบียบกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการ และที่ปรึกษากรรมการ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กักคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(7) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย</p> <p>(8) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย</p>	<p><u>และกำหนดแบบบัตรประจำตัวที่ข้าราชการกรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.</u></p> <p>(10) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ<u>เมื่อมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้</u> เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย ในเรื่องอื่นที่มีใช้การไต่สวน เว้นแต่เป็นการแต่งตั้งตามมาตรา 24 วรรคสาม</p> <p>(11) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือ<u>ป้องกันความเสียหายอันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย</u></p> <p><u>ให้นำความในมาตรา 30 มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตาม (3) และ (5) เฉพาะเมื่อกรรมการดำเนินการไต่สวนเองด้วยโดยอนุโลม”</u></p> <p>มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 17/1 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 17/1 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 17 (3) (4) และ (5) ให้รวมถึง การดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็น</p>	<p><u>และกำหนดแบบบัตรประจำตัวที่ข้าราชการกรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.</u></p> <p>(10) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ<u>เมื่อมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้</u> เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย ในเรื่องอื่นที่มีใช้การไต่สวน เว้นแต่เป็นการแต่งตั้งตามมาตรา 24 วรรคสาม</p> <p>(11) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือ<u>ป้องกันความเสียหายอันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย</u></p> <p><u>ให้นำความในมาตรา 30 มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตาม (3) และ (5) เฉพาะเมื่อกรรมการดำเนินการไต่สวนเองด้วยโดยอนุโลม”</u></p> <p>มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 17/1 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 17/1 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 17 (3) (4) และ (5) ให้รวมถึง การดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็น</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 18 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 17 (4) และ (5) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย</p>	<p>ตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา 17 (3) (4) หรือ (5) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 17 (3) (4) และ (5) และการดำเนินคดีภายหลัง การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้หมายรวมถึงการดำเนินการกับคดีที่มีการกระทำเป็นกรรมเดียว แต่ผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งไม่อยู่ในอำนาจที่จะดำเนินการตามมาตรา 17 (3) (4) หรือ (5) และคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวเนื่องกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย”</p> <p>มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 18 ในการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจ</p>	<p>ตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา 17 (3) (4) หรือ (5) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 17 (3) (4) และ (5) และการดำเนินคดีภายหลัง การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้หมายรวมถึงการดำเนินการกับคดีที่มีการกระทำเป็นกรรมเดียว แต่ผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งไม่อยู่ในอำนาจที่จะดำเนินการตามมาตรา 17 (3) (4) หรือ (5) และคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวเนื่องกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย”</p> <p>มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 18 ในการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(3) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัดเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ</p>	<p>ดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ <u>ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน</u>มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(3) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัดเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ</p>	<p>ดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ <u>ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน</u>มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(3) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัดเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(4) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติการตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p>	<p>(4) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติการตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการ <u>ไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.</u> ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p><u>ในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ ประธานกรรมการจะมอบหมายให้เลขาธิการลงนามในเอกสารแทนก็ได้”</u></p> <p>มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 18/1 มาตรา 18/2 มาตรา 18/3 และมาตรา 18/4 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 18/1 ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับ</p>	<p>(4) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติการตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการ <u>ไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.</u> ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p><u>ในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ ประธานกรรมการจะมอบหมายให้เลขาธิการลงนามในเอกสารแทนก็ได้”</u></p> <p>มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 18/1 มาตรา 18/2 มาตรา 18/3 และมาตรา 18/4 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 18/1 ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>มอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการในแต่ละกรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน โดยกำหนดหลักเกณฑ์หรือลักษณะของความผิดไว้เป็นการทั่วไป</p> <p>(1) เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่ามีผู้กระทำ ความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ไม่ว่าจะได้รับเรื่องร้องเรียนโดยตรงหรือความปรากฏโดยประการอื่นหรือได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปได้ แต่ในกรณีที่มีใช้เป็นเรื่องที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย</p> <p>(2) ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณา วินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องแล้วแต่กรณี</p> <p>(3) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการเองตาม (1) หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติจะดำเนินการเรื่อง</p>	<p>มอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการในแต่ละกรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน โดยกำหนดหลักเกณฑ์หรือลักษณะของความผิดไว้เป็นการทั่วไป</p> <p>(1) เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่ามีผู้กระทำ ความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ไม่ว่าจะได้รับเรื่องร้องเรียนโดยตรงหรือความปรากฏโดยประการอื่นหรือได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปได้ แต่ในกรณีที่มีใช้เป็นเรื่องที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย</p> <p>(2) ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณา วินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องแล้วแต่กรณี</p> <p>(3) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการเองตาม (1) หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติจะดำเนินการเรื่อง</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทธนะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>นั้นเอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนเท่าที่มีอยู่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้คัดสำเนาสำนวนดังกล่าวเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานด้วย</u></p> <p>(ข) <u>กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นเรื่อง ๆ ไป</u></p> <p>(1) <u>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานได้รับเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง</u></p> <p>(2) <u>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนในเรื่องใด ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.</u></p> <p>(3) <u>เรื่องใดที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากปรากฏว่า ในขณะที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าด้วยเหตุใด</u></p>	<p><u>นั้นเอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนเท่าที่มีอยู่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้คัดสำเนาสำนวนดังกล่าวเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานด้วย</u></p> <p>(ข) <u>กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นเรื่อง ๆ ไป</u></p> <p>(1) <u>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานได้รับเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง</u></p> <p>(2) <u>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนในเรื่องใด ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.</u></p> <p>(3) <u>เรื่องใดที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากปรากฏว่า ในขณะที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าด้วยเหตุใด</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>หรือเป็นกรณีที่เหลือเวลาไม่ถึงหกเดือน และคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อน ล่วงพ้นเวลาดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่อง คืบคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง</p> <p>มาตรา 18/2 ในการดำเนินการตามมาตรา 18/1 เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจ ดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยในส่วนที่เกี่ยวกับระยะเวลาการกล่าวหา ระยะเวลาการไต่สวน และพิจารณาวินิจฉัยชี้มูล ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ ในเรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับไว้ พิจารณาตามมาตรา 25 (5) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในการดำเนินการ ไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา 23 ด้วย</p>	<p>หรือเป็นกรณีที่เหลือเวลาไม่ถึงหกเดือน และคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อน ล่วงพ้นเวลาดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่อง คืบคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง</p> <p>มาตรา 18/2 ในการดำเนินการตามมาตรา 18/1 เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจ ดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยในส่วนที่เกี่ยวกับระยะเวลาการกล่าวหา ระยะเวลาการไต่สวน และพิจารณาวินิจฉัยชี้มูล ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ ในเรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับไว้ พิจารณาตามมาตรา 25 (5) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในการดำเนินการ ไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา 23 ด้วย</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ</u></p> <p><u>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูล เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</u></p> <p><u>มาตรา 18/3 ในการดำเนินการตามมาตรา 18/1 หากพบว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ใน หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วยให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ</u></p> <p><u>มาตรา 18/4 เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดประพฤติมิชอบ ให้ดำเนินการ</u></p>	<p><u>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ</u></p> <p><u>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูล เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</u></p> <p><u>มาตรา 18/3 ในการดำเนินการตามมาตรา 18/1 หากพบว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ใน หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วยให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ</u></p> <p><u>มาตรา 18/4 เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดประพฤติมิชอบ ให้ดำเนินการ</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>ดังต่อไปนี้</u></p> <p>(1) ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีลักษณะเป็นการทุจริต ต่อหน้าที่รวมอยู่ด้วย และเรื่องนั้นมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 18/1 ให้ส่งเรื่องทั้งหมดนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป</p> <p>(2) ในกรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีใช้เป็นกรณีตาม (1) เมื่อเลขาธิการสั่งให้ดำเนินการต่อไปแล้วให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ การไต่สวนดังกล่าวให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท.”</p> <p>มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 19/1 และมาตรา 19/2 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 19/1 คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด จะเปิดเผยข้อมูล</p>	<p><u>ดังต่อไปนี้</u></p> <p>(1) ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีลักษณะเป็นการทุจริต ต่อหน้าที่รวมอยู่ด้วย และเรื่องนั้นมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 18/1 ให้ส่งเรื่องทั้งหมดนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป</p> <p>(2) ในกรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีใช้เป็นกรณีตาม (1) เมื่อเลขาธิการสั่งให้ดำเนินการต่อไปแล้วให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ การไต่สวนดังกล่าวให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท.”</p> <p>มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 19/1 และมาตรา 19/2 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 19/1 คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด จะเปิดเผยข้อมูล</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้ การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ในชั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกร้อง เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว</p> <p>(2) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควรก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะพิจารณาวินิจฉัย จะเปิดเผยข้อมูลใดมิได้ เว้นแต่เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไปตามวิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>(3) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด การเปิดเผยมติโดยสรุปให้กระทำได้</p> <p>ในการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งจะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้ และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง</p> <p>มาตรา 19/2 เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัย</p>	<p>ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้ การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ในชั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกร้อง เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว</p> <p>(2) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควรก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะพิจารณาวินิจฉัย จะเปิดเผยข้อมูลใดมิได้ เว้นแต่เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไปตามวิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>(3) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด การเปิดเผยมติโดยสรุปให้กระทำได้</p> <p>ในการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งจะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้ และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง</p> <p>มาตรา 19/2 เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัย</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>ชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิด ทางวินัยตามมาตรา 38 และความผิดนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วย หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้</u></p> <p>ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ดำเนินการแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับมอบหมายดังกล่าว ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว</p> <p><u>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการจับ การควบคุมตัวและการปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการของพนักงานอัยการ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม”</u></p> <p>มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 21/1 และมาตรา 21/2 แห่ง พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p>	<p><u>ชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิด ทางวินัยตามมาตรา 38 และความผิดนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วย หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้</u></p> <p>ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ดำเนินการแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับมอบหมายดังกล่าว ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว</p> <p><u>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการจับ การควบคุมตัวและการปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการของพนักงานอัยการ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม”</u></p> <p>มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 21/1 และมาตรา 21/2 แห่ง พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>“มาตรา 21/1 ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคลดังกล่าว ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าว เป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช้เป็นกรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว และในกรณีที่พนักงานอัยการมิใช่เป็นผู้ฟ้อง อาจขอให้พนักงานอัยการหรือทนายความเข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้นก็ได้ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าวให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการมีความเห็น มติ คำสั่ง ในการตรวจสอบ ไต่สวน หรือการพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำไปโดยสุจริต ย่อมได้รับ</p>	<p>“มาตรา 21/1 ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคลดังกล่าว ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าว เป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช้เป็นกรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว และในกรณีที่พนักงานอัยการมิใช่เป็นผู้ฟ้อง อาจขอให้พนักงานอัยการหรือทนายความเข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้นก็ได้ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าวให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการมีความเห็น มติ คำสั่ง ในการตรวจสอบ ไต่สวน หรือการพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำไปโดยสุจริต ย่อมได้รับ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>ความคุ้มครอง</u></p> <p>มาตรา 21/2 <u>กรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้ง บุคคลเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตามที่ได้รับมอบหมาย</u></p> <p><u>จำนวนและการแต่งตั้งที่ปรึกษาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</u></p> <p><u>ที่ปรึกษามีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”</u></p> <p>มาตรา 12 ให้ยกเลิกชื่อหมวด 2 การไต่สวนข้อเท็จจริง และความในมาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 40 มาตรา 41 มาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 44 มาตรา 45 มาตรา 46 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่าย</p>	<p><u>ความคุ้มครอง</u></p> <p>มาตรา 21/2 <u>กรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้ง บุคคลเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตามที่ได้รับมอบหมาย</u></p> <p><u>จำนวนและการแต่งตั้งที่ปรึกษาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</u></p> <p><u>ที่ปรึกษามีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”</u></p> <p>มาตรา 12 ให้ยกเลิกชื่อหมวด 2 การไต่สวนข้อเท็จจริง และความในมาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 40 มาตรา 41 มาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 44 มาตรา 45 มาตรา 46 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่าย</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัมภณะ เป็นผู้เสนอ)
<p style="text-align: center;">หมวด 2 การไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 23 ภายใต้บังคับมาตรา 25 และมาตรา 26 เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>(1) เมื่อได้รับการกล่าวหาตามมาตรา 24</p>	<p>บริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และมาตรา 23/1 มาตรา 23/2 มาตรา 30/1 มาตรา 34 มาตรา 35 และมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 และให้ใช้ความต่อไปน้แทน</p> <p style="text-align: center;">“หมวด 2 การไต่สวน</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 23 ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้หรือเป็น โทษต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายใน</p>	<p>บริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และมาตรา 23/1 มาตรา 23/2 มาตรา 30/1 มาตรา 34 มาตรา 35 และมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 และให้ใช้ความต่อไปน้แทน</p> <p style="text-align: center;">“หมวด 2 การไต่สวน</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 23 ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้หรือเป็น โทษต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายใน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(2) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>(3) เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนตามมาตรา 30</p> <p>(4) เมื่อได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <p>บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย</p> <p>มาตรา 23/1 ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าจะรับหรือไม่รับ หรือสั่งจำหน่ายเรื่องตามมาตรา 27 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งให้แล้วเสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันที่ได้รับเรื่องกล่าวหา</p> <p>ก่อนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา 23 คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวนั้นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้ในการนี้ เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข</p>	<p><u>หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ระยะเวลาสองปีดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นแต่รวมแล้วไม่เกินห้าปีก็ได้</u></p>	<p><u>สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ระยะเวลาสองปีดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นแต่รวมแล้วไม่เกินสี่ปีก็ได้</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กักคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>มาตรา 32 คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแทนหรือมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดก็ได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและระดับและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาด้วย</p> <p>คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่นั้น</p> <p>การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>มาตรา 23/2 ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา 23 คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วนำเสนอสำนวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา 39 ต่อไป</p> <p>เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท.</p>	<p>มาตรา 24 ในการดำเนินการไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ให้ดำเนินการเป็นองค์คณะ ๆ ละไม่น้อยกว่าสองคนตามที่เลขาธิการแต่งตั้ง ประกอบด้วยพนักงาน ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคน และจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่เกินสองคนร่วมเป็นองค์คณะด้วยก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกินสองคนก็ได้ แต่ต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นการไต่สวนเบื้องต้นก่อนจะมีคำสั่งรับเรื่องไว้พิจารณา ในกรณีเช่นนี้ เลขาธิการจะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการก็ได้</p> <p>การแต่งตั้งและองค์ประกอบขององค์คณะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการเพื่อดำเนินการไต่สวนก็ได้</p>	<p>มาตรา 24 ในการดำเนินการไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ให้ดำเนินการเป็นองค์คณะ ๆ ละไม่น้อยกว่าสองคนตามที่เลขาธิการแต่งตั้ง ประกอบด้วยพนักงาน ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคน และจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่เกินสองคนร่วมเป็นองค์คณะด้วยก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกินสองคนก็ได้ แต่ต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นการไต่สวนเบื้องต้นก่อนจะมีคำสั่งรับเรื่องไว้พิจารณา ในกรณีเช่นนี้ เลขาธิการจะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการก็ได้</p> <p>การแต่งตั้งและองค์ประกอบขององค์คณะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการเพื่อดำเนินการไต่สวนก็ได้</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งก็ได้</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เลขาธิการมีอำนาจตามมาตรา 18 วรรคหนึ่งด้วย</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้ไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. และการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของเลขาธิการและพนักงาน ป.ป.ท. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>มาตรา 39 เมื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้มีการไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้</p>	<p>เมื่อผู้ไต่สวนตามวรรคหนึ่งและวรรคสามดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จ ให้เสนอสำนวนการไต่สวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและวินิจฉัยชี้มูลต่อไป ในการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ไต่สวนเพิ่มเติม หรือจะไต่สวนเองใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้</p> <p><u>ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้วเป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท.</u></p> <p>ภายใต้หลักเกณฑ์และระยะเวลาการไต่สวนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะออก</p>	<p>เมื่อผู้ไต่สวนตามวรรคหนึ่งและวรรคสามดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จ ให้เสนอสำนวนการไต่สวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและวินิจฉัยชี้มูลต่อไป ในการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ไต่สวนเพิ่มเติม หรือจะไต่สวนเองใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้</p> <p><u>ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้วเป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท.</u></p> <p>ภายใต้หลักเกณฑ์และระยะเวลาการไต่สวนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะออก</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัมภณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 26 ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว</p> <p>(2) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี</p> <p>(3) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องเป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้วโดยไม่มีการถอนฟ้องหรือตั้งฟ้อง หรือเป็นกรณีศาลยังไม่ได้อรรถวินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี</p> <p>(4) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินกว่าห้าปี</p> <p>มาตรา 27 คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่ง</p>	<p><u>ระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการไต่สวนของผู้ไต่สวนและวิธีการทำสำนวนการไต่สวนก็ได้</u></p> <p>มาตรา 25 ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว</p> <p>(2) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี</p> <p>(3) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษา หรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว <u>เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือตั้งฟ้อง หรือเป็นกรณีศาลยังมิได้อรรถวินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี</u></p> <p>(4) <u>ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย</u></p> <p>(5) <u>เรื่องที่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินห้าปี</u></p> <p>มาตรา 26 คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือ</p>	<p><u>ระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการไต่สวนของผู้ไต่สวนและวิธีการทำสำนวนการไต่สวนก็ได้</u></p> <p>มาตรา 25 ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว</p> <p>(2) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี</p> <p>(3) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษา หรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว <u>เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือตั้งฟ้อง หรือเป็นกรณีศาลยังมิได้อรรถวินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี</u></p> <p>(4) <u>ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย</u></p> <p>มาตรา 26 คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>จำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ก็ได้</p> <p>(1) เรื่องที่ไม่ระบุนายทุนหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้</p> <p>(2) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>(3) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่ใช่เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>(4) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ</p>	<p>สั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้ก็ได้</p> <p>(1) เรื่องที่ไม่ระบุนายทุนหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจน เพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนได้</p> <p>(2) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไปได้</p> <p>(3) เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>(4) <u>เรื่องประพฤติมิชอบที่มีไม่ใช่เป็นความผิดวินัย และไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง</u></p> <p>(5) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ</p> <p>มาตรา 27 <u>เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาแล้ว ปรากฏจาก การไต่สวนว่าเป็นเรื่อง ตามมาตรา 26 (3) หรือ (4) คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ยุติการดำเนินการไต่สวนก็ได้</u></p>	<p>สั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้ก็ได้</p> <p>(1) เรื่องที่ไม่ระบุนายทุนหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจน เพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนได้</p> <p>(2) เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยร้ายแรง</p> <p>(3) เรื่องประพฤติมิชอบที่มีไม่ใช่เป็นความผิดวินัย และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง</p> <p>(4) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่ หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ</p> <p>มาตรา 27 <u>เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาแล้ว ปรากฏจาก การไต่สวนว่าเป็นเรื่อง ตามมาตรา 26 (3) คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ยุติการดำเนินการไต่สวนก็ได้</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 28 เรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่รับหรือสั่งจำหน่ายตามมาตรา 27 (1) (2) หรือ (3) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นสมควรให้แจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็วและแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ท ทราบ</p> <p>มาตรา 29 คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องใดไว้พิจารณาตามมาตรา 26 หรือมาตรา 27 แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>มาตรา 24 การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการหรือเกี่ยวข้องกับกระทำการทุจริตในภาครัฐ จะทำด้วย</p>	<p>เรื่องที่ไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา 26 (3) หรือ (4) หรือที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งยุติการดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง <u>เลขาธิการจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปแล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้</u></p> <p>มาตรา 28 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณา รับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบทุกสัปดาห์วัน ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสัปดาห์วันนับแต่วันได้รับรายงาน ให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขาธิการ</p> <p>มาตรา 29 การกล่าวหาจะทำด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยกรณี</p>	<p>เรื่องที่ไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา 26 (3) หรือที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งยุติการดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง <u>เลขาธิการจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปแล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้</u></p> <p>มาตรา 28 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณา รับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบทุกสัปดาห์วัน ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสัปดาห์วันนับแต่วันได้รับรายงาน ให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขาธิการ</p> <p>มาตรา 29 การกล่าวหาจะทำด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยกรณี</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>วาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้</p> <p>ในกรณีที่กล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาทันที และในกรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ประสงค์จะเปิดเผยตน ห้ามไม่ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้งหลักฐานอื่นใดที่เป็นการสำแดงตัวของผู้กล่าวหา</p> <p>ในกรณีที่กล่าวหาเป็นหนังสือ ผู้กล่าวหาจะต้องลงชื่อและที่อยู่ของตน แต่หากผู้กล่าวหาจะไม่ลงชื่อและที่อยู่ของตนต้องระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานเบื้องต้นไว้ให้เพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>มาตรา 35 ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้ เป็นอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <p>(1) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใจในฐานะพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาก่อน</p>	<p>ที่กล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาทันที</p> <p><u>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานในการเผยแพร่วิธีการส่งคำกล่าวหาเป็นหนังสือหรือส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</u></p> <p>มาตรา 30 ในการไต่สวนเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา 24 ต้องไม่เป็นผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>(1) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใจ<u>เป็นการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้</u></p>	<p>ที่กล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาทันที</p> <p><u>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานในการเผยแพร่วิธีการส่งคำกล่าวหาเป็นหนังสือหรือส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</u></p> <p>มาตรา 30 ในการไต่สวนเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา 24 ต้องไม่เป็นผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>(1) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใจ<u>เป็นการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(2) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา</p> <p>(3) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(4) เป็นผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานหรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(5) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติ หรือเป็นหุ้นส่วน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้านอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยโดยพลัน ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน</p>	<p>(2) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา</p> <p>(3) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(4) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(5) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p><u>ในการดำเนินการเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา 24 ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</u></p> <p>ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ไต่สวนตามมาตรา 24 ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้าน และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยให้ผู้ไต่สวนซึ่งถูกคัดค้าน</p>	<p>(2) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา</p> <p>(3) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(4) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(5) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p><u>ในการดำเนินการเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา 24 ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</u></p> <p>ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ไต่สวนตามมาตรา 24 ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้าน และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยให้ผู้ไต่สวนซึ่งถูกคัดค้าน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 50 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นไม่เกินห้าปี นอกจากตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือวันที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ผู้บังคับบัญชา</p>	<p>ระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน</p> <p><u>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคสอง และวรรคสามให้เป็นที่สุด</u></p> <p><u>การดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนการแจ้งตามวรรคสองหรือมีคำคัดค้าน ตามวรรคสาม ให้เป็นอันใช้ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น</u></p> <p>มาตรา 31 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประพฤติมิชอบ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณา<u>ก่อนผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</u> แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา 23 แต่ต้องไม่เกินสามปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p><u>ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาภายหลังจาก ที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก</u></p>	<p>ระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน</p> <p><u>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคสอง และวรรคสามให้เป็นที่สุด</u></p> <p><u>การดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนการแจ้งตามวรรคสองหรือมีคำคัดค้าน ตามวรรคสาม ให้เป็นอันใช้ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น</u></p> <p>มาตรา 31 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประพฤติมิชอบ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณา<u>ก่อนผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</u> แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา 23 แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p><u>ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาภายหลังจาก ที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความ</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา 45</p> <p>มาตรา 36 ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ถ้อยคำประกอบการชี้แจง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p>	<p>ความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา 23 แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหา นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p><u>ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป</u></p> <p>มาตรา 32 ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่า ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ</p> <p>มาตรา 33 ในการไต่สวน เมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิดแล้ว ให้ส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ตามที่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วย</p>	<p>เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา 23 แต่ต้องไม่เกินหกปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหา นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p><u>ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป</u></p> <p>มาตรา 32 ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่า ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ</p> <p>มาตรา 33 ในการไต่สวน เมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิดแล้ว ให้ส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ตามที่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วย</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัมภณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ในการชี้แจงข้อกล่าวหาและการให้ถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจ เข้าฟังการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำของตนได้</p>	<p><u>การทะเบียนราษฎร</u></p> <p><u>ในการรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะทำเป็นหนังสือมีข้อความแสดง การรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงาน หรือจะมารับทราบข้อกล่าวหาจากพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยตนเองก็ได้</u></p> <p><u>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองภายในกำหนดเวลา ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกไว้ และให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</u></p> <p><u>ในการมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยตนเองหรือการให้ถ้อยคำใด ๆ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ถ้อยคำของตนได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</u></p> <p><u>ในการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทนายความและร้องขอให้สำนักงานจัดหาทนายความให้ สำหรับการดำเนินการ</u></p>	<p><u>การทะเบียนราษฎร</u></p> <p><u>ในการรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะทำเป็นหนังสือมีข้อความแสดง การรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงาน หรือจะมารับทราบข้อกล่าวหาจากพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยตนเองก็ได้</u></p> <p><u>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองภายในกำหนดเวลา ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกไว้ และให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</u></p> <p><u>ในการมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยตนเองหรือการให้ถ้อยคำใด ๆ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ถ้อยคำของตนได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</u></p> <p><u>ในการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทนายความและร้องขอให้สำนักงานจัดหาทนายความให้ สำหรับการดำเนินการ</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>กับเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด</p> <p>มาตรา 34 หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา 33 อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) <u>ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหา และข้อกล่าวหา ซึ่งต้องมีรายละเอียดตามสมควรเพียงพอที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้</u></p> <p>(2) <u>สิทธิในการชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องส่งคำชี้แจงหรือมาชี้แจงด้วยตนเอง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งข้อกล่าวหา</u></p> <p>(3) <u>สิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านตามมาตรา 30</u></p> <p>มาตรา 35 เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและเพื่อให้การไต่สวนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 23 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาแล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยชี้มูล</p>	<p>กับเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด</p> <p>มาตรา 34 หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา 33 อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) <u>ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหา และข้อกล่าวหา ซึ่งต้องมีรายละเอียดตามสมควรเพียงพอที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้</u></p> <p>(2) <u>สิทธิในการชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องส่งคำชี้แจงหรือมาชี้แจงด้วยตนเอง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งข้อกล่าวหา</u></p> <p>(3) <u>สิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านตามมาตรา 30</u></p> <p>มาตรา 35 เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและเพื่อให้การไต่สวนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 23 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาแล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยชี้มูล</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 37 ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครรัฐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา^{ยัง}อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไป จะเป็นอุปสรรคต่อการไต่สวนข้อเท็จจริง สมควรสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา^{นั้น}ไว้ก่อน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ แล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา^{นั้น}</p> <p>ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลเพื่อพิจารณา</p>	<p>ให้ผู้ไต่สวนตามมาตรา 24 นำคำชี้แจง พยานหลักฐานหรือคำให้การของพยานมาประกอบการพิจารณาในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบการพิจารณาแล้วแต่กรณีด้วย</p> <p>มาตรา 36 เมื่อได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาตามมาตรา 33 แล้ว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา^{ยังคง}ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา^{สั่งให้}เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวก็ได้</p> <p>เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจและสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา^{นั้น}หยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท.</p>	<p>ให้ผู้ไต่สวนตามมาตรา 24 นำคำชี้แจง พยานหลักฐานหรือคำให้การของพยานมาประกอบการพิจารณาในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบการพิจารณาแล้วแต่กรณีด้วย</p> <p>มาตรา 36 เมื่อได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาตามมาตรา 33 แล้ว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา^{ยังคง}ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา^{สั่งให้}เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวก็ได้</p> <p>เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจและสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา^{นั้น}หยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท.</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัมคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>เมื่อนายกรัฐมนตรีวินิจฉัยประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการไปตามคำวินิจฉัยนั้น</p> <p>ในกรณีที่ผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิมติ และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นกลับเข้ารับราชการหรือกลับเข้าทำงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น</p>	<p><u>ยังมีได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล หรือในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่า</u> ข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหากลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป</p> <p><u>คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ</u> <u>หยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสองให้มีผลทางกฎหมาย</u> <u>เช่นเดียวกับการสั่งพักราชการหรือพักงานตามกฎหมาย</u> <u>ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้</u> <u>บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา</u></p> <p><u>ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะต้อง</u> <u>แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงผล</u> <u>การไต่สวนโดยเร็ว</u></p> <p><u>ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของ</u> <u>ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะดำเนินการตาม</u> <u>อำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล</u> <u>ที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา</u></p> <p><u>ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐ</u> <u>ที่มีใช้ส่วนราชการ องค์การมหาชน หรือองค์กรปกครอง</u> <u>ส่วนท้องถิ่น</u></p>	<p><u>ยังมีได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล หรือในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่า</u> ข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหากลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป</p> <p><u>คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ</u> <u>หยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสองให้มีผลทางกฎหมาย</u> <u>เช่นเดียวกับการสั่งพักราชการหรือพักงานตามกฎหมาย</u> <u>ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้</u> <u>บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา</u></p> <p><u>ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะต้อง</u> <u>แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงผล</u> <u>การไต่สวนโดยเร็ว</u></p> <p><u>ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของ</u> <u>ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะดำเนินการตาม</u> <u>อำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล</u> <u>ที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา</u></p> <p><u>ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐ</u> <u>ที่มีใช้ส่วนราชการ องค์การมหาชน หรือองค์กรปกครอง</u> <u>ส่วนท้องถิ่น</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 38 ห้ามมิให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. กระทำการใด ๆ อันเป็นการล่อลวงหรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญากับผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำใด ๆ ในเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <p>ถ้อยคำใดที่ได้มาโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่งไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้</p> <p>มาตรา 40 เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงาน</p>	<p>มาตรา 37 ในการไต่สวนต้องไม่ทำการใด ๆ อันเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลัง บังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการอื่นใด เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำในเรื่องที่ไต่สวน</p> <p>ในการสอบปากคำบุคคลใด จะกระทำโดยวิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ แต่วิธีการดังกล่าวต้องเป็นวิธีการที่ผู้ให้ถ้อยคำนั้นอาจตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นได้</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับรองความมีอยู่จริงและความถูกต้องของพยานหลักฐานนั้นแล้ว ให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในศาลได้</p> <p>มาตรา 38 เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดกระทำความผิดทางวินัย อันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการ</p>	<p>มาตรา 37 ในการไต่สวนต้องไม่ทำการใด ๆ อันเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลัง บังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการอื่นใด เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำในเรื่องที่ไต่สวน</p> <p>ในการสอบปากคำบุคคลใด จะกระทำโดยวิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ แต่วิธีการดังกล่าวต้องเป็นวิธีการที่ผู้ให้ถ้อยคำนั้นอาจตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นได้</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับรองความมีอยู่จริงและความถูกต้องของพยานหลักฐานนั้นแล้ว ให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในศาลได้</p> <p>มาตรา 38 เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดกระทำความผิดทางวินัย อันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>และเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แล้วแต่กรณี</p> <p>สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้กระทำผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป</p>	<p><u>แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น</u></p> <p><u>การแจ้งตามวรรคหนึ่งนอกจากมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ต้องส่งรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย</u> <u>ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความผิดที่กระทำโดยสรุปด้วย</u></p> <p><u>เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง มติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้วเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น</u></p> <p>สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ</p>	<p><u>แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น</u></p> <p><u>การแจ้งตามวรรคหนึ่งนอกจากมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ต้องส่งรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย</u> <u>ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความผิดที่กระทำโดยสรุปด้วย</u></p> <p><u>เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง มติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้วเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น</u></p> <p>สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>เกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก</p> <p><u>การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีการประพดติมิชอบให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหา นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา 23 หรือมาตรา 31 วรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ทราบเหตุแห่งความล่าช้าของการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</u></p> <p><u>การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ</u></p>	<p>เกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก</p> <p><u>การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีการประพดติมิชอบให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหา นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา 23 หรือมาตรา 31 วรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ทราบเหตุแห่งความล่าช้าของการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</u></p> <p><u>การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป</u></p> <p><u>มาตรา 39 ภายใต้บังคับมาตรา 19/1 วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามคำร้องขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</u></p> <p><u>มาตรา 40 ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา 38 ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนอาจขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดังกล่าวมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</u></p> <p><u>ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ</u></p>	<p><u>ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป</u></p> <p><u>มาตรา 39 ภายใต้บังคับมาตรา 19/1 วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามคำร้องขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</u></p> <p><u>มาตรา 40 ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา 38 ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนอาจขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดังกล่าวมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</u></p> <p><u>ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 42 ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา 41 ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือกฎหมายตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ</p> <p>มาตรา 43 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการทางวินัยตามมาตรา 41 หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 41 ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควรหรือในกรณี</p>	<p>ป.ป.ท. พิจารณา พยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการต่อไปตามมตินั้น</p> <p>มาตรา 41 ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการ ตามมาตรา 38 โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณีตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น</p> <p>มาตรา 42 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามมาตรา 38 ได้ เพราะเหตุกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา มิได้ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูก</p>	<p>ป.ป.ท. พิจารณา พยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการต่อไปตามมตินั้น</p> <p>มาตรา 41 ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการ ตามมาตรา 38 โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณีตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น</p> <p>มาตรา 42 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามมาตรา 38 ได้ เพราะเหตุกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา มิได้ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูก</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ที่จำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการอนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้มีการดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้</p> <p>มาตรา 44 ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา 41</p>	<p><u>กล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอแนะได้</u></p> <p><u>ในการสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามวรรคหนึ่งให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาตามรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก</u></p> <p><u>ในกรณีตามวรรคหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีสั่งลงโทษถึงออกจากงานหรือให้พ้นจาก ความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกหรือให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่ผู้นั้นมีสัญญาจ้างกับหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกนั้นเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยใดด้วย</u></p> <p><u>ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้เพราะเหตุที่พ้นระยะเวลาตามมาตรา 23 หรือมาตรา 31</u></p> <p>มาตรา 43 เมื่อผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา 38</p>	<p><u>กล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอแนะได้</u></p> <p><u>ในการสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามวรรคหนึ่งให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาตามรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก</u></p> <p><u>ในกรณีตามวรรคหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีสั่งลงโทษถึงออกจากงานหรือให้พ้นจาก ความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกหรือให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่ผู้นั้นมีสัญญาจ้างกับหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกนั้นเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยใดด้วย</u></p> <p><u>ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้เพราะเหตุที่พ้นระยะเวลาตามมาตรา 23 หรือมาตรา 31</u></p> <p>มาตรา 43 เมื่อผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา 38</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว</p> <p>มาตรา 45 ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 40 เป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง</p>	<p>อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. และ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์ มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่ในกรณีที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น</p> <p>ผู้ถูกลงโทษซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษ โดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกลงโทษ</p> <p>มาตรา 44 ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 38 เป็นความผิด ทางอาญาที่มีโทษเป็นความผิดอันยอมความได้ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่อง</p>	<p>อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. และ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์ มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่ในกรณีที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น</p> <p>ผู้ถูกลงโทษซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษ โดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกลงโทษ</p> <p>มาตรา 44 ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 38 เป็นความผิด ทางอาญาที่มีโทษเป็นความผิดอันยอมความได้ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่อง</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กักคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินการและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด</p> <p>บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่พนักงานอัยการยื่นอุทธรณ์ ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอน</p>	<p>พร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินการและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวน และสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติมก็ได้</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด</p> <p><u>ให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับกับการไม่ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ด้วย</u></p>	<p>พร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินการและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวน และสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติมก็ได้</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด</p> <p><u>ให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับกับการไม่ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ด้วย</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>อุทธรณ์ ถอนฎีกา โดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 47 กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา 45 และมาตรา 46 ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการทหารในกรณีเช่นนั้นอำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา 45 วรรคสาม ให้เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ</p> <p>มาตรา 49 ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลนอกจากดำเนินการตามมาตรา 40 หรือมาตรา 45 แล้ว หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา</p>	<p>โดยอนุโลม</p> <p><u>ในกรณีที่ความผิดทางอาญาตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐเพื่อดำเนินการตามสมควรต่อไป</u></p> <p>มาตรา 45 กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตาม<u>มาตรา 44</u> ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร และให้อำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา 44 วรรคสาม เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ</p> <p>มาตรา 46 ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใด และปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงาน</p>	<p>โดยอนุโลม</p> <p><u>ในกรณีที่ความผิดทางอาญาตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐเพื่อดำเนินการตามสมควรต่อไป</u></p> <p>มาตรา 45 กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารในการดำเนินคดีอาญาตาม<u>มาตรา 44</u> ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร</p> <p><u>ในกรณีที่อัยการทหารเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด</u></p> <p><u>ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับการไม่ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ด้วยโดยอนุโลม</u></p> <p>มาตรา 46 ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใด และปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงาน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ได้อนุมัติ อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์ หรือการสั่งการใด ๆ แก่บุคคลใดโดยมิชอบ หรืออาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติ อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์ หรือการสั่งการใด ๆ นั้น ต่อไปด้วย</p> <p>มาตรา 52/1 การแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสังกัด</p>	<p><u>ของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิ หรือสิทธิดังกล่าวแล้วแต่กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ</u></p> <p><u>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งภายใน เวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”</u></p> <p>มาตรา 13 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 52/1 แห่ง พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559</p>	<p><u>ของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิ หรือสิทธิดังกล่าวแล้วแต่กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ</u></p> <p><u>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งภายใน เวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”</u></p> <p>มาตรา 13 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 52/1 แห่ง พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>สำนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(1) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดีหรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าหกปี</p> <p>(2) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดีหรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสี่ปี</p> <p>(3) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางกฎหมายและเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสองปี แต่ถ้าสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาด้วย ระยะเวลาสองปีให้ลดเหลือหนึ่งปี</p>		

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(4) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายหรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างน้อยสองสาขาหรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดีหรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าแปดปี</p> <p>(5) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจะยังประโยชน์ต่อการดำเนินการไต่สวนของสำนักงานเป็นอย่างยิ่ง และผ่านการอบรมหลักสูตรการไต่สวน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดและรับราชการในสำนักงานหรือสำนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสี่ปี</p>	<p>“การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้แต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดสำนักงาน ซึ่งรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท. มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าในการดำเนินการไต่สวนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด”</p> <p>มาตรา 14 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 57/1</p>	<p>“การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้แต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดสำนักงาน ซึ่งรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท. มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าในการดำเนินการไต่สวนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด”</p> <p>มาตรา 14 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 57/1</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p> <p><u>“มาตรา 57/1 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ</u></p> <p><u>กรณีตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำเนาเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว”</u></p>	<p>แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p> <p><u>“มาตรา 57/1 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ</u></p> <p><u>กรณีตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำเนาเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว”</u></p> <p><u>ให้ผู้แจ้งเบาะแสหรือผู้ถูกกันเป็นพยานตามมาตรา 58 มีสิทธิได้รับรางวัลตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใดตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ตามมาตรา 55”</u></p> <p><u>มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 58 บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาarayใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาarayอื่น หากได้ให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานในการวินิจฉัยข้อมูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นนั้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กันบุคคลไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด เว้นแต่บุคคลนั้นฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง</p> <p>การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครอง</p>		<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 58 บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาarayใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาarayอื่น หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานในการวินิจฉัยข้อมูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นนั้น หรือเป็นผู้แจ้งเบาะแสดคนแรก หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กันบุคคลไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นต้องได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด</p> <p>การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครอง</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
ทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงตำแหน่งอยู่และการเลื่อนชั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครองเมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน		ทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงตำแหน่งอยู่ และการเลื่อนชั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครอง เมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืน <u>หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง</u> ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาในเบื้องต้นว่าจากการรวบรวมพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวน มีพยานหลักฐานเพียงพอแก่การที่จะดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ร่วมกระทำความผิดทั้งหมดได้หรือไม่ หากปรากฏว่า มีพยานหลักฐานที่เพียงพอสำหรับการดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าวแล้ว ไม่จำเป็นต้องพิจารณากันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาคนใดไว้เป็นพยาน เว้นแต่กันผู้แจ้งเบาะแสคนแรกไว้เป็นพยาน หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า จากการรวบรวมพยานหลักฐานที่ได้จาก การไต่สวนยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด หรือผู้ร่วมกระทำความผิดที่เป็นตัวการสำคัญได้ และถ้อยคำของบุคคลที่จะถูกกันไว้เป็นพยานเป็นพยานหลักฐานสำคัญสามารถที่จะยืนยันเอาผิดกับผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วม

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
		<p>กระทำความผิดที่เป็นตัวการสำคัญได้ และบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาที่จะถูกกันไว้เป็นพยานนั้น ต้องพิจารณา คัดเลือกเฉพาะผู้ที่ร่วมกระทำความผิดหรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดน้อยที่สุด หรือผู้แจ้งเบาะแสคนแรก โดยให้พิจารณาจากพฤติการณ์ และลักษณะความร้ายแรง ในการกระทำความผิดเป็นสำคัญ และบุคคลนั้นจะต้องไปเบิกความยืนยันในชั้นพิจารณาคดีตามที่ได้ให้การไว้ด้วย</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความเห็นและมีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหารายใดไว้เป็นพยาน ในคดีใดแล้ว ให้ส่งความเห็นพร้อมมติดังกล่าวไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากสำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นสมควรตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอ ให้กันบุคคลนั้นไว้เป็นพยาน และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการต่อไปตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดมีความเห็น หากสำนักงานอัยการสูงสุด พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรกันบุคคลดังกล่าวไว้เป็นพยานตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอ ก็ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินคดีกับบุคคลนั้นต่อไป โดยให้ถือว่าความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นที่สุด</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 58/1 ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา 17 (2) โดยเร็ว</p> <p>(1) เมื่อปรากฏว่ากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือ มาตรการใดล้ำสมัย ขาดประสิทธิภาพหรือขาดการบังคับใช้อย่างทั่วถึง เป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้</p>	<p>มาตรา 15 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ มาตรา 58/1 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559</p>	<p><u>กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามวรรคหก ให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาและแจ้ง ความเห็น ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่อัยการสูงสุดได้รับเรื่อง และแจ้ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบและดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป”</u></p> <p>มาตรา 16 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ มาตรา 58/1 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(2) เมื่อปรากฏว่าการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐไม่บรรลุผล เพราะไม่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย หรือมาตรการที่จำเป็น</p>	<p><u>“ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นว่า มีกรณีตาม (1) เกิดขึ้น และเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย ซ้ำมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา นั้นเป็นไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีความเห็นให้ลดโทษหรือไม่ลงโทษผู้ถูกกล่าวหา นั้นก็ได้ และเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของ ผู้ถูกกล่าวหา นั้นสั่งการตามความเห็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้นแล้ว ให้ถือว่าชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น”</u></p> <p>มาตรา 16 ให้ยกเลิกความในมาตรา 58/2 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน</p>	<p><u>“ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นว่า มีกรณีตาม (1) เกิดขึ้น และเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย ซ้ำมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา นั้นเป็นไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีความเห็นให้ลดโทษหรือไม่ลงโทษผู้ถูกกล่าวหา นั้นก็ได้ และเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของ ผู้ถูกกล่าวหา นั้นสั่งการตามความเห็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้นแล้ว ให้ถือว่าชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น”</u></p> <p>มาตรา 17 ให้ยกเลิกความในมาตรา 58/2 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัมภณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 58/2 เมื่อความปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐใด มีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป</p> <p>(1) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ</p> <p>(2) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>(3) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง</p> <p>ในกรณีตาม (1) หากสำนักงานเห็นว่ามิเหตุอันสมควร</p>	<p>และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“มาตรา 58/2 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริต ในภาครัฐหรือเพื่อขจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใด มีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการ ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็วต่อไป</u></p> <p>(1) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ</p> <p>(2) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน</p> <p>(3) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง</p> <p>ในกรณีมีการกระทำตาม (1) ให้สำนักงานแจ้ง</p>	<p>และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“มาตรา 58/2 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริต ในภาครัฐหรือเพื่อขจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใด มีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการ ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็วต่อไป</u></p> <p>(1) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ</p> <p>(2) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน</p> <p>(3) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง</p> <p>ในกรณีมีการกระทำตาม (1) ให้สำนักงานแจ้ง</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป</p> <p>เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ต้องสั่งการให้มีการตรวจสอบและดำเนินการแล้วแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ต้องกำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้สำนักงานทราบด้วย ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา 17 (1) หรือ (2) ต่อไป ทั้งนี้ หากกรณีใดมีลักษณะส่อไปในทางทุจริต ในภาครัฐให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรี และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป</p>	<p>คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทราบเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปด้วย</p> <p>เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งและแจ้งผลการดำเนินการหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและระยะเวลาในการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”</p>	<p>คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทราบเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปด้วย</p> <p>เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งและแจ้งผลการดำเนินการหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและระยะเวลาในการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”</p> <p>มาตรา 18 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 58/4 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p> <p>มาตรา 58/4 การสอบปากคำ สอบถ้อยคำหรือ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 60 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>มาตรา 17 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>คำให้การของผู้จะถูกกันไว้เป็นพยาน ให้คณะอนุกรรมการ ใต้สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือ คณะกรรมการ ป.ป.ท.แล้วแต่กรณีต้องทำการสอบปากคำ สอบถ้อยคำ หรือคำให้การของบุคคลที่ถูกกันไว้เป็นพยาน นั้น เพื่อให้ได้รายละเอียด ลักษณะการกระทำความผิด ขั้นตอน วิธีการ โอกาส และข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือเบาะแส ที่สำคัญ อันเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่ตนได้เห็น ได้รับรู้ หรือได้มีส่วนร่วมหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น และเพื่อนำไปสู่การได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่สำคัญอื่นในคดีนั้น</p> <p>มาตรา 19 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับและคุมขัง ให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ดำเนินการ</p> <p>มาตรา 63 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่สั่งตามมาตรา 48 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับ <u>การควบคุมตัว</u> และการปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตาม มาตรา 19/2”</p> <p>มาตรา 18 ให้ยกเลิกมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p> <p>มาตรา 19 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p>	<p>“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับ <u>การควบคุมตัว</u> และการปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตาม มาตรา 19/2”</p> <p>มาตรา 20 ให้ยกเลิกมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p> <p>มาตรา 21 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กักคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 64 ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือ ข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. และมีใช้การกระทำตามที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ หรือไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ หรือประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p><u>“ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคล ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด และการกระทำนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 19/1 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”</u></p> <p>มาตรา 20 <u>การใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตาม</u></p>	<p><u>“ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคล ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด และการกระทำนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 19/1 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”</u></p> <p>มาตรา 22 <u>การใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตาม</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม</u> ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้</p> <p><u>ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</u> เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับระยะเวลาดังกล่าวให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้นับระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 31 ดังกล่าว</p>	<p><u>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม</u> ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้</p> <p><u>ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</u> เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับระยะเวลาดังกล่าวให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้นับระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 31 ดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัทธนะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>มาตรา 21 บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ออก ตามพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ใน วันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับ ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้ ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</u></p> <p><u>เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ การดำเนินการตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ให้ ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้านั้นแล้วรายงาน ให้คณะรัฐมนตรีทราบและเผยแพร่ผลการไต่สวนนั้น ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ผลการไต่สวน</u></p>	<p><u>มาตรา 23 บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ออก ตามพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ใน วันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับ ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้ ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</u></p> <p><u>เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ การดำเนินการตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ให้ ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้านั้นแล้วรายงาน ให้คณะรัฐมนตรีทราบและเผยแพร่ผลการไต่สวนนั้น ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ผลการไต่สวน</u></p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร กัษณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>ปรากฏว่าเป็นกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็น</u> <u>เหตุบกพร่องต่อหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน</u> <u>และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของ</u> <u>สำนักงาน ป.ป.ท. ที่เกี่ยวข้อง</u></p> <p>มาตรา 22 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>	<p><u>ปรากฏว่าเป็นกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็น</u> <u>เหตุบกพร่องต่อหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน</u> <u>และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของ</u> <u>สำนักงาน ป.ป.ท. ที่เกี่ยวข้อง</u></p> <p>มาตรา 24 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๑)

(สำเนา)

เลขรับ ๑๖๔๓๒/๒๕๖๖ วันที่ ๑๒ ธ.ค. ๒๕๖๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๖๓๑๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

เศรษฐา ทวีสิน

(นายเศรษฐา ทวีสิน)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๔๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธีชัย จันทร์เพ็ญ)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

จิราภา พิมพ์

เลขาฯ

ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามและถ้อยคำให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในส่วนอื่นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ และแก้ไขคำว่า “ได้สวนข้อเท็จจริง” เป็นคำว่า “ได้สวน”)

(๒) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่สามารถมอบหมายการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ (เพิ่มมาตรา ๕ วรรคสี่)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเพิ่มเติมแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และการประพุดมิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ และเพิ่มมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ มาตรา ๑๘/๓ และมาตรา ๑๘/๔)

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และแก้ไขเพิ่มเติมการใช้อำนาจในการจับการควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวของผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย รวมทั้งการดำเนินการของพนักงานอัยการในคดีทุจริตในภาครัฐ (เพิ่มมาตรา ๑๙/๑ และมาตรา ๑๙/๒ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคสอง)

(๕) กำหนดการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้กรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒)

(๖) ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการได้สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๒ การได้สวนข้อเท็จจริง และมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ และยกเลิกมาตรา ๖๓)

- (๗) กำหนดให้มีตำแหน่งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง)
- (๘) กำหนดเหตุยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และได้มีการโต้แย้งการกระทำความผิดหรือได้แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา ๕๗/๑)
- (๙) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำการไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และกรณีหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนและความเสียหายต่อทางราชการ (เพิ่มมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘/๒)
- (๑๐) เพิ่มเติมความผิดและโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีไม่มีความผิดร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริง และชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพจน์มิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้นและกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ
ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่ง
หรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่ง
หรือหน้าที่ซึ่งตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้
เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิด
ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา
หรือตามกฎหมายอื่น

“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการ
ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
รวมทั้งการกระทำการอันเป็นความผิดทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับ
เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ก.พ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้หมายความรวมถึงองค์กรที่มีกฎหมายอื่นจัดตั้งให้ทำหน้าที่
ในลักษณะเดียวกันด้วย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้พิพากษาและตุลาการ

(๒) พนักงานอัยการ

(๓) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภา
ท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และ
องค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ

(๕) กรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ

(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่
หรือประพฤติมิชอบและได้รับการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือ
ผู้สนับสนุน

“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่ง
ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท.

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ”

มาตรา ๔ ให้แก้ไขคำว่า “ไต่สวนข้อเท็จจริง” ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “ไต่สวน” ทุกแห่ง

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

“เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมอบหมายบุคคลใดให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการแทนมิได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนา รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) ใต้วงและวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ และกำกับดูแลการใต้วงเกี่ยวกับการประพฤตีมชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๘/๔ รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบสำนวนการใต้วงดังกล่าว

(๔) พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการประพฤตีมชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามสำนวนการใต้วงที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว หรือสำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ใต้วงเอง

(๕) ใต้วงและวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกรณีที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายในการใต้วงดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการใต้วงแล้วเสนอสำนวนเพื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาต่อไปก็ได้

(๖) ดำเนินการสรุปสำนวนตาม (๔) และ (๕) พร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีอาญากับผู้กระทำความผิดต่อไป

(๗) กำกับดูแลและกวดขันการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

(๘) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบด้วย

(๙) ออกระเบียบกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการและที่ปรึกษากรรมการ และกำหนดแบบบัตรประจำตัวที่ปรึกษากรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

(๑๐) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเมื่อมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย ในเรื่องอื่นที่มีใช้การใต้วง เว้นแต่เป็นการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือป้องกันความเสียหายอันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตาม (๓) และ (๕) เฉพาะเมื่อกรรมการดำเนินการใต้วงเองด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๗/๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) หรือ (๕) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) และการดำเนินคดีภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้หมายรวมถึงการดำเนินการกับคดีที่มีการกระทำเป็นกรรมเดียว แต่ผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งไม่อยู่ในอำนาจที่จะดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔)

หรือ (๕) และคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวข้อกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
“มาตรา ๑๘ ในการไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนมา เพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัดเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี

คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการไต่สวน เลขานุการ รองเลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ ประธานกรรมการจะมอบหมายให้เลขานุการลงนามในเอกสารแทนก็ได้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ มาตรา ๑๘/๓ และมาตรา ๑๘/๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๘/๑ ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการในแต่ละกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน โดยกำหนดหลักเกณฑ์หรือลักษณะของความผิดไว้เป็นการทั่วไป

(๑) เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่ามีผู้กระทำความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ไม่ว่าจะได้รับเรื่องร้องเรียนโดยตรงหรือความปรากฏโดยประการอื่นหรือได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท.

ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปได้ แต่ในกรณีที่มีใช่เป็นสิ่งที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย

(๒) ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องแล้วแต่กรณี

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการเองตาม (๑) หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติจะดำเนินการเรื่องนั้นเอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนเท่าที่มีอยู่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้คัดสำเนาสำนวนดังกล่าวเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานด้วย

(๔) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นเรื่อง ๆ ไป

(๑) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานได้รับเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๒) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนในเรื่องใด ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๓) เรื่องใดที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากปรากฏว่าในขณะที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด หรือเป็นกรณีที่เหลือเวลาไม่ถึงหกเดือน และคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนล่วงพ้นเวลาดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

มาตรา ๑๘/๒ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยในส่วนที่เกี่ยวกับระยะเวลาการกล่าวหา ระยะเวลาการไต่สวน และพิจารณาวินิจฉัยชี้มูล ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการในเรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๕ (๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในการดำเนินการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ ด้วย

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จ ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูล เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘/๓ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ หากพบว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบ

มาตรา ๑๘/๔ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดประพฤติมิชอบ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีลักษณะเป็นการทุจริต ต่อหน้าที่รวมอยู่ด้วย และเรื่องนั้นมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๘/๑ ให้ส่งเรื่องทั้งหมดนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

(๒) ในกรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีใช่เป็นกรณีตาม (๑) เมื่อเลขาธิการสั่งให้ดำเนินการต่อไปแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ การไต่สวนดังกล่าวให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท.”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๑๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๘/๑ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด จะเปิดเผยข้อมูล ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้ การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในขั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกร้อง เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว

(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควรก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะพิจารณาวินิจฉัย จะเปิดเผยข้อมูลใดมิได้ เว้นแต่เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไปตามวิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด การเปิดเผยมติโดยสรุปให้กระทำได้

ในการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งจะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้ และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๘/๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยตามมาตรา ๓๘ และความผิดนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วย หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้

ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ดำเนินการแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับมอบหมายดังกล่าวดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการของพนักงานอัยการให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๒๑/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการ ใต้สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคลดังกล่าว ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าว เป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช่เป็นกรณีที่ พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว และในกรณีที่พนักงานอัยการมิใช่เป็นผู้ฟ้อง อาจขอให้พนักงานอัยการหรือทนายความ เข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้นก็ได้ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าว ให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียม และค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการ ใต้สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการมีความเห็น มติ คำสั่ง ในการตรวจสอบ ใต้สวน หรือการพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำไป โดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๒๑/๒ กรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้ง บุคคลเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตามที่ได้รับ มอบหมาย

จำนวนและการแต่งตั้งที่ปรึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ที่ปรึกษามีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตาม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๒ การใต้สวนข้อเท็จจริง และความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๒
การไต่สวน

มาตรา ๒๓ ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้หรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัย ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ระยะเวลา สองปีดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่ต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจาก ต่างประเทศ จะขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นแต่รวมแล้วไม่เกินห้าปีก็ได้

มาตรา ๒๔ ในการดำเนินการไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ให้ดำเนินการ เป็นองค์คณะ ๆ ละไม่น้อยกว่าสองคนตามที่เลขาธิการแต่งตั้ง ประกอบด้วยพนักงาน ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคน และจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่เกินสองคนร่วมเป็นองค์คณะด้วยก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกินสองคนก็ได้ แต่ต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นการไต่สวนเบื้องต้นก่อนจะมีคำสั่งรับเรื่อง ไว้พิจารณา ในกรณีเช่นนี้ เลขาธิการจะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ การแต่งตั้งและองค์ประกอบขององค์คณะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการเพื่อดำเนินการไต่สวนก็ได้

เมื่อผู้ไต่สวนตามวรรคหนึ่งและวรรคสามดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จ ให้เสนอสำนวน การไต่สวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและวินิจฉัยชี้มูลต่อไป ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ไต่สวนเพิ่มเติม หรือจะไต่สวนเองใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ภายใต้หลักเกณฑ์และระยะเวลาการไต่สวนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการไต่สวนของผู้ไต่สวน และวิธีการทำสำนวนการไต่สวนก็ได้

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว
- (๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มี

พยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี

(๓) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษา หรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทิ้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังมีได้ วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี

(๔) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย

(๕) เรื่องที่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ก่อนถูกกล่าวหาเกินห้าปี

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะ
ดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจน
เพียงพอที่จะดำเนินการได้สวนได้

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา
และเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการได้สวนต่อไปได้

(๓) เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) เรื่องประพฤตินิยมที่มีใช่เป็นความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย
แก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่
หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ

มาตรา ๒๗ เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาแล้ว ปรากฏจาก
การได้สวนว่าเป็นเรื่องตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ยุติการดำเนินการ
ได้สวนก็ได้

เรื่องที่ไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) หรือที่คณะกรรมการ ป.ป.ท.
สั่งยุติการดำเนินการได้สวนตามวรรคหนึ่ง เลขานุการจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง
ถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป
แล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขานุการเป็นผู้พิจารณา
รับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบทุกสัปดาห์วัน ในกรณีที่
คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสัปดาห์วันนับแต่วันได้รับรายงาน ให้ถือว่า
คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่ง
เบื้องต้นของเลขานุการ

มาตรา ๒๙ การกล่าวหาจะทำด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการ
ทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยกรณีที่เกิดด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.
บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาฉบับนั้นไว้

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานในการเผยแพร่วิธีการส่งคำกล่าวหาเป็นหนังสือ
หรือส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๓๐ ในการได้สวนเรื่องใด ผู้ได้สวนตามมาตรา ๒๔ ต้องไม่เป็นผู้มีลักษณะ
ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาในฐานะอื่น
ที่มีใช่เป็นการได้สวนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในการดำเนินการเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้าน และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยให้ผู้ไต่สวนซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นที่สุดท้าย การดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนการแจ้งตามวรรคสองหรือมีคำคัดค้านตามวรรคสาม ให้เป็นอันใช้ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมิตีเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประพฤติมิชอบ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาก่อนผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มีโทษเหตุตาย

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ

มาตรา ๓๓ ในการไต่สวน เมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิดแล้ว ให้ส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

ในการรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะทำเป็นหนังสือมีข้อความแสดงการรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงาน หรือจะมารับทราบข้อกล่าวหาจากพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยตนเองก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองภายในกำหนดเวลา ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกไว้ และให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยตนเองหรือการให้ถ้อยคำใด ๆ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิ นำนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ถ้อยคำของตนได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหา ไม่มีนายความและร้องขอ ให้สำนักงานจัดทนายความให้ สำหรับการดำเนินการกับเด็กอายุไม่เกิน สิบแปดปีให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

มาตรา ๓๔ หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหา และข้อกล่าวหา ซึ่งต้องมีรายละเอียด ตามสมควรเพียงพอที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้

(๒) สิทธิในการชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องส่งคำชี้แจงหรือมาชี้แจง ด้วยตนเอง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

(๓) สิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านตามมาตรา ๓๐

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและเพื่อให้การไต่สวนเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๓ ในกรณีที่ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคล มาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาแล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยชี้มูล ให้ผู้ไต่สวน ตามมาตรา ๒๔ นำคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือคำให้การของพยานมาประกอบการพิจารณา ในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบการพิจารณา แล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๓๖ เมื่อได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ แล้ว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจจะ เกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้ ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวก็ได้ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจและสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจาก คณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือน นับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังมีมติวินิจฉัยชี้มูล หรือในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง ให้มีผลทางกฎหมายเช่นเดียวกับการสั่งพักราชการหรือพักงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา ของผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงผลการไต่สวนโดยเร็ว

ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะ ดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ องค์การมหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๗ ในการไต่สวนต้องไม่ทำการใด ๆ อันเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการอื่นใด เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำ ในเรื่องที่ไต่สวน

ในการสอบปากคำบุคคลใด จะกระทำโดยวิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอด ออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ แต่วิธีการดังกล่าวต้องเป็นวิธีการที่ผู้ให้ถ้อยคำนั้น อาจตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นได้

เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่ง มาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับรอง ความมีอยู่จริงและความถูกต้องของพยานหลักฐานนั้นแล้ว ให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในศาลได้

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยัง ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น

การแจ้งตามวรรคหนึ่งนอกจากมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ต้องส่งรายงาน การไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความผิดที่กระทำ โดยสรุปด้วย

เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้ง ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณา โทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง มติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่า มติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามหน้าที่และ อำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก

การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีการประพฤติมิชอบ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น จะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมิมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ทราบเหตุแห่งความล่าช้าของการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป

มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙/๑ วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามคำร้องขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๔๐ ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๘ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนอาจขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดังกล่าวมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการต่อไปตามมตินั้น

มาตรา ๔๑ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๓๘ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๓๘ ได้ เพราะเหตุกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอแนะได้

ในการสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามวรรคหนึ่งให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาตามรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก

ในกรณีตามวรรคหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีสั่งลงโทษถึงออกจากงานหรือให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกหรือให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่ผู้นั้นมีสัญญาจ้างกับหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าคำสั่งให้ออกนั้นเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยใดด้วย

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้เพราะเหตุที่พ้นระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑

มาตรา ๔๓ เมื่อผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๓๘ อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. และ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่ในกรณีที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับ

ผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น

ผู้ถูกลงโทษซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกลงโทษ

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓๘ เป็นความผิดทางอาญาที่มีโทษเป็นความผิดอันยอมความได้ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่า การดำเนินการและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด

ให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับกับการไม่ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่ความผิดทางอาญามาตราวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐเพื่อดำเนินการตามสมควรต่อไป

มาตรา ๔๕ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญามาตรา ๔๔ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร และให้อำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา ๔๔ วรรคสาม เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใด และปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าวแล้วแต่กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งตามมาตราหนึ่งภายในเวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

“การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้แต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดสำนักงาน ซึ่งรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท. มาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามปี และมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าในการดำเนินการสอบสวนได้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๕๗/๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวน คำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ กรณีตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำเนาเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้นั้นได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแล้ว”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕๘/๑ แห่ง พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

“ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นว่ามีการผิดตาม (๑) เกิดขึ้น และเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หากการกระทำ ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีความเห็นให้ลดโทษหรือไม่ลงโทษผู้ถูกกล่าวหานั้นก็ได้ และเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นสั่งการตามความเห็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้นแล้ว ให้ถือว่า ชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘/๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือ เพื่อขจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใด มีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการ ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้า หน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็วต่อไป

(๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

(๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน

(๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่มีการกระทำตาม (๑) ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทราบเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปด้วย

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งและแจ้งผลการดำเนินการหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและระยะเวลาในการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการได้สวน และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙/๒”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการได้สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด และการกระทำนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙/๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๒๐ การใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับระยะเวลาดังกล่าวให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้นับระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑ ดังกล่าว

มาตรา ๒๑ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้านั้นแล้วรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบและเผยแพร่ผลการไต่สวนนั้นให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่าเป็นกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นเหตุบกพร่องต่อหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติ : ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
(ฉบับที่...) พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ในด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ การปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพ เด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้ มีการลงโทษผู้กระทำความผิดกรณีทุจริต และประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและรวดเร็ว รวมทั้งเพื่อประสิทธิภาพการประสานงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พัฒนาระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการดำเนินงานแบบบูรณาการและมุ่งผลสัมฤทธิ์

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ ในด้านที่ ๑๑ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เพื่อกำหนดให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการต่อต้านการประพฤติมิชอบในภาครัฐ อันจะนำไปสู่การลดจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ และเพื่อพัฒนาปรับปรุงกระบวนการและกลไกในการดำเนินคดีทุจริตที่รวดเร็ว โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบของปัญหาคืออะไร

(๑) เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ

ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงสมควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม

(๒) เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่การประพุดติมิชอบในภาครัฐได้เปลี่ยนแปลงไป จึงสมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพุดติมิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำคามผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น และกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

เนื่องจากมาตรา ๒๓๔ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้การไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำคามผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำคามผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรง หรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลคามผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ อำนวยการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมา มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรง ซึ่งภารกิจหน้าที่ในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการใช้อำนาจรัฐเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำคามผิดทุจริตต่อหน้าที่ ไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการกระทำทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการ เพื่อฟ้องคดีอาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนั้น ด้วยภารกิจของงานจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซงคืออะไร

(๑) เพื่อให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม

(๒) เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพุดติมิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำคามผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น โดยกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

ปัจจุบันได้มีการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. อย่างมีนัยยะสำคัญ

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาได้อย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่อย่างไร

มีกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องคือ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention against Corruption หรือ UNCAC) ซึ่งมีรัฐภาคีกว่า ๑๘๖ ประเทศที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่ UNCAC กำหนด ดังนั้น หลายประเทศรวมถึงประเทศไทยจึงมีหลักการและรูปแบบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่คล้ายคลึงกัน แต่จะแตกต่างกันในรายละเอียดตามบริบทของแต่ละประเทศ

๔. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว

ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เป็นฐานที่มาในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินการไต่สวนและชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อในภาครัฐตามร่างพระราชบัญญัตินี้ คือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว สิทธิในการได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ อาจถูกจำกัดตามร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

การดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานมีหน้าที่และอำนาจต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้ที่ได้รับผลกระทบย่อมมีสิทธิและช่องทางที่จะร้องเรียนหรือฟ้องร้องเพื่อให้ได้รับความเป็นธรรม หากได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

ร่างพระราชบัญญัตินี้ปรับปรุงให้กระบวนการไต่สวนการทุจริตในภาครัฐและแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรมยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเกิดประสิทธิผลได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

เมื่อการทุจริตลดน้อยลง ก็จะส่งผลดีต่อประชาชนและประเทศชาติ คุณภาพชีวิตของประชาชนจะดีขึ้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจะปฏิบัติหน้าที่อย่างเที่ยงตรงและเป็นไปตามกฎหมาย ประชาชนจะได้รับ การอำนวยความสะดวกในการติดต่อราชการจากเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการเลือก ปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ส่งผลดีต่อความน่าเชื่อถือในการลงทุนและเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ทำให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ท.

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร
สำนักงาน ป.ป.ท. จะดำเนินการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปพระราชบัญญัตินี้ และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินการหรือไม่

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการกำหนดให้การกล่าวหาจะกระทำผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และเป็นหน้าที่ของสำนักงานในการเผยแพร่วิธีการส่งคำกล่าวหาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนทราบ เป็นการทั่วไป

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

สำนักงาน ป.ป.ท. จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ ผ่านทางระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงาน ป.ป.ท. และจะจัดทำกฎหมายนี้เป็น หนังสือแจกจ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐ องค์กรต่างๆ และประชาชนทั่วไป รวมทั้งการจัดประชุมชี้แจง สารสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้แก่เจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ในระยะ ๓ ปีแรก

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลกระทบให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจ เพิ่มขึ้นใน ๒ ส่วน ได้แก่

(๑) หน้าที่และอำนาจในการดำเนินการไต่สวนเรื่องประพฤติมิชอบ

(๒) หน้าที่และอำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว

จากการตรวจสอบแล้ว เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐอยู่แล้ว สำหรับการดำเนินการตามหมายจับมีจำนวนไม่มาก และเป็นค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการ ดังนั้น ในการดำเนินการทั้ง ๒ ส่วนจึงไม่ส่งผลกระทบต่องบประมาณ โดยสามารถใช้ งบประมาณปกติที่ได้รับจัดสรรในการดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

เมื่อกฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบก็จะลดลง อันจะส่งผลดี ต่อความน่าเชื่อถือในการลงทุนและเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ทำให้ระบบเศรษฐกิจและสังคม พัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง การประกอบกิจการจะเป็นไปโดยสะดวก และลดต้นทุนในการผลิต เนื่องจาก ผู้ประกอบการไม่ต้องจ่ายเงินนอกระบบเพื่อเป็นค่าสินบนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ สินค้าจะมีราคาไม่สูงเกิน ความเป็นจริง เนื่องจากต้นทุนของผู้ประกอบการลดลง เศรษฐกิจของประเทศก็จะเจริญเติบโต

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

เมื่อกฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ จะลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมอันเกิดขึ้นเนื่องจากการทุจริตในภาครัฐ ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจะปฏิบัติหน้าที่อย่างเที่ยงตรงและเป็นไปตามกฎหมาย อีกทั้งประชาชนจะได้รับความคุ้มครองจากรัฐในการร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้รัฐดำเนินการตรวจสอบและลงโทษผู้กระทำผิดอย่างจริงจังและรวดเร็ว

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

ไม่มี

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ไม่มี

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้มีคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทำหน้าที่และมีอำนาจในการไต่สวนและชี้มูลเกี่ยวกับการกระทำทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

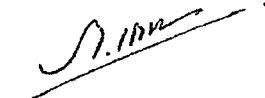
๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

เนื่องจากข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีความสำคัญอันอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด หรือมีผลกระทบต่อบุคคลผู้ให้ข้อมูลดังกล่าว ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงมีบทบัญญัติอันเป็นมาตรการลงโทษทางอาญาแก่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งได้กระทำการเปิดเผยข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ โดยกำหนดอัตราโทษที่สูงขึ้น เพื่อป้องปราบ ยับยั้ง หรือป้องกันมิให้เกิดการกระทำความผิด

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครอง หรือ ดำเนินกิจการทางปกครอง

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์ อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นายภูมิวิศาล เกษมสุข)

รองเลขาธิการ รักษาราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

๒๐ มกราคม ๒๕๖๕

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กองกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ท.

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางสาวอาภรณ์ย์ เสมรสุต ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๕๐๒ ๖๕๘๕

อีเมล THITIPA.K@PACC.GO.TH

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจได้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช้เป็นการผิดร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและข้อมูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปสมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประวัตินิยมขอให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้นและกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามและถ้อยคำให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในส่วนอื่นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ และแก้ไขคำว่า “ไต่สวนข้อเท็จจริง” เป็นคำว่า “ไต่สวน”) โดยบทนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” มีความหมายเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อรองรับคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน และบทนิยามคำว่า “ประพฤตินิชอบ” ได้กำหนดให้หมายความถึงการกระทำทั้งที่เป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการกระทำความผิดทางวินัย แต่ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่ เพื่อแยกคดีประพฤตินิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ออกจากคดีทุจริตต่อหน้าที่ และเป็นการขยายหน้าที่ในส่วนดังกล่าวเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นกลไกฝ่ายบริหารในการติดตามตรวจสอบการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในส่วนบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ได้กำหนดให้หมายความถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐบางประเภทที่สมควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระดำเนินการ สำหรับบทนิยามและการใช้คำว่า “ไต่สวน” เป็นไปเพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ถ้อยคำและความหมายในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ

๒.๒ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่สามารถมอบหมายการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ เนื่องจากต้องการความเชี่ยวชาญและการประสานแนวทางการปฏิบัติหน้าที่จากผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นงานในลักษณะเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. (เพิ่มมาตรา ๕ วรรคสี่)

๒.๓ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

กำหนดให้หน้าที่และอำนาจในคดีประพฤตินิชอบเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และกำหนดแยกหน้าที่และอำนาจในคดีทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ สำหรับหน้าที่และอำนาจอื่นที่สำคัญเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เช่น การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เมื่อมีความจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และการปฏิบัติกรณคดีอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือป้องกันความเสียหายอันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗) นอกจากนี้ได้กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ในคดีทุจริตต่อหน้าที่และคดีประพฤตินิชอบหมายถึงการดำเนินการกับบุคคลที่เกี่ยวข้องและการดำเนินคดีกับการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกัน (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑) และปรับปรุงอำนาจที่จำเป็นในการไต่สวนซึ่งเอกสารและหลักฐานสำหรับการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

๒.๔ กลไกการปฏิบัติหน้าที่ในคดีทุจริตต่อหน้าที่และคดีประพฤตินิชอบ

(๑) คดีทุจริตต่อหน้าที่ ได้กำหนดกลไกทางกฎหมายเพื่อรองรับการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งอาจมีขึ้นได้ใน ๒ กรณี ได้แก่ กรณีแรก คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นการทั่วไป (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ (ก)) และกรณีที่สอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นรายกรณี (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ (ข)) ทั้งนี้ การนับระยะเวลาการดำเนินการ การแจ้งไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อมีการรับเรื่อง และขอบเขตการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความแตกต่างกันตามลักษณะการมอบหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีขึ้น

สำหรับการดำเนินการไต่สวนในคดีทุจริตต่อหน้าที่นี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ โดยระยะเวลาไต่สวนและชี้มูลความผิดให้เป็นไปตามระยะเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ และพระราชบัญญัตินี้กำหนด (เพิ่มมาตรา ๑๘/๒) รวมทั้งกำหนดให้มีการส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ในกรณีเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา ๑๘/๓)

(๒) คดีประพฤติมิชอบ ได้กำหนดกลไกทางกฎหมายสำหรับการดำเนิน คดีประพฤติมิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่และลดขั้นตอนเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพขึ้น โดยกำหนดให้กรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจและไม่ใช่การทุจริตต่อหน้าที่ ให้เลขาธิการ ป.ป.ท. สั่งให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวน ภายใต้การกำกับดูแลของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นการลดขั้นตอนการต้องนำเรื่องเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก่อน มอบหมายให้มีการไต่สวนคดีประพฤติมิชอบ (เพิ่มมาตรา ๑๘/๔)

๒.๕ กำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มหลักประกันให้กับผู้ถูกกล่าวหา ที่ถูกไต่สวน และแก้ไขเพิ่มเติมการใช้อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่และแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติ (เพิ่มมาตรา ๑๙/๑ และ มาตรา ๑๙/๒ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ วรรคสอง)

๒.๖ กำหนดการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มหลักประกันและการให้ความช่วยเหลือ ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานที่สุจริต และกำหนดให้กรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒)

๒.๗ ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเที่ยงธรรม และสอดคล้องกับมาตรา ๒๓๔ (๒) และ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ รวมทั้งบทบัญญัติอื่นที่ เกี่ยวข้อง (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริง และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติทั้งหมด ในหมวด รวมทั้งยกเลิกมาตรา ๖๓) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ระยะเวลาไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูล

กำหนดระยะเวลาการไต่สวน โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจ ขยายระยะเวลาการไต่สวนออกไปตามที่จำเป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน ๓ ปี เว้นแต่เรื่องที่ต้อง ไต่สวนในต่างประเทศอาจขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นแต่รวมแล้วต้องไม่เกิน ๕ ปี (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๓)

นอกจากนี้ ได้กำหนดระยะเวลาการดำเนินการในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา คดีประพฤติมิชอบที่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังจากที่มีการรับเรื่องไว้ พิจารณา โดยให้ดำเนินการต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในร่างมาตรา ๒๓ ข้างต้น แต่ไม่เกิน ๓ ปี

นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดอำนาจในการดำเนินคดีอาญา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑) ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องและเป็นหลักประกันให้กับผู้ที่พ้นจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องได้รับการตรวจสอบการกระทำความผิดทางวินัยจากรัฐ ในระยะเวลาที่เหมาะสม ในมาตรฐานเดียวกับการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ สำหรับกรณีคดีทุจริตต่อหน้าที่ กำหนดระยะเวลาจะเป็นไปตามร่างมาตรา ๑๘/๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดให้ระยะเวลาการกล่าวหา และระยะเวลาการไต่สวนและมีมติวินัยจรรยาให้ไปทำตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ และตามที่กำหนดในร่างมาตรา ๒๓ นี้

(๒) ผู้ทำหน้าที่ไต่สวน

ผู้ทำหน้าที่ไต่สวนก่อนเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มี ๒ กรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔) ได้แก่

กรณีที่หนึ่ง การไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ที่ดำเนินการในลักษณะองค์คณะ ๆ ไม่น้อยกว่าสองคนตามที่เลขาธิการ ป.ป.ท. แต่งตั้ง โดยจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยก็ได้

กรณีที่สอง การไต่สวนของคณะกรรมการไต่สวน สำหรับเรื่องที่จำเป็นและซับซ้อน ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการ ป.ป.ท.

สำหรับการไต่สวนเบื้องต้นก่อนการรับเรื่องไว้พิจารณา เลขาธิการ ป.ป.ท. จะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งดำเนินการก็ได้

นอกจากนี้ ได้กำหนดห้ามผู้มีส่วนได้เสียในคดีทำหน้าที่ในการไต่สวน เพื่อให้การไต่สวนของผู้ไต่สวนเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

(๓) ขั้นตอนและกระบวนการไต่สวน

๑) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาการรับเรื่องและการจำหน่ายเรื่อง โดยกำหนดเรื่องที่ต้องห้ามรับไว้พิจารณา และเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีดุลยพินิจในการที่จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖) และกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถยุติการดำเนินการไต่สวนในกรณีเรื่องที่ไม่ใช่ความผิดวินัยร้ายแรง หรือกรณีการประพฤตินิยมที่ไม่ใช่ความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง โดยให้เลขาธิการส่งเรื่องที่ยุดินั้นให้หน่วยงานดำเนินการและรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ซึ่งเป็นการลดภาระงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเป็นเครื่องมือให้กับฝ่ายบริหารในการติดตามการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗)

๒) คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้น เพื่อลดภาระงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไต่สวนและชี้มูลความผิด รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

๓) การกล่าวหา กำหนดให้สามารถทำได้ด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙)

๔) การมีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหา

กรณีข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบไม่ช้ากว่า ๑๕ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)

กรณีที่ข้อกล่าวหาไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอ ให้มีการแจ้งข้อกล่าวหา เป็นหนังสือและส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยในกรณีที่ถูกกล่าวหา ไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาภายในกำหนดเวลา ให้มีการบันทึกและให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว เพื่อลดขั้นตอนและเวลาในการแจ้งข้อกล่าวหาในปัจจุบัน นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ความให้กับผู้ถูกกล่าวหา และกำหนดรายการที่จำเป็นในหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นประโยชน์กับทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและผู้ถูกกล่าวหา (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔)

๕) การให้โอกาสชี้แจงหรือส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติม

กำหนดให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจงและพยานหลักฐานมาให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาประกอบการดำเนินการก่อนมีมติชี้มูลความผิด เพื่อให้การไต่สวนเป็นไป โดยยุติธรรมและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาการไต่สวนที่กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

๖) การสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว

กำหนดให้มีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติ หน้าที่เป็นการชั่วคราว เพื่อมิให้บุคคลดังกล่าวเข้ายุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน และเพื่อประโยชน์ในการ ไต่สวน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖)

๗) วิธีการสอบปากคำและการรับรองพยานหลักฐานจากต่างประเทศ

กำหนดห้ามจงใจโดยมิชอบเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำในการไต่สวน และกำหนดวิธีการสอบปากคำและการรับฟังพยานหลักฐานจากต่างประเทศ เพื่อให้การไต่สวนเป็นไปโดย สุจริตและเที่ยงธรรม และเพื่อประโยชน์ในการรับฟังพยานหลักฐานในชั้นศาล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๔) การดำเนินการเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด

๑) การแจ้งและการดำเนินการทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท.

มีมติชี้มูลความผิด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย ให้ประธาน กรรมการ ป.ป.ท. แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น และ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐาน ความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติและรายงานการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘) ทั้งนี้ ได้แยกการดำเนินการลงโทษทางวินัย เป็น ๒ กรณี ได้แก่

กรณีการประพฤตินิชอบ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล ทั้งนี้ จะต้องไต่สวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๑ ด้วย หากเกิน ระยะเวลาดังกล่าวจะมีการไต่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้า และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจที่จะดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป

กรณีทุจริตต่อหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ต่อไป

๒) กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถขอคัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

๓) การขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

กำหนดให้ในกรณีที่มีพยานหลักฐานใหม่ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสามารถขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนมติที่ชี้มูลความผิดทางวินัย ผู้ถูกกล่าวหาได้ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐)

๔) การไม่ดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

๔.๑) กรณีไม่ดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อ กฎหมาย และให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑)

๔.๒) กรณีไม่อาจดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. เนื่องจากกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลมิได้ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ เว้นแต่กรณีที่มิอาจดำเนินการทางวินัยเพราะเหตุที่พ้น ระยะเวลาไต่สวนตามที่กฎหมายกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒)

๕) การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ก.พ.ค.

กำหนดให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ได้ หาก ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่หาก ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และ ก.พ.ค. สามารถร่วมมือกันในการเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยและลดขั้นตอน ในการใช้สิทธิของผู้ถูกลงโทษดังกล่าว สำหรับผู้ถูกลงโทษทางวินัยซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. มีสิทธิ ฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษโดยไม่ต้อง อุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกลงโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)

๖) การดำเนินคดีอาญาตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด

ในกรณีที่การกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดทางวินัย เป็นความผิดทางอาญา ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินคดี โดยให้ถือว่าการ ดำเนินการและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการ สอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา โดยในกรณีที่พนักงานอัยการ เห็นว่ายังมีข้อไม่สมบูรณ์ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ เพื่อไต่สวนเพิ่มเติม ในกรณีจำเป็น อาจตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม โดยในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยืนยันให้ฟ้อง ให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด สำหรับความผิดอันยอมความได้และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ หน่วยงานของรัฐดังกล่าวดำเนินการต่อไป (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔) ทั้งนี้ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาอยู่ใน

ศาลทหาร ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร และให้อำนาจอัยการสูงสุด เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕)

๗) กรณีการกระทำความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลนั้น ก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นกรณีออกเอกสารสิทธิโดยมิชอบ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใดและ ปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีการที่ ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอน เอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าวแล้วแต่กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๕) ความผิดและโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในชั้นไต่สวน

ยกเลิกความผิดและโทษกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่มีขึ้นตามมาตรา ๔๘ เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวน ข้อเท็จจริง (ยกเลิกมาตรา ๖๓)

๒.๘ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.

กำหนดให้มีตำแหน่งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการไต่สวน ในลักษณะเดียวกับหัวหน้าพนักงานไต่สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง)

๒.๙ เหตุยกเว้นโทษ

กำหนดเหตุยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และได้มีการโต้แย้งการกระทำความผิดหรือได้แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเช่นเดียวกับที่กำหนดในมาตรา ๑๓๔ แห่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ (เพิ่มมาตรา ๕๗/๑)

๒.๑๐ มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ

(๑) กำหนดเหตุผลโทษและยกเว้นโทษ สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกชี้มูลว่า กระทำความผิด ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรให้ลดโทษหรือไม่ลงโทษ เมื่อเป็นการ กระทำโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ในกรณีที่กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือ มาตรการเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุที่ไม่อาจปฏิบัติ หน้าที่ได้ผลดี เพื่อเป็นช่องทางทำให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่สุจริตและทำเพื่อประโยชน์ ของทางราชการ (เพิ่มมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง)

(๒) กำหนดให้เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่า หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ หรือเป็นเหตุให้เกิดความ เดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน หรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ให้สำนักงาน ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับ การกระทำดังกล่าวโดยเร็ว เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือเพื่อขจัด ความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยในกรณีที่มี การแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐปรับปรุงแก้ไขหรือระงับแล้ว ไม่มีการดำเนินการภายในระยะเวลา ที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้มีการประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ เพื่อให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘/๒)

๒.๑๑ บทกำหนดโทษ

กำหนดความผิดและโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการได้สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลที่ได้แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

๒.๑๒ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดรองรับการดำเนินการที่ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวต้องให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับระยะเวลาดังกล่าวให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๓๑ ให้นับระยะเวลาตามที่มาตรา ๓๑ กำหนด (ร่างมาตรา ๒๐)

(๒) กำหนดให้บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดสภาพบังคับกรณีที่ไม่แล้วเสร็จตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๑๓ มาตรารักษาการ

กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ (ร่างมาตรา ๒๒)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ส่งผลให้การดำเนินคดีทุจริตในภาครัฐเป็นไปโดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อันจะมีผลต่อการลดการทุจริตในภาครัฐ และทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการใช้งบประมาณในภาครัฐและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้มีการเพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้แจ้งเบาะแสหรือผู้กล่าวหาที่สามารถดำเนินการผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มมาตรการคุ้มครองให้แก่ประชาชนผู้กล่าวหาและผู้แจ้งเบาะแสหรือเป็นพยานโดยกำหนดห้ามการเปิดเผยข้อมูลของบุคคลดังกล่าวและกำหนดโทษสำหรับการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว รวมทั้งกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ เช่น การเผยแพร่ให้ประชาชนทราบถึงเหตุที่ไต่สวนเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือการเผยแพร่ให้ประชาชนทราบกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ</p> <p>“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้น</p>	<p>และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบัญญัติ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ</p>	
<p>“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้น</p>	<p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ</p>	

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>การปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามิได้แท้จริงหรือหน้าที่ที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีครวได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น</p>	<p>“ประพฤตินิชอบ” หมายความว่า ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>การปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามิได้แท้จริงหรือหน้าที่ที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีครวได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น</p>	<p>“ประพฤตินิชอบ” หมายความว่า กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับกฎปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการกระทำอันเป็นความผิดทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่</p>
<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>เพื่อให้การ “ประพฤตินิชอบ” มีความหมายที่ครอบคลุมการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ และความผิดที่เป็นความผิดทางวินัย นอกจากการฝ่าฝืนกฎหมายระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถเป็นกลไกในฝ่ายบริหารในการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น</p>	<p>“คณะกรรมาการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“ก.พ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้หมายความรวมถึงองค์กรที่มีกฎหมายอื่นจัดตั้งให้ทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันด้วย</p>

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ผู้บริหารระดับสูง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๒) ผู้พิพากษาและตุลาการ</p> <p>(๓) พนักงานอัยการ</p> <p>(๔) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๕) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์การตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>(๗) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(๘) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคล ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)</p> <p>“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐและได้กล่าวหาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ผู้พิพากษาและตุลาการ</p> <p>(๒) พนักงานอัยการ</p> <p>(๓) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์การตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๕) กรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ</p> <p>(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคล ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อกำหนดขอบเขต “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ที่จะอยู่ภายใต้พระราชบัญญัตินี้และภายใต้การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีภารกิจเว้นเจ้าหน้าที่ของรัฐบางประเภทไม่อยู่ภายใต้อำนาจบังคับบัญชาของฝ่ายบริหารสมควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระดำเนินการ</p>
---	--	--

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p>	<p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p>	
<p>มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรียกว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกห้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามมาตรา ๕/๑ และมีเลขาธิการ</p>	<p>“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>มาตรา ๔ ให้แก้ไขคำว่า “ได้เสนอข้อเท็จจริง” ในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “ได้เสนอ”</p> <p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙</p>	<p>เพื่อให้การใช้ถ้อยคำสอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>เพื่อแก้ไขคำว่า “ได้เสนอข้อเท็จจริง” ในบทบัญญัติอื่นของกฎหมายปัจจุบันที่ไม่ได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “ได้เสนอ” ซึ่งจะทำการใช้ถ้อยคำสอดคล้องกันทั้งฉบับ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง</p> <p>ให้เลขานุการเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>มีให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๖ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับเลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง</p>	<p>“เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมอบหมายบุคคลใดให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการแทนมิได้”</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนา รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>(๓) ได้ส่วนและวินิจฉัยชี้แจงตามพระราชบัญญัตินี้ และกำกับดูแลการได้ส่วนเกี่ยวกับกระบวนการประพฤติดังกล่าวของเจ้าหน้าที่ยของรัฐตาม</p>	<p>เพื่อให้การเป็นกรรมการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ของเลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการเฉพาะตัว และมอบอำนาจไม่ได้</p>
<p>มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจหน้าที่</p> <p>(๑) เสนอนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๑/๑) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคดีทุจริตต่อหน้าที่ที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย และคดีประพฤติดังกล่าวที่เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมทั้งปรับปรุงหน้าที่และอำนาจในส่วนอื่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p>	

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๓) เสนอแนะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๔) ได้เสนอข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำที่ทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>(๕) ได้เสนอข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>(๖) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย</p> <p>(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย</p> <p>(๘) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๑๘/๔ รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบส่วนการได้ส่วนดังกล่าว</p> <p>(๔) พิจารณาวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามสำนวนการได้ส่วนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว หรือส่วนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้เสนอเอง</p> <p>(๕) ได้ส่วนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ในการได้ส่วนดังกล่าว</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการได้ส่วนแล้วสำนวนเพื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาต่อไปก็ได้</p> <p>(๖) ดำเนินการสรุปสำนวนตาม(๔) และ(๕) พร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีเกี่ยวกับผู้กระทำผิดต่อไป</p> <p>(๗) กำกับดูแลและกำชับการปฏิบัติหน้าที่ เกี่ยวกับ การทุจริตในภาครัฐของพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ</p> <p>(๘) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบด้วย</p> <p>(๙) ออกระเบียบกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการ และที่ปรึกษากรรมการ และกำหนดแบบบัตรประจำตัวที่ปรึกษากรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.</p> <p>(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการเมื่อมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายในเรื่องอื่นที่ใช้การได้ส่วน เว้นแต่เป็นการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔วรรคสาม</p>	

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>(๑) เมื่อได้รับการกล่าวหาตามมาตรา ๒๔</p> <p>(๒) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>(๓) เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๓๐</p> <p>(๔) เมื่อได้รับเรื่องจากคณะกรรมาการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <p>บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่เกิดหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นเป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย</p>	<p>(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือป้องกันความเสียหายอันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตาม (๓) และ (๕) เฉพาะเมื่อกรรมการดำเนินการได้สวนเองด้วยโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“มาตรา ๑๗/๑ ในกรปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) และ (๕) ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ หรือรับว่าจะให้ หรือมีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๑๗ (๓) หรือ (๕) เพื่อมุ่งใจให้กระทำการไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วยการปฏิบัติการ หรือประวิงการกระทำตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) และการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) และการดำเนินคดีภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้หมายรวมถึงการดำเนินการกับคดีที่มีการกระทำเป็นกรรมเดียว แต่ผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งไม่อยู่ในอำนาจที่จะดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) หรือ (๕) และคดีที่มีการกระทำ ความผิดเกี่ยวข้อกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เพื่อให้การไต่สวนและวินิจฉัยในคดีทุจริต ต่อหน้าที่ และประพฤตินั้นมีขอบเขตและ การดำเนินการดำเนินการกับบุคคลที่เกี่ยวข้องและ การกระทำ ความผิดที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกันกับคดีทุจริตในภาค รัฐได้</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๔) และ (๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อได้ส่วนหรือเพื่อ ประกอบการพิจารณา</p> <p>(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อได้ส่วนหรือเพื่อ ประกอบการพิจารณา</p> <p>(๓) ดำเนินการขอให้ศาลามีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไป ในเคหสถาน สถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะ ของบุคคลใด ๆ ในเวลากระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับ เรื่องที่ได้สวนข้อเท็จจริง และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลา ดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ</p> <p>(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตาม ความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ได้ตามสมควรแก่กรณี</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ซึ่งนี้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p>	<p>“มาตรา ๑๘ ในการได้ส่วนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับ การทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อได้ส่วนหรือเพื่อ ประกอบการพิจารณา</p> <p>(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องที่ได้สวนมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อได้ส่วนหรือเพื่อประกอบพิจารณา</p> <p>(๓) ดำเนินการขอให้ศาลามีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไป ในเคหสถาน สถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะ ของบุคคลใด ๆ ในเวลากระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับ กับเรื่องที่ได้สวน ได้แล้วเสร็จในเวลา ดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ</p> <p>(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตาม ความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ได้ตามสมควรแก่กรณี</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการ ได้สวน เลขวิชาการ รองเลขวิชาการ ผู้ช่วยเลขวิชาการ หรือหัวหน้า พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p>	<p>เพื่อให้การได้มาซึ่งเอกสารและหลักฐาน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูล มีประสิทธิภาพและเป็นการแก้ไขปัญหานี้ในทางปฏิบัติ ที่ผ่านมา</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ ประธานกรรมการจะมอบหมายให้เลขานุการลงนามในเอกสารแทนก็ได้”</p> <p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ มาตรา ๑๘/๓ และมาตรา ๑๘/๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“มาตรา ๑๘/๑ ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการในแต่ละกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนโดยกำหนดหลักเกณฑ์หรือลักษณะของความผิดไว้เป็นการทั่วไป</p> <p>(๑) เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่ามีผู้กระทำความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ไม่ว่าจะได้รับเรื่องเรียนโดยตรงหรือความปรากฏโดยประการอื่นหรือได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปได้ แต่ในกรณีที่ไม่ใช่เป็นกรณีที่ได้รับความผิดจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย</p> <p>(๒) ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องแล้วแต่กรณี</p> <p>(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการเองตาม (๑) หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติดำเนินการเรื่องนั้นเองให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เป็นคดีทุจริตต่อหน้าที่ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการแทน ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ใน ๒ กรณี คือ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเป็นกรณีไป และกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเป็นรายกรณี</p>

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>เท่าที่มีอยู่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้คัดสำเนาสำนวนดังกล่าวเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานด้วย</p> <p>(ข) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นเรื่อง ๆ ไป</p> <p>(๑) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานได้รับเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง</p> <p>(๒) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนในเรื่องใด ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัติตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๓) เรื่องใดที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากปรากฏว่าในขณะที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ล่วงพ้นเวลาที่ จะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดหรือเป็นกรณีพิเศษเวลาไม่ถึงหกเดือนและคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการได้แล้วเสร็จก่อนล่วงพ้นเวลาดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการในคดีทุจริตต่อหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมีกรรมมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแทนได้ โดย</p>
	<p>มาตรา ๑๘/๒ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาการกล่าวหา</p>	

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องกล่าวหาที่รับไว้ดังต่อไปนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป</p> <p>(๑) เรื่องกล่าวหาบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๒) เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่เป็นบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>ระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณากรณีจัญชี่มูล ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการในเรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๕ (๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ในการดำเนินการไต่สวนและพิจารณากรณีจัญชี่มูลต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในมาตรา ๒๓ ด้วย</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จ ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ</p> <p>ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูลเพื่อให้เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาปฏิบัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวหาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ระยะเวลาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการไต่สวนและพิจารณากรณีจัญชี่มูลสอดคล้องกับใน พร.ป. ป.ป.ช. และตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p>
	<p>มาตรา ๑๘/๓ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ หากพบว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบ</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนกรณีเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามเวลาที่กำหนด</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๓) เรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา</p> <p>ในกรณีเรื่องกล่าวหาตาม (๓) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะถือสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยกรป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือจะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๘/๔ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดประพฤติมิชอบ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่ว่ากล่าวหาว่ากระทำความผิดหน้าที่ของรัฐ มีลักษณะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่รวมอยู่ด้วย และเรื่องนั้นมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๘/๑ ให้ส่งเรื่องทั้งหมดนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป</p> <p>(๒) ในกรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีใช่เป็นกรณีตาม (๑) เมื่อเลขาธิการสั่งให้ดำเนินการต่อไปแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ การไต่สวนดังกล่าวให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท.</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๑๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เป็นคดีประพฤติมิชอบ ซึ่งเป็นหน้าที่และความโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้มีการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น</p>

เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	
<p>เพื่อให้การเปิดเผยข้อมูลที่ได้มีอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละชั้นตอนมีความชัดเจนและเป็นการคุ้มครองข้อมูลของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดี</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>“มาตรา ๑๘/๑ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด จะเปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้ การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในขั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยข้อมูลร้อง เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว</p> <p>(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควร ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะพิจารณาวินิจฉัย จะเปิดเผยข้อมูลใด มิได้ เว้นแต่เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไป ตามวิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด การเปิดเผยโดยสรุปให้กระทำได้ ในการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่ง จะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ชี้แจงเป็นพยานมิได้ และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>มาตรา ๒๔ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการหรือเกี่ยวข้องกับกระทำการทุจริตในภาครัฐ จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้</p> <p>ในกรณีที่เกิดกล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาไว้ และในกรณีที่ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะเปิดเผยตน ห้ามไม่ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้งหลักฐานอื่นใดที่เป็นสาระสำคัญของผู้กล่าวหา</p> <p>ฯลฯ</p>	<p>มาตรา ๑๘/๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยตามมาตรา ๓๘ และความผิดนั้น เป็นความผิดทางอายุด้วย หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหา จะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้</p> <p>มาตรา ๔๖ ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องและจำเป็นต้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาลให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทนายความ พนักงานอัยการตามเวลาที่กำหนดและไมเกรณมีความจำเป็นต้องจับตัวผู้ถูกกล่าวหา ให้พนักงานอัยการแจ้งพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีภูมิลำเนา หรือที่อยู่เป็นผู้ดำเนินการ และเพื่อการนี้ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา พนักงาน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ฝ่ายปกครองหรือตำรวจดังกล่าว มีอำนาจร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่นั้นให้ออกหมายจับได้ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติเรื่องการจับ การขังและการปล่อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ</p> <p>ในกรณีที่มีการจับกุม ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับไปยังศาลแล้วแจ้งให้พนักงานอัยการทราบภายในสี่สิบแปดชั่วโมง</p>	<p>ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ดำเนินการแทนก็ได้ และให้ผู้ใช้ได้รับมอบหมายดังกล่าวดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการของพนักงานอัยการ ให้มีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม"</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“มาตรา ๒๑/๑ ในกรณีที่เกิดกรณีการ ป.ป.ท. กรรมการ อัยการกรมการได้ส่วน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคลดังกล่าว ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าว เป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช่เป็นกรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว และในกรณีที่พนักงานอัยการมิใช่เป็นผู้ฟ้อง อาจขอให้พนักงานอัยการหรือทนายความเข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้นก็ได้ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าว ให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีและได้รับความคุ้มครองจากการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๔ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการได้ส่วนข้อเท็จจริงหรือดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายแล้วแต่กรณี</p> <p>การแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการตั้ง</p>	<p>ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการอนุกรรมการได้ส่วน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในกรณีความเห็น มติ คำสั่ง ในการตรวจสอบ ไต่สวน หรือการพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำไปโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง</p> <p>มาตรา ๒๑/๒ กรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตามที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>จำนวนและการแต่งตั้งที่ปรึกษาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ที่ปรึกษามีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบที่สำนักงานกฤษฎีกาโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกข้อหมวด ๒ การได้ส่วนข้อเท็จจริงและความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๗</p>	<p>เพื่อให้สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาสำหรับให้คำปรึกษาและช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ ป.ป.ท.</p> <p>เพื่อให้การได้ส่วนตามพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับมาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ และบทบัญญัติใน พรป. ป.ป.ท. รวมทั้งปรับปรุงขั้นตอนการได้ส่วนให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเหมาะสมยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาว่านั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการได้สวนข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้ ในการนี้ เลขานุการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>มาตรา ๓๒ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงแทนหรือ มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการ แสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบ ข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดก็ได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและ ระดับและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาด้วย</p> <p>คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งที่ตั้งตั้งจากบุคคลซึ่ง มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติ หน้าที่นั้น</p> <p>การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>มาตรา ๒๓/๒ ในการดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๓ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขานุการได้สวนข้อเท็จจริง เป็นเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วนำเสนอจำนวนต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา ๓๙ต่อไป</p> <p>เลขานุการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการ ได้สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งก็ได้</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการได้สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งและ วรรคสอง ให้เลขานุการมีอำนาจตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งด้วย</p>	<p>มาตรา ๒๔ ในการดำเนินการได้สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ให้ดำเนินการเป็นองค์คณะ ๆ ละไม่น้อยกว่าสองคนตามที่ เลขานุการแต่งตั้ง ประกอบด้วยพนักงาน ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคน และจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่เกินสองคนร่วมเป็นองค์คณะ ด้วยก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกินสองคน ก็ได้ แต่ต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นการได้สวนเบื้องต้นก่อนจะมี คำสั่งรับเรื่องไว้พิจารณา ในกรณีเช่นนี้ เลขานุการจะมอบหมายให้ พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการก็ได้</p> <p>การแต่งตั้งและองค์ประกอบขององค์คณะให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการได้สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการได้สวนตาม ข้อเสนอแนะของเลขานุการเพื่อดำเนินการได้สวนก็ได้</p> <p>เมื่อผู้ได้สวนตามวรรคหนึ่งและวรรคสามดำเนินการ ได้สวนแล้วเสร็จ ให้เสนอสำนวนการได้สวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและวินิจฉัยชี้มูลต่อไป</p> <p>ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ได้สวนเพิ่มเติม หรือจะ ได้สวนเองใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้</p> <p>ให้ถือว่าสำนวนการได้สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ความเห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการได้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท.</p>	<p>เพื่อกำหนดให้พนักงาน ป.ป.ท. และ คณะอนุกรรมการได้สวนเป็นผู้ทำหน้าที่ได้สวนได้ ตามระดับความสำคัญและชี้ชวนของคดี</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้ใต้ส่วนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. และการดำเนินการใต้ส่วนข้อเท็จจริงของเลขาธิการและพนักงาน ป.ป.ท. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>มาตรา ๓๙ เมื่อดำเนินการใต้ส่วนข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการใต้ส่วนข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้มีการใต้ส่วนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือตั้งคณะกรรมการเพื่อใต้ส่วนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้</p>	<p>ภายใต้หลักเกณฑ์และระยะเวลาการใต้ส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการใต้ส่วนของผู้ใต้ส่วนและวิธีการทำสำนวนการใต้ส่วนก็ได้</p>	<p>เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์ในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามไว้พิจารณา</p>
<p>มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว</p> <p>(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีการทักท้วงใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี</p> <p>(๓) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องเป็นคดีอยู่ในประเด็นเดียวกันและศาลได้พิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทั้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังมีวินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี</p> <p>(๔) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก่อนถูกกล่าวหาเกินกว่าห้าปี</p>	<p>มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว</p> <p>(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีการทักท้วงใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี</p> <p>(๓) เรื่องที่เป็นคดีอยู่ในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทั้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังมีวินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี</p> <p>(๔) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย</p> <p>(๕) เรื่องที่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินห้าปี</p>	

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๗ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ก็ได้ (๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์การกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวนได้ (๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุ วันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวนต่อไปได้ (๓) เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (๔) เรื่องที่องค์การบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ</p>	<p>มาตรา ๒๖ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้ก็ได้ (๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวนได้ (๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวนต่อไปได้ (๓) เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (๔) เรื่องที่องค์การบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ</p>	<p>เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์ในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถที่จะไม่รับหรือจำหน่ายเรื่องได้</p>
<p>มาตรา ๒๘ เรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่รับหรือสั่งจำหน่ายตามมาตรา ๒๗ (๑) หรือ (๒) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นสมควรให้แจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็วและแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ท ทราบ</p>	<p>มาตรา ๒๗ เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาแล้ว ปรากฏจากการไต่สวนว่าเป็นเรื่องตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ยุติการดำเนินการไต่สวนก็ได้ เรื่องที่ไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) หรือที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งยุติการดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง เลขที่การจะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปแล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้</p>	<p>เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถยุติการดำเนินการไต่สวนในเรื่องที่ไม่ใช่ความผิดวินัยร้ายแรง หรือกรณีการประพฤติมิชอบที่ไม่ใช่ความผิดทางวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง และให้หน่วยงานดำเนินการไต่สวนและรายงานผลตามคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเป็นเครื่องมือติดตามการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ</p>

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๙ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้ เลขานุการเป็นผู้พิจารณาหรือรับเรื่องใดไว้พิจารณาตาม มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>มาตรา ๒๔ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการ หรือเกี่ยวข้องกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐ จะทำด้วยวาจา หรือทำเป็นหนังสือก็ได้</p> <p>ในกรณีที่กล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อ ผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาทันที และในกรณีที่ผู้กล่าวหา ไม่ประสงค์จะเปิดเผยตน ห้ามไม่ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้งหลักฐานอื่นใด ที่เป็นการสำแดงตัวของผู้กล่าวหา</p> <p>ในกรณีที่กล่าวหาเป็นหนังสือ ผู้กล่าวหาจะต้องลงชื่อและ ที่อยู่ของตน แต่หากผู้กล่าวหาจะไม่ลงชื่อและที่อยู่ของตนต้องระบุ พฤติการณ์แห่งการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถูกกล่าวหาและ พยานหลักฐานเบื้องต้นไว้ให้เพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวน ข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อ พนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม พระราชบัญญัตินี้ อันเนื่องมาจากการกระทำการทุจริต</p>	<p>มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้ เลขานุการเป็นผู้พิจารณาหรือรับเรื่องไว้พิจารณาหรือส่ง จำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบทุกสัปดาห์ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติ เป็นอย่างอื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับรายงาน ให้ถือว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณาหรือ ส่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขานุการ</p> <p>มาตรา ๒๙ การกล่าวหาจะทำด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยกรณีดังกล่าวหา วาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหา และจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาทันที ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานในการเผยแพร่วิธีการ ส่งคำกล่าวหาเป็นหนังสือหรือส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p>	<p>เพื่อให้เลขานุการ ป.ป.ท. สามารถพิจารณา รับหรือไม่รับเรื่องหรือส่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้น และเป็นภาระต่องานของคณะกรรมการ ป.ป.ท.</p> <p>เพื่อให้การกล่าวหาสามารถกระทำได้ใน หลายลักษณะ รวมทั้งผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและ สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ในภาครัฐให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษ เพื่อดำเนินการในส่วนข้อเท็จจริงต่อไป ในกรณีนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเสียก่อนและส่งสำนวนการสอบสวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามระยะเวลาที่กำหนด โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะถือว่าสำนวนการสอบสวนดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ได้</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษและหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องทำความตกลงกับสำนักงาน โดยกำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ รวมถึงการจัดทำสำนวนการสอบสวน การควบคุมตัว การปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการอื่น ๆ เพื่อถือปฏิบัติร่วมกัน</p> <p>ในกรณีที่มีการกระทำความผิดทางอาญาอื่นที่มีใช่ การกระทำการทุจริตในภาครัฐรวมอยู่ด้วย และคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่า หากให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีไปตามอำนาจหน้าที่ จะเป็นประโยชน์กว่า จะส่งเรื่องคืนให้พนักงานสอบสวนภายใน สามสิบวันนับแต่วันต้นคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่อง และขอให้ พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปก็ได้ โดยให้นำ ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ทั้งหมดที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งจำหน่าย เรื่องนั้น ในกรณีนี้ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรจะแจ้ง ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ต่อไปด้วยก็ได้</p>		

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๐/๑ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๐ โดยได้มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้แล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจควบคุมและพิจารณาล้างค้ำร้องขอปล่อยชั่วคราวผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกรับค้ำค้ำนั้นได้เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>การปล่อยชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด</p> <p>ในกรณีที่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือการฟ้องคดี พนักงาน ป.ป.ท. อาจยื่นคำร้องขอหมายขังผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลได้ หากกรณีที่มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ในอำนาจของศาลแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจขอให้ศาลควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ได้ต่อไป โดยให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี</p>		
<p>มาตรา ๓๑ เรื่องที่พนักงานสอบสวนส่งมายังคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการผิดดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป</p> <p>(๑) เรื่องที่ไม่ใช้กรณีตามมาตรา ๒๓</p> <p>(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับหรือพิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๑) (๒) และ (๓)</p> <p>(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับหรือพิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๔)</p>		

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ในกรณีตาม (๑) และ (๓) ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการต่อไป</p> <p>มาตรา ๓๓ (ยกเลิก)</p> <p>มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้ เป็นอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการสอบสวนข้อเท็จจริง</p> <p>(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใช้ในฐานพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาก่อน</p> <p>(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา</p> <p>(๓) มีสาเหตุหรือเกี่ยวข้องกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือเป็นผู้สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน มารดาหรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติ หรือเป็นหุ้นส่วน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ผู้มีส่วนได้เสียจะตัดคำอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยโดยพยานในระหว่งที่รอการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ใ้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งถูกตัดคำร้องรับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน</p>	<p>มาตรา ๓๐ ในการสอบสวนเรื่องใด ผู้ใดส่วนตามมาตรา ๒๔ ต้องไม่เป็นผู้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่น ที่มีใจเป็นการใดส่วนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา</p> <p>(๓) มีสาเหตุหรือเกี่ยวข้องกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นผู้สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ในการดำเนินการเรื่องใด ผู้ใดส่วนตามมาตรา ๒๔ ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว และระหว่งนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการค้าเงินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ใดส่วนตามมาตรา ๒๔ ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามสิบวัน</p>	<p>เพื่อให้ผู้ทำหน้าที่ใดส่วนตามเป็นกลางในการทำหน้าที่สอบสวน</p>

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๕๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นไม่เกินห้าปี นอกจากตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือวันที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังเป็นผู้ที่ของรัฐ และในกรณีที่มีการกระทำผิดความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๕๕</p>	<p>นับแต่วันที่ทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้าน และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยให้ผู้ใดส่วนซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อนวรรคสามไปเป็นที่สุด</p> <p>การดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนการแจ้งตามวรรคสองหรือมีคำคัดค้านตามวรรคสาม ให้เป็นอันใช้ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น</p> <p>มาตรา ๓๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประพฤตินิชอบ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาจากผู้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่ไม่เหตุตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินการต่อไป</p>	<p>เพื่อให้มีการขอระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับคดีประพฤตินิชอบ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยนอกจากการขอระยะเวลาในคดีทุจริตต่อหน้าที่ที่กำหนดไว้ใน พรป. ป.ป.ช. แล้ว การดำเนินการในกรณีประพฤตินิชอบก็จะมีกรอบระยะเวลาที่เหมาะสมกับลักษณะคดีดังกล่าว ซึ่งจะทำการปฏิบัติหน้าที่เป็นไปโดยรวดเร็วและเป็นธรรมกับผู้ถูกกล่าวหา</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๖ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ถ้อยคำประกอบการชี้แจง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการชี้แจงข้อกล่าวหาและการให้ถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธินำพยานหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำของตนได้</p>	<p>มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ</p> <p>มาตรา ๓๓ ในการไต่สวน เมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิดแล้ว ให้ส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร</p> <p>ในการรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะทำเป็นหนังสือมีข้อความแสดงการรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลายมือชื่อส่งมายังสำนักงาน หรือจะมารับทราบข้อกล่าวหาจากพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยตนเองก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองภายในกำหนดเวลา ไม่ด้วยเหตุใดให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกไว้ และให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการมาชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาด้วยตนเองหรือการให้ถ้อยคำใด ๆ ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธินำพยานหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ถ้อยคำของตนได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพยานความและร้องขอให้สำนักงานจัดหาพยานมาให้ สำหรับการค้าเป็นนากับเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีให้เข้าไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด</p>	<p>เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติว่าข้อกล่าวหาตนเองนั้นไม่มีมูล</p> <p>เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาเมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด และกำหนดวิธีการจัดหาพยานความและการสอบปากคำเด็กให้ชัดเจน สำหรับการกำหนดวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาที่มีขึ้นเพื่อลดขั้นตอนและเวลาในการแจ้งข้อกล่าวหา ซึ่งมีหลักการลักษณะเดียวกับมาตรา ๕ แห่ง พรป. ป.ป.ช.</p>

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๓๗ ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำการทุจริตในภาครัฐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาซึ่งอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไป จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนข้อเท็จจริง สืบพยานหรือ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ของรัฐ ผู้ถูกกล่าวหาในตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาที่ปฏิบัติงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ แล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือ</p>	<p>มาตรา ๓๔ หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้ (๑) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรกระทำที่กล่าวหา และข้อกล่าวหา ซึ่งต้องมีรายละเอียดตามสมควรเพียงพอที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ (๒) สิทธิในการชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องส่งคำชี้แจงหรือมาชี้แจงด้วยตนเอง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งข้อกล่าวหา (๓) สิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านตามมาตรา ๓๐</p> <p>มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและเพื่อให้การไต่สวนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๓ ในกรณีที่ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาแล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยมูล ให้ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ นำคำชี้แจงพยานหลักฐาน หรือคำให้การของพยานมาประกอบการพิจารณาในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบการพิจารณา แล้วแต่กรณีด้วย</p> <p>มาตรา ๓๖ เมื่อได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ แล้วถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาซึ่งคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป อาจจะเกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวก็ได้</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับรายการที่จำเป็นในหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาซึ่งจะเป็นประโยชน์กับทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเป็นโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาในการส่งพยาน เอกสารหลักฐานหรือข้อมูลได้แม้พ้นกำหนดเวลา เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้เลขาธิการ ป.ป.ท.</p> <p>เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาสามารถสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการและการไต่สวน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ในกรณีที่มีผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เห็นด้วย กับมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอเรื่อง ต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลเพื่อพิจารณา เมื่อนายกรัฐมนตรีวินิจฉัยประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ไปตามคำวินิจฉัยนั้น</p> <p>ในกรณีที่เกิดผลการใช้ข้อบังคับจริงปรากฏว่าข้อกล่าวหา เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นทราบภายในเจ็ดวันนับแต่ วันที่มีมติ และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการหรือกลับเข้าทำงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น</p>	<p>เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจและสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทำน หยตปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจาก คณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณา วินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชา ทราบตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่มีพนักงานตบกตอแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังมีมติวินิจฉัยชี้มูล หรือในกรณีที่ ผลการใช้ข้อบังคับปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ผู้บังคับบัญชาของ ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหากลับไปปฏิบัติหน้าที่ต่อไป คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ หยตปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง ให้มีผลทางกฎหมายเช่นเดียวกับการสั่งพักราชการหรือพักงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ให้เป็นที่หน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะต้องแจ้งให้ ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงผลการไต่สวนโดยเร็ว</p> <p>ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชา ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมาย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ความในมาตรานี้มีให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ ส่วนราชการ องค์กรมหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>เพื่อให้การไต่สวนต้องกระทำขึ้นโดยชอบ ด้วยกฎหมายในมาตราฐานเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๖๗ แห่ง พรป. ป.ป.ท. รวมทั้ง เป็นการลดขั้นตอนการใช้พยานหลักฐานที่ได้จากการ ไต่สวนหรือจากต่างประเทศ</p>
<p>มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. กระทำการใด ๆ อันเป็นการล่อลวง หรือขู่ขู่ หรือให้สัญญากับผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน เพื่อจูงใจ ให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำใด ๆ ในเรื่องที่ได้สวนข้อเท็จจริง ถ้อยคำใดที่ได้มาโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่งไม่อาจรับฟังเป็น พยานหลักฐานได้</p>	<p>มาตรา ๓๗ ในการไต่สวนต้องไม่ทำการใด ๆ อันเป็น การให้คำมั่นสัญญา ขู่ขู่ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับหรือ กระทำโดยมีขอบข่ายประการอื่นใด เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำ ในเรื่องที่ได้สวน</p> <p>ในการสอบปากคำบุคคลใด จะกระทำโดยวิธีการบันทึก ลงในรีลซึ่งถ่ายถอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใด</p>	<p>เพื่อให้การไต่สวนต้องกระทำขึ้นโดยชอบ ด้วยกฎหมายในมาตราฐานเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๖๗ แห่ง พรป. ป.ป.ท. รวมทั้ง เป็นการลดขั้นตอนการใช้พยานหลักฐานที่ได้จากการ ไต่สวนหรือจากต่างประเทศ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีที่มีความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในกรณีพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นส่วนงานการสอบสวนวินัยของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำได้กระทำผิดในเรื่องที่ถูกละเลยหรือกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นของผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป</p>	<p>ก็ได้ แต่วิธีการดังกล่าวต้องเป็นวิธีการที่ผู้ให้ถ้อยคำนั้นอาจตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นได้ เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับรองความมีอยู่จริงและความถูกต้องของพยานหลักฐานนั้นแล้ว ให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในศาลได้</p> <p>มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น การแจ้งตามวรรคหนึ่งนอกจากมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ต้องส่งรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อกล่าวหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความผิดที่กระทำ โดยสรุปด้วย</p> <p>เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาที่พ้นจากโทษทางวินัยนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการลงโทษทางวินัยภายหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูล มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมกับผู้ถูกลงโทษ โดยในส่วนที่เป็นการดำเนินการลงโทษทางวินัยในคดีทุจริตต่อหน้าที่นั้น ให้ดำเนินการตาม พรบ. ป.ป.ช. ต่อไป เพื่อให้ไม่ให้เกิดปัญหาความล่าช้าในการดำเนินการในคดีทุจริตที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๑ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๔๐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิการณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องและผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไว้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง</p> <p>มาตรา ๕๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาคีรัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นไม่เกินห้าปี นอกจากตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่ถูกกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริตในภาคีรัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐช และในกรณีที่การกระทำมีความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๕๔</p>	<p>ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก</p> <p>การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีการประพฤติมิชอบ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป ในกรณีนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ทราบเหตุแห่งความล่าช้าของการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป</p> <p>มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙/๑ วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามคำร้องของผู้ถูกกล่าวหาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p>	<p>กำหนดให้มีการขอคัดสำเนาสำนวนการไต่สวนได้ เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา</p>

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๔๒ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตาม มาตรา ๔๑ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้นั้น ๑</p>	<p>มาตรา ๔๐ ในการพิจารณาโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๘ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนอาจขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พบทวนได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดังกล่าวมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มีกรกระทำ ความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างกันที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการพิจารณาพบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการต่อไปตามมตินั้น</p>	<p>เพื่อกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของทบพวมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ในกรณีมีพยานหลักฐานใหม่ ซึ่งมีหลักการในลักษณะเดียวกับมาตรา ๔๔ แห่ง พรบ. ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๔๒ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตาม มาตรา ๔๑ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้อยู่กับผู้นั้น</p>	<p>มาตรา ๔๑ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการตาม มาตรา ๓๘ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้อยู่กับผู้นั้น</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีประสิทธิภาพ และเกิดสภาพบังคับในกรณีผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่ดำเนินการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งมีหลักการในลักษณะเดียวกับมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง แห่ง พรบ. ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการวินัยตาม มาตรา ๔๑ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการวินัยของผู้บังคับบัญชาตาม มาตรา ๔๑ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจ</p>	<p>มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยตาม มาตรา ๓๘ ได้ เพราะเหตุกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้อยู่กับผู้นั้นถูกกล่าวหาได้ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจ</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรีในการสั่งลงโทษในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. เนื่องจากกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับมิได้ให้อำนาจดำเนินการ และ</p>

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>สั่งการตามความเห็นสมควรหรือในกรณีที่ได้เห็นว่าจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการปราบปรามการทุจริตหรือคณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้มีการดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้</p>	<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>สั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความผิดหรือสั่งการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอแนะได้</p> <p>ในการสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความผิดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาตามรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีสั่งลงโทษถึงออกจากงานหรือให้พ้นจากความผิดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกหรือให้พ้นจากความผิดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่ผู้นั้นมีสัญญาจ้างกับหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าคำสั่งให้ออกนั้นเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยได้ด้วย</p> <p>ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้เพราะเหตุที่พ้นระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ถูกสั่งลงโทษตามมติ แต่เป็นการได้ส่วนที่เกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด</p>
<p>มาตรา ๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๔๑ จะใช้สิทธิอุทธรณ์คดีพิพาทในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว</p>	<p>มาตรา ๔๓ เมื่อผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๓๘ อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. และ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่ในกรณีที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวนผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด</p> <p>ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น</p>	<p>เพื่อให้ ก.พ.ค. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ร่วมมือกันในการพิจารณาทบทวนการลงโทษตามมติ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ลดขั้นตอนการใช้สิทธิอุทธรณ์ และการปฏิบัติที่ผ่านมา และเป็นการแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติที่ผ่านมา และเป็นโครงสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้ถูกลงโทษทางวินัย</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔๐ เป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการขอเท็จจริง รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินการและการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อได้ส่วนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อได้ส่วนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด</p> <p>บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีพนักงานอัยการยื่นอุทธรณ์ ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา โดยอนุโลม</p>	<p>ผู้ถูกลงโทษซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.ค.ศ. ตามวรรคหนึ่ง หรือถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกลงโทษ</p> <p>มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓๘ เป็นความผิดทางอาญาที่มีไปเป็นความผิดอันยอมความได้ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินการและการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อได้ส่วนเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อได้ส่วนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด</p> <p>ให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับกับการยื่นอุทธรณ์ หรือฎีกา ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ด้วยโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่ความผิดทางอาญาตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย</p>	<p>เพื่อลดภาระคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการดำเนินคดีบางประเภทที่เป็นความผิดอันยอมความได้ และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งสมควรให้ดำเนินการตามสมควรต่อไป</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๗ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในกรณีดำเนินคดีอาญาตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการทหาร ในกรณีเช่นนั้นอำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม ให้เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ</p> <p>มาตรา ๔๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่า ข้อกล่าวหาได้มีผลจนจากดำเนินกรตามมาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๕ แล้ว หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติ อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์หรือการส่งการใด ๆ แก่บุคคลใด โดยมิชอบ หรืออาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาดำเนินการส่งยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติ อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์ หรือการส่งการใด ๆ นั้น ต่อไปด้วย</p> <p>มาตรา ๔๘ ในกรณีพิสูจน์ข้อเท็จจริง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นควรตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ถูกกล่าวหา และเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ขอความร่วมมือจากคณะกรรมการ ป.ป.ท.</p>	<p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐเพื่อดำเนินการตามสมควรต่อไป</p> <p>มาตรา ๔๕ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา ๔๕ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร และให้อำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ</p> <p>มาตรา ๔๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้ขาดความผิดผู้ใด และปรากฏว่าการทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดซึ่งมิโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พิจารณา เพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณา เพื่อกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิหรือติดังกล่าวแล้วแต่กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ</p> <p>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งภายในเวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินคดีอาญาในกรณีที่ถูกกล่าวหาอยู่ในอำนาจศาลทหาร ให้ดำเนินการโดยอัยการทหารและเจ้ากรมพระธรรมนูญ</p> <p>เพื่อให้มีการดำเนินการหาผู้รับผิดชอบ พิจารณาเพิกถอนเอกสารและสิทธิที่เกิดขึ้นโดยมิชอบ ภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูล และเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงาน ของภาครัฐ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการ</p>

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>ให้ส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้มาให้ตรวจสอบได้ แต่ถ้าเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นผู้ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรายการและภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดได้</p> <p>ในการไต่สวนตามวรรคหนึ่งหรือในกรณีอื่นใด ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาอาจฉ้อโกงหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ส่งเรื่องทั้งหมดพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ในกรณีเช่นนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะถือเอาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยจะไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมด้วยหรือไม่ก็ได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมิได้รักรายผิดปกติหรือมิได้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ แต่มีกรณีต้องดำเนินการเกี่ยวกับการทุจริตในภาคีรัฐคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือจะไต่สวนและชี้มูลตามอำนาจหน้าที่ของตนต่อไปก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ มาตรา ๕๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๒/๑ การแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสังกัดสำนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดีหรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าหกปี</p> <p>(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสี่ปี</p> <p>(๓) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางกฎหมาย และเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสองปี แต่ถ้าสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษา กฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาด้วย ระยะเวลาสองปีให้ลดเหลือหนึ่งปี</p> <p>(๔) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมาย หรือ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างน้อยสองสาขา หรือสำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาโท และเป็นผู้มีรู้ความรู้อันดีและประสบการณ์ ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็น ทางกฎหมายไม่น้อยกว่าแปดปี</p>	<p>โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔</p>	

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>(๕) สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจะยังประโยชน์ต่อการดำเนินการได้ส่วนของสำนักงานเป็นอย่างยิ่ง และผ่านการอบรมหลักสูตรการได้ส่วน ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด และรับราชการในสำนักงานหรือสำนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสี่ปี</p>	<p>“การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ช. ให้แต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดสำนักงานซึ่งรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าในการดำเนินการสอบสวนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด”</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“มาตรา ๕๗/๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือให้ยื่นยันคำสั่งแล้ว หรือโต้แย้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ</p> <p>กรณีตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำเนาเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว”</p>	<p>เพื่อเพิ่มหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ช. ในลักษณะเช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานได้ส่วนตาม พร.ป. ๒๕๕๑ ซึ่งจะเพิ่มการเพิ่มประสิทธิภาพในการได้ส่วน</p> <p>เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย หากได้ทำหน้าที่ของรัฐด้วยความซื่อสัตย์เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งที่ให้เกิดความผิดหรือได้แจ้งเบาะแสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกับมาตรา ๑๓๔ แห่ง พร.ป. ๒๕๕๑.</p>

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>มาตรา ๕๘/๑ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยเร็ว</p> <p>(๑) เมื่อปรากฏว่ากฎหมาย กฏ ข้อบังคับ หรือมาตรการใด คำสั่ง ขาดประสิทธิภาพหรือขาดการบังคับใช้อย่างทั่วถึง ช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้</p> <p>(๒) เมื่อปรากฏว่าการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐไม่บรรลุผล เพราะไม่มีกฎหมาย กฏ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับวินัย หรือมาตรการที่จำเป็น</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ มาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>“ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นว่า มีกรณีตาม (๑) เกิดขึ้น และเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยชี้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา นั้น เป็นไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีความเห็นให้ลดโทษหรือไม่ลงโทษ ผู้ถูกกล่าวหานั้นก็ได้อีก และเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาหนังสือการตามความเห็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้นแล้ว ให้ถือว่าช่วยด้วยกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา”</p>	<p>เพื่อเป็นช่องทางทำให้ความเป็นธรรมโดยการลดโทษหรือยกเว้นโทษให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่สุจริตและทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการ แต่กฎหมายที่มีอยู่ไม่เปิดช่อง</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๘/๒ เมื่อความปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐใด มีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบ เพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป</p> <p>(๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ</p> <p>(๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>(๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง</p> <p>ในกรณีตาม (๑) หากสำนักงานเห็นว่า มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาการระบบราชการทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป</p> <p>เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ต้องสั่งการให้มีการตรวจสอบและดำเนินการ แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานทราบในหนังสือฉบับแรกที่ได้รับการแจ้ง หากจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต้องกำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้สำนักงานทราบด้วย ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒)</p>	<p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๘/๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือเพื่อจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่า หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็วต่อไป</p> <p>(๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ</p> <p>(๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน</p> <p>(๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง</p> <p>ในกรณีที่มีการกระทำตาม (๑) ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาการระบบราชการทราบเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปด้วย</p> <p>เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งและแจ้งผลการดำเนินการหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและระยะเวลาในการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหนังสือฉบับแรกที่ได้รับการแจ้ง ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายใน</p>	<p>เพื่อให้การทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการป้องกัน การทุจริตในภาครัฐหรือ จัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีประสิทธิภาพและเพื่อให้ประชาชนได้รับการแก้ไข ปัญหาความเดือดร้อน รวมทั้งให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
ต่อไป ทั้งนี้ หากกรณีใดมีลักษณะส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป	ระยะเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป” มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	
มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นเจ้าพนักงานประมวลผลกฎหมาย ในการดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยไม่มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับและคุมขัง ให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ดำเนินการ	“ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการได้ส่วน และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรา ๑๗/๒”	เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้กรรมการ อนุกรรมการได้ส่วน และพนักงาน ป.ป.ท. สามารถดำเนินการจับ ควบคุมตัว และปล่อยตัวชั่วคราวได้ตามร่างมาตรา ๑๗/๒
มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่สั่งตามมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง
มาตรา ๖๔ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. และมีใช้การกระทำตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือได้สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>“ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการได้ส่วนพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด และการกระทำนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙/๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”</p> <p>มาตรา ๒๐ การใดที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมิมีมติเป็นอย่างอื่น</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับ</p>	<p>เพื่อกำหนดเพิ่มเติมโทษในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการได้ส่วน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่</p> <p>เพื่อรองรับการดำเนินการที่ดำเนินการที่ดำเนินการไปแล้ว โดยชอบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดให้การดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมิมีมติเป็นอย่างอื่น รวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน</p>

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>ระยะเวลาดังกล่าวให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้นับระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑ ดังกล่าว</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๑ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับ ไปยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๒๑ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาวรรคหนึ่งแล้ว แต่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้านั้นแล้วรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบและเผยแพร่ผลการไต่สวนนั้นให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่าเป็นกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นเหตุบกพร่องต่อหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>เพื่อรองรับให้บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ใช้อยู่ในปัจจุบันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกกฎหมายลำดับรองใหม่</p>

๔๔

<p>พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>มาตรา ๒๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อกำหนดให้มีผู้รักษาการตามกฎหมาย</p>

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

๑.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

๑.๑.๑ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่

(๑) ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ มีจำนวนผู้เข้าชม จำนวน ๖๐ ครั้ง ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

(๒) ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ มีผู้เข้าชม จำนวน ๑๕๗ คน ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

๑.๑.๒ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. www.pacc.go.th จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ มีจำนวนผู้เข้าชม จำนวน ๒๑๙ ครั้ง มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๗ ความเห็น

๑.๑.๓ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีหนังสือสอบถามความคิดเห็นหน่วยงานต่างๆ จำนวน ๑๔ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (๒) สำนักงานประมาณ (๓) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (๔) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (๕) สำนักงานอัยการสูงสุด (๖) สำนักงานศาลปกครอง (๗) กรมบัญชีกลาง (๘) กระทรวงยุติธรรม (๙) กระทรวงมหาดไทย (๑๐) กระทรวงกลาโหม (๑๑) สำนักงานศาลยุติธรรม (๑๒) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (๑๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๑๔) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยมีหน่วยงานที่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรมบัญชีกลาง สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานศาลปกครอง กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ส่วนหน่วยงานซึ่งไม่ได้มีหนังสือแสดงความคิดเห็น จำนวน ๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานอัยการสูงสุด และ กระทรวงกลาโหม

๑.๑.๔ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เข้าสู่การประชุมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาให้ความเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑.๑.๕ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๔ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (๒) สำนักงบประมาณ (๓) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (๔) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (๕) สำนักงานอัยการสูงสุด (๖) สำนักงานศาลปกครอง (๗) กรมบัญชีกลาง (๘) กระทรวงยุติธรรม (๙) กระทรวงมหาดไทย (๑๐) กระทรวงกลาโหม (๑๑) สำนักงานศาลยุติธรรม (๑๒) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (๑๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๑๔) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งมีหน่วยงานที่เข้าร่วมการประชุม จำนวน ๑๓ หน่วยงาน และมีหน่วยงานที่ไม่ได้เข้าร่วมในการประชุมดังกล่าว จำนวน ๑ หน่วยงาน คือ สำนักงบประมาณ

๑.๑.๖ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒ ภายหลังจากที่สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอเข้าพิจารณาในการประชุมคณะรัฐมนตรี และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๗๕๕ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๒ แจ้งว่า ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้เสนอความเห็นและข้อสังเกตมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยยังมีประเด็นพิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในทำนองเดียวกันกับค่าตอบแทนพิเศษประจำตำแหน่งพนักงานได้ส่วนและค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. การกำหนดให้พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มีใช้ และพกพาอาวุธปืน และประเด็นพิจารณาอื่น ๆ ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติหน้าที่ราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้สำนักงาน ป.ป.ท. รับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และคณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้ข้อยุติ ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้เชิญหน่วยงานที่มีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๑๐ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) กระทรวงกลาโหม (๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๓) สำนักงานศาลปกครอง (๔) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๕) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (๖) กระทรวงการคลัง (๗) สำนักงานอัยการสูงสุด (๘) คณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ (๙) สำนักงาน ก.พ. และ (๑๐) สำนักงาน ก.พ.ร.

๑.๒ ขั้นตอนร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑.๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) จำนวน ๓ ครั้ง ได้แก่

(๑) ครั้งที่ ๑ ในขั้นก่อนการพิจารณาวาระที่หนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒

(๒) ครั้งที่ ๒ ในชั้นพิจารณาครั้งที่สองแล้วเสร็จ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

(๓) ครั้งที่ ๓ ในชั้นพิจารณาครั้งที่สามแล้วเสร็จ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

๑.๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ณ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ ภายหลังจากการพิจารณาครั้งที่สองแล้วเสร็จ ได้แก่ (๑) สำนักงาน ป.ป.ท. (๒) สำนักงาน ก.พ. (๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๔) กรมพระธรรมนูญ (๕) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (๖) สำนักงานอัยการสูงสุด (๗) สำนักงานศาลยุติธรรม (๘) สำนักงานศาลปกครอง และ (๙) สำนักงาน ป.ป.ช.

๑.๒.๓ เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่สามแล้วเสร็จ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือขอให้สำนักงาน ป.ป.ท. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน อย่างน้อย ๑๕ วัน อีกครั้งหนึ่ง และได้มีหนังสือสอบถามความคิดเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้แก่ (๑) สำนักงาน ป.ป.ท. (๒) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (๓) สำนักงาน ก.พ. (๔) สำนักงาน ก.พ.ร. (๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๖) กรมพระธรรมนูญ (๗) สำนักงานอัยการสูงสุด (๘) สำนักงานศาลยุติธรรม (๙) สำนักงานศาลปกครอง และ (๑๐) สำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ โดยที่มีสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงให้สำนักงานฯ จัดทำร่างหนังสือถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแทนการเชิญร่วมเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้นำความคิดเห็นของหน่วยงานดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

๑.๒.๔ สำนักงาน ป.ป.ท. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. (www.pacc.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดส่งผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

๑.๒.๕ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เข้าสู่การประชุมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ครั้งที่ ๙๔/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาให้ความเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดส่งผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

๒.๑.๑ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านทาง www.lawamendment.go.th จำนวน ๒ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ และระหว่างวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. www.pacc.go.th จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑

๒.๑.๒ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดทำหนังสือสอบถามเห็นหน่วยงานตามข้อ ๑.๑.๓ จำนวน ๑ ครั้ง โดยให้หน่วยงานส่งความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มายังสำนักงาน ป.ป.ท. ภายในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑

๒.๑.๓ การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.... ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. จำนวน ๑ ครั้ง ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑

๒.๑.๔ การจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑.๑.๕ เข้าร่วมประชุมในการประชุมดังกล่าว

๒.๑.๕ การประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.... จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒ โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑.๑.๖ เข้าร่วมในการประชุมดังกล่าว

๒.๒ ขั้นตอนร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒.๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.krisdika.go.th) จำนวน ๓ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ และระหว่างวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และระหว่างวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

๒.๒.๒ การประชุมรับฟังความคิดเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ครั้ง ณ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓

๒.๒.๓ การมีหนังสือสอบถามความคิดเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๓. พื้นที่กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ หน่วยงานของรัฐ

๓.๒ หน่วยงานอื่นๆ

๓.๓ ประชาชนทั่วไป

๔. ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น และการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

๔.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

จากผลการรับฟังความคิดเห็นของสำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีผู้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ (๑) สำนักงานศาลยุติธรรม (๒) สำนักงาน ก.พ. (๓) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (๔) สำนักงาน ป.ป.ช. (๕) สำนักงาน ก.พ.ร. (๖) กระทรวงมหาดไทย (๗) กระทรวงยุติธรรม (๘) กระทรวงกลาโหม (๙) กรมบัญชีกลาง (๑๐) สำนักงาน ป.ป.ง. (๑๑) สำนักงานศาลปกครอง (๑๒) สำนักงานอัยการสูงสุด (๑๓) สำนักงานประมาณ (๑๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๑๕) คณะกรรมการ ป.ป.ท. (๑๖) คณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ (๑๗) กระทรวงการคลัง (๑๘) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๙) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และ (๒๐) บุคคลทั่วไปที่ได้แสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้นำความคิดเห็นจากผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว สรุปประเด็นสาระสำคัญของความคิดเห็นและการพิจารณาความคิดเห็นดังกล่าว ดังต่อไปนี้

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงาน ศาลยุติธรรม	มาตรา ๑๑	การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ เกี่ยวกับการกำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ เลขาธิการ อนุกรรมการ ได้สว่นข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนนั้น อาจเกิดปัญหาในการตีความว่าบุคคลดังกล่าวมีอำนาจจับและคุมขังด้วยหรือไม่ ซึ่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ดำเนินการในการจับและคุมขัง แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้แต่อย่างใด จึงควรบัญญัติเรื่องอำนาจจับและคุมขังให้ชัดเจน	รับไว้ประกอบการพิจารณา
สำนักงาน ก.พ.	(๑) การพิจารณา ทบทวนการลงโทษ ทางวินัย กรณี มีพยานหลักฐาน ใหม่	(๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้ มิได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีอำนาจในการขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาทบทวนมติได้ หากมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ดังเช่นมาตรา ๙๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ มิได้บัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ จึงไม่สอดคล้องและไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับพระราชบัญญัติประกอบ	(๑) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
	(๒) มาตรา ๔๖	<p>รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่นเดียวกัน</p> <p>(๒) ร่างมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๔๖ ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๔๓ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัย ของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๓ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี ฯลฯ หรือในกรณีที่จำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ฯลฯ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้มีการดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไปได้นั้น เห็นควรเพิ่มเติมข้อความคำว่า "หรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอน" เช่นเดียวกับมาตรา ๔๕ ของร่างพระราชบัญญัติข้างต้น และมาตรา ๑๐๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งจะทำให้ข้อความสมบูรณ์ขึ้น เนื่องจากการกำหนดไว้เฉพาะคำว่า "ผู้บังคับบัญชา" จะทำให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนไม่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการหรือดำเนินการได้เฉพาะบางกรณีตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน</p>	(๒) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้แก้ไขร่างมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๔๖ ตามความเห็นของสำนักงาน ก.พ.

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	<p>(๑) มาตรา ๓ บทนิยามศัพท์ คำว่า “ประพัตติมิชอบ”</p> <p>(๒) มาตรา ๒๔</p> <p>(๓) มาตรา ๒๖</p>	<p>(๑) การใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี เพื่อที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดินแล้ว ควรกำหนดให้ครอบคลุมถึงการจัดเก็บ รายได้ การใช้ประโยชน์การบริหารสิทธิ และผลประโยชน์ของแผ่นดิน</p> <p>(๒) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับมอบหมายเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็วตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และสอดคล้องกับกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑</p> <p>(๓) การดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นองค์คณะไต่สวน หรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน หรือมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ไต่สวนข้อเท็จจริง เบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ได้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสอดคล้องกับกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑</p>	<p>(๑) รับไว้ประกอบการพิจารณา</p> <p>(๒) รับไว้ประกอบการพิจารณา</p> <p>(๓) รับไว้ประกอบการพิจารณา</p>
สำนักงาน ป.ป.ช.	- ไม่มี -	ร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ไม่มีบทบัญญัติใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	- ไม่มี -

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงาน ก.พ.ร.	ควรชะลอการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฯไว้ก่อน	รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ วรรคหนึ่ง (๒) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการ และวรรคสอง กำหนดไว้ว่าในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่บางระดับ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ระหว่าง การมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนนั้น โดยที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับการมอบหมายให้ดำเนินการแทนตามบทบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น หากไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน และเพื่อให้ครอบคลุมสาระสำคัญที่ต้องปรับเปลี่ยนทั้งหมดในคราวเดียว จึงควรชะลอการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้ก่อน	หากชะลอการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้ การดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจไม่สอดคล้อง และไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
กระทรวงมหาดไทย	- ไม่มี -	เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ดำเนินการยกร่าง เนื่องจากเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑ มาตรา ๒๓๔ (๒) และมีความสอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	- ไม่มี -

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
กระทรวงยุติธรรม	- ไม่มี -	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงเห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ป.ป.ท. เสนอ	- ไม่มี -
กระทรวงกลาโหม	(๑) มาตรา ๑๗/๓ (๒) มาตรา ๓๓ (๓) มาตรา ๔๘	(๑) เห็นด้วยกับมาตรา ๑๗/๓ เนื่องจากเป็นการแก้ปัญหากรณีไม่สามารถนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาดำเนินคดีได้ (๒) ในกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบนั้น ขอให้มีการแจ้งผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาทราบ (๓) คำว่า “ในกรณีเช่นนั้น” ควรตัดออกแล้วใช้คำว่า “ <u>ในกรณีตามมาตรา ๔๖</u> <u>วรรคสาม</u> ให้เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ” เช่นนี้จะเกิดความชัดเจน ไม่มีปัญหาเรื่องการตีความ	(๑) - ไม่มี - (๒) กระทรวงกลาโหมเห็นชอบในหลักการให้คงร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ เนื่องจากสามารถกำหนดแนวทางการปฏิบัติได้โดยการกำหนดไว้ในระเบียบ (๓) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
กรมบัญชีกลาง	มาตรา ๕๒	<p>เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฯ ที่สำนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการยกร่าง เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๔ (๒) เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงสมควรที่จะปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเฉพาะบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อรองรับหลักการตามรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้น แต่โดยที่ร่างมาตรา ๘ เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จึงไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตามหากสำนักงาน ป.ป.ท. เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจะส่งผลให้ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เปลี่ยนแปลงไป เป็นเหตุให้สมควรที่จะได้รับการปรับอัตราเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้สูงขึ้น สำนักงาน ป.ป.ท. ย่อมสามารถเสนอร่างระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วยเงินเพิ่มฯ มาเพื่อให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้ความเห็นชอบได้ในโอกาสต่อไป</p>	<p>การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ เนื่องจากปัจจุบันโครงสร้างของสำนักงาน ป.ป.ท. ไม่มีตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานได้ส่วนแล้ว ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ท. จึงแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตราดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องสภาพการณ์ปัจจุบัน</p> <p>แต่ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ท. ได้ตัดร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๒ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ.ร. และคณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ เนื่องจากสามารถกำหนดเรื่องเงินเพิ่มของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดไว้แล้ว โดยต้องผ่านการพิจารณาของกระทรวงการคลัง</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
<p>(๑) คณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ</p> <p>(๒) กระทรวงการคลัง</p> <p>(๓) สำนักงาน ก.พ.ร.</p>	<p>มาตรา ๕๒</p> <p>วรรคสอง</p>	<p>ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๒ ซึ่งแก้ไขใหม่เป็น “ให้พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในทำนองเดียวกับค่าตอบแทนพิเศษประจำตำแหน่งพนักงานได้ส่วนพิเศษประจำตำแหน่งพนักงานได้ส่วนและค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง” “ไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมในร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากในการพิจารณาปรับปรุงอัตราเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. สามารถดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้อยู่แล้ว</p>	<p>ให้ตัดร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ.ร. และคณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ เนื่องจากสามารถกำหนดเรื่องเงินเพิ่มของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดไว้แล้ว โดยต้องผ่านการพิจารณาของกระทรวงการคลัง</p>
<p>สำนักงาน ปปง.</p>	<p>การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐ</p>	<p>เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกำหนดข้อห้ามมิให้เปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลที่ได้มาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ ที่กำหนดให้มีการเพิ่มเติมมาตรา ๑๗/๒ นั้น สำนักงาน ปปง. เห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เห็นควรกำหนดให้มี</p>	<p>รับไว้ประกอบการพิจารณา</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		<p>แก้ข้อกล่าวหาได้ ดังเช่นที่บัญญัติใน มาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เนื่องจากบันทึกสรุปสาระสำคัญข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังกล่าว จะช่วยให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี อันมีผลต่อการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งเป็นขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญใน กระบวนการไต่สวน ทั้งนี้ หากมีการปรับปรุงแก้ไขจะทำให้บทบัญญัติดังกล่าว มีความชัดเจน</p>	<p>และพยานหลักฐานให้ ผู้ถูกกล่าวหาไว้ในร่างมาตรา ๓๕ แล้ว</p>
<p>สำนักงาน อัยการสูงสุด</p>		<p>(๑) เมื่อการยกร่างพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้นำต้นแบบมาจาก พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงควรนำ บทบัญญัติต่างๆ ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาบัญญัติไว้ให้ครบถ้วน เพื่อให้เกิด ความสอดคล้องกัน เช่น การจับในกรณี ความผิดซึ่งหน้า</p> <p>(๒) สำนักงาน ป.ป.ท. ควรมีอำนาจใน การตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นก่อนที่จะส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๓) หากนำบทบัญญัติเรื่องการจับ และการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาบัญญัติไว้ ควรพิจารณา ปรับให้เหมาะสมกับบริบทความพร้อมของ สำนักงาน ป.ป.ท. ในเรื่องความเชี่ยวชาญ ของบุคลากร สถานที่ด้วย</p>	<p>(๑) เหตุที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ มิได้บัญญัติถึงอำนาจการ จับกุมกรณีความผิดซึ่งหน้าไว้ เนื่องจากปัจจุบันหน้าที่และ อำนาจในการไต่สวนและ วินิจฉัยกรณีเจ้าหน้าที่ของ รัฐกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่เป็นของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะดำเนินการได้ต่อเมื่อได้รับ มอบหมายจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๒) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p> <p>(๓) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		<p>(๔) ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขมาตรา ๖๐ โดยเห็นว่าร่างมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ ได้กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการเป็นเจ้าพนักงาน ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ตามอนุมาตรา (๑) แตกต่างจาก อนุกรรมการได้สวนข้อเท็จจริงพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามอนุมาตรา (๒) ซึ่งกำหนดให้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา โดยมีได้ระบุให้ เป็นเจ้าพนักงาน ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาด้วยนั้น มิได้มีความแตกต่างกันแต่ประการใด เนื่องจากเจ้าพนักงาน ตามอนุมาตรา (๑) และ (๒) ตามร่างกฎหมายใหม่ ต่างก็มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมอยู่แล้ว โดยหากพิจารณาประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๐๐ ซึ่งอยู่ในหมวดว่าด้วยความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ได้กล่าวถึงเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ซึ่งได้แก่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญาแล้ว ก็จะทำให้เห็นว่าสถานะของกรรมการ (ซึ่งหมายความรวมถึง ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย ตามคำนิยามในมาตรา ๓) พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ต่างก็เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาด้วยกันทั้งสิ้น ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง โดยบัญญัติแยกความแตกต่างระหว่าง</p>	<p>(๔) เห็นชอบตามข้อสังเกตของสำนักงานอัยการสูงสุด โดยให้คงวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๐ ไว้และแก้ไขวรรคสอง เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจในการจับและควบคุมที่กำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		<p>ประธานกรรมการและกรรมการตามอนุมาตรา (๑) ซึ่งกำหนดให้เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา กับอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามอนุมาตรา (๒) ซึ่งกำหนดให้เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา แต่ประการใด</p>	
สำนักงบประมาณ	- ไม่มี -	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. รวมทั้งแก้ไขหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลเกี่ยวกับการกระทำทุจริตในภาครัฐของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตั้งนั้น เพื่อให้การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ของอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มีความสอดคล้องกับหลักการที่เปลี่ยนแปลงไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๒) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดำเนินการแทนได้ จึงไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ป.ป.ท. เสนอ</p>	- ไม่มี -

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	(๓) มาตรา ๑๗/๓	<p>(๑) สำนักงาน ป.ป.ท. ควรจะพิจารณา ดำเนินการเฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมาย จากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลัก</p> <p>(๒) เรื่องที่เป็นหน้าที่และอำนาจของ สำนักงาน ป.ป.ท. โดยแท้จริง คือ การตรวจสอบการละเลย ละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ จะเป็นสิ่งที่ทำให้การควบคุมการทุจริต มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ เป็นการดำเนินการเชิงรุก และตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จะมอบหมายพนักงาน สอบสวน ซึ่งมีบุคลากรทั่วทั้งประเทศ ไปดำเนินการเป็นส่วนใหญ่</p> <p>(๓) มาตรา ๑๗/๓ อาจเป็นการบูรณาการการ ทำงานร่วมกันในการจับผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้น ควรกำหนดขั้นตอนการดำเนินการ หลังจากมีการจับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ให้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรองรับ อำนาจของพนักงานสอบสวน และ สำนักงาน ป.ป.ท. และมาตรา ๑๗/๓ วรรคสอง ต้องบัญญัติให้ชัดเจนว่า เมื่อมีการจับ และควบคุมตัวบุคคล ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย รับมอบตัวผู้ถูกจับไปดำเนินการ ต่อไป เนื่องจากเป็นการลดความซ้ำซ้อน ในการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงาน และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของทาง ราชการในการปฏิบัติหน้าที่</p> <p>(๔) เรื่องการจับกุมให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้อำนวยความสะดวกและร่วมจับกุมโดยสามารถ ขอกำลังเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจให้ร่วมจับกุมด้วยได้ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ต้องเป็นผู้บันทึกการจับกุม</p>	<p>(๑) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p> <p>(๒) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p> <p>(๓) สำนักงาน ตำรวจ แห่งชาติเห็นชอบให้คงร่าง มาตรา ๑๗/๓ แล้วนำ ข้อสังเกตไปกำหนดแนวทาง หรือคู่มือร่วมกันระหว่าง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงาน ป.ป.ท.</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
	<p>(๓) มาตรา ๕ เรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๗/๒ วรรคสอง</p> <p>(๔) มาตรา ๕ (การจับและควบคุมตัวตาม มาตรา ๑๗/๓ วรรคสอง)</p>	<p>(๓) ให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๕ เรื่องการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๗/๒ วรรคสอง คำว่า “สาธารณชน” ควรแก้ไขเป็นคำว่า “บุคคลหนึ่งบุคคลใด” และ มาตรา ๑๗/๒ วรรคท้ายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเห็นควรกำหนดว่า ข้อมูลรายงานและ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือการไต่สวน ข้อเท็จจริงเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่ เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวน ข้อเท็จจริง หรือไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่ อยู่ระหว่างการดำเนินการให้ถือว่าเป็น ความลับของทางราชการ ห้ามมิให้มีการเปิดเผย หรือเผยแพร่ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว ให้ สำนักงานเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ</p> <p>(๔) ให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๕ เรื่องการจับและ ควบคุมตัวตามมาตรา ๑๗/๓ วรรคสอง เห็นควรกำหนดให้ ในการจับและ ควบคุมตัวบุคคล ให้แจ้งพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงาน สอบสวนเป็นผู้ดำเนินการ ไม่ควรให้เป็น อำนาจสั่งการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน</p>	<p>(๓) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p> <p>(๔) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงาน คณะกรรมการ กฤษฎีกา	มาตรา ๒๔ และมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑/๑)	ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้ตัดบทบัญญัติใน กฎหมายปัจจุบันในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการรับเรื่องหรือข้อกล่าวหาไว้ พิจารณาออก โดยในร่างมาตรา ๗ (แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๒๔) กำหนดเพียงให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ ไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อได้รับมอบหมาย เรื่องจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบกับร่างมาตรา ๘ (เพิ่มมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑/๑)) กำหนดให้ สำนักงาน ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจใน การรับเรื่องร้องเรียน และตรวจสอบ ข้อเท็จจริงกรณี เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐ หากพบว่ามีกรกระทำทุจริตต่อหน้าที่ ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจนั้น บทบัญญัติดังกล่าวย่อมมีผลให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. สามารถพิจารณาได้เพียงเบื้องต้นว่าเรื่อง หรือข้อกล่าวหาที่มีการกระทำทุจริต ต่อหน้าที่หรือไม่ โดยไม่อาจดำเนินการ รับเรื่องหรือข้อกล่าวหาว่ามีการกระทำ การทุจริตไว้พิจารณาได้เอง เนื่องจาก สำนักงาน ป.ป.ท. ต้องส่งเรื่องให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณามอบหมายให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการเสียก่อน จึงจะสามารถดำเนินการ ตามหน้าที่และอำนาจได้ ซึ่งการกำหนด ขั้นตอนนี้จะเป็นการเพิ่มขั้นตอน การรับเรื่อง ไว้พิจารณาและอาจส่งผลกระทบต่อระยะเวลาในการ ดำเนินการไต่สวนในกรณีดังกล่าวได้	สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา เห็นชอบใน หลักการให้คงร่างมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๒๔ และร่าง มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑/๑) ไว้ดังเดิม เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีความเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีอำนาจรับเรื่องตาม พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๙

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี	มาตรา ๕๒/๒	กรณีร่างมาตรา ๑๐ ให้เพิ่มเติมมาตรา ๕๒/๒ เกี่ยวกับการมี การใช้ และการพกพา อาวุธปืน โดยขอบเขตการดำเนินการ ของกรรมการ อนุกรรมการไตสวน ข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จะดำเนินการเรื่อง การ ทูจ ริต ใน ภาค รัฐ ภาย ใต้ การมอบหมายของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจ ริต แห่งชาติ ในเรื่องที่มีไ้เป็นความผิด ร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของ เจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ โดยหลักจะ ดำเนินการไตสวนข้อเท็จจริง ซึ่งไม่มี ลักษณะการดำเนินการที่เป็นการ ฝ่าอันตรายหรือรักษาความสงบ เรียบร้อยของประชาชน ประกอบกับ การไตสวนข้อเท็จจริงจะต้องไม่เป็นการ ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และ ต้องไม่ทำหรือจัดทำกรใด ๆ ซึ่งเป็นการ ชู่เชิญ ใช้กำลังบังคับ แต่เนื่องจากอาวุธปืน โดยสภาพเป็นศาสตราวุธที่มีอำนาจ ร้ายแรง และบุคคลทั่วไปทราบว่อาวุธ ปืนสามารถก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพ ได้โดยง่าย หากอยู่ในสถานการณ์ที่ทราบว่ ผู้ใดผู้หนึ่งมีไ้ พกพาอาวุธปืน ย่อมทำให้ เกิดความกังวลใจหวาดกลัว เกรงจะได้รับ อันตราย หรืออาจเกิดเหตุการณ์อันไม่พึง ประสงค์ขึ้น ดังนั้น การเพิ่มเติมมาตรา ๕๒/๒ จึงควรพิจารณาให้รอบคอบถึงความจำเป็น ประโยชน์ และผลที่อาจเกิดขึ้น	สำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรีเห็นชอบ ในหลักการร่างมาตรา ๑๐ ให้เพิ่มเติมมาตรา ๕๒/๒ โดยให้นำข้อสังเกตไป กำหนดระเบียบเพื่อควบคุม การมี ไ้ และพกพาอาวุธ ปืนให้เกิดความปลอดภัย ต่อไป

๔.๒ ขั้นตอนร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

จากผลการรับฟังความคิดเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีผู้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ (๑) สำนักงาน ป.ป.ท. (๒) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (๓) สำนักงาน ก.พ. (๔) สำนักงาน ก.พร. (๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๖) กรมพระธรรมนูญ (๗) สำนักงานอัยการสูงสุด (๘) สำนักงานศาลยุติธรรม (๙) สำนักงานศาลปกครอง (๑๐) สำนักงาน ป.ป.ช. (๑๑) บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และ (๑๒) บุคคลทั่วไป ที่แสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รวมทั้งแสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือมายัง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้นำความคิดเห็นดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว สรุปประเด็นสาระสำคัญของความคิดเห็นและการพิจารณาความคิดเห็นดังกล่าว ดังต่อไปนี้

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
๑. บทนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)	ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา มีทั้งความผิดที่เกี่ยวข้องกับทุจริต และไม่ใช้ทุจริต จึงไม่ควรกำหนดให้อยู่ในนิยามของ “ทุจริตต่อหน้าที่” นี้	เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในส่วนที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย จึงจำเป็นต้องกำหนดหน้าที่และอำนาจให้ครอบคลุมทุกฐานความผิดซึ่งสอดคล้องกับนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ (พรป. ป.ป.ช.)
๒. บทนิยามคำว่า “ประพฤตินิชอบ” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)	ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดนิยามให้ประพฤตินิชอบหมายถึงรวมถึงการกระทำที่เป็นความผิดทางวินัยด้วย เพราะในบางกรณีที่เป็นความผิดเล็กน้อยหรือประมาทควรให้เป็นเรื่องภายในของหน่วยงานของรัฐที่จะดำเนินการเอง	เจตนารมณ์ของร่างฯ ประสงค์จะให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สอดส่องดูแลการประพฤตินิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นสำคัญ ซึ่งอาจได้สวนเรื่องเกี่ยวกับทุจริตต่อหน้าที่ได้หากได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. อย่างไรก็ตามหากกรณีเป็นความผิดทางวินัยที่ไม่ร้ายแรง ร่างมาตรา ๒๗ ได้กำหนดไว้แล้วว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปได้เอง จึงมิได้เป็นการลิดรอนหน้าที่และอำนาจของผู้บังคับบัญชาหรือกำหนดหน้าที่ที่ซ้ำซ้อนกันแต่อย่างใด

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
<p>๓. บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)</p>	<p>(๑) เห็น ควรกำหนดนิยาม “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่ต้องมีข้อยกเว้นใด ๆ</p> <p>(๒) ควรกำหนดนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ให้หมายรวมถึงรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p>	<p>(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีสถานะเป็นหน่วยงานราชการ มีได้มีลักษณะเป็นองค์กรอิสระเหมือนเช่นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่อาจเข้าไปตรวจสอบฝ่ายบริหารหรือองค์กรตุลาการได้ จึงต้องยกเว้นมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมไปถึง ผู้พิพากษา ตุลาการ หรือพนักงานอัยการ สำหรับกรณีของผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ไม่ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตรวจสอบตำแหน่งดังกล่าวได้ ในส่วนของกรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ การบัญญัติให้ชัดเจนว่า ยกเว้นมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตรวจสอบ มีความชัดเจนดีแล้ว</p> <p>(๒) บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพรบ.ป.ป.ช. กำหนดครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งในหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดนิยามคำว่าหน่วยงานของรัฐอีก</p>
<p>๔. ผู้กล่าวหา</p>	<p>ควรกำหนดนิยามคำว่า “ผู้กล่าวหา” เพื่อคัดกรองให้เฉพาะผู้ที่มีส่วนได้เสียหรือไม่ได้รับความเสียหายเท่านั้นที่สามารถกล่าวหาเจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้ เพื่อลดโอกาสที่เจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกลั่นแกล้ง</p>	<p>การแก้ไขเพิ่มเติมพรบ.ป.ป.ท. นี้ ประสงค์จะให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจไต่สวนได้แม้จะไม่มีผู้กล่าวหาก็ตาม กล่าวคือ เมื่อความปรากฏต่อสำนักงาน ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีเหตุอันควรสงสัยก็สามารถเริ่มดำเนินการไต่สวนได้เอง ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดบทนิยามคำว่า “ผู้กล่าวหา”</p>
<p>๕. หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)</p>	<p>(๑) ควรคงอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการไต่สวนและชี้มูลการทุจริตในภาครัฐ ทั้งกรณีทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติมิชอบในภาครัฐ ตามมาตรา ๑๗ (๔) แห่งพรบ. ป.ป.ท. ปัจจุบัน ไว้ดังเดิม</p>	<p>(๑) โดยที่มาตรา ๒๓๔ วรรคสองของรัฐธรรมนูญฯ ประกอบกับมาตรา ๖๒ แห่งพรบ.ป.ป.ช. ๒๕๖๑ ได้เปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้แตกต่างจากเดิมแล้ว ดังนั้น จึงไม่อาจกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และ</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
		<p>อำนาจไต่สวนและชี้มูลกรณีทุจริตต่อหน้าที่ได้เอง แต่ต้องเป็นการดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น</p> <p>อย่างไรก็ดี คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังคงมีอำนาจและหน้าที่ไต่สวนและชี้มูลกรณีประพฤติมิชอบได้เอง มิใช่การมอบให้ดำเนินการแทนเหมือนเช่นการไต่สวนเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ แต่การที่ได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำกับดูแลการไต่สวนเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบและพิจารณาให้ความเห็นชอบสำนวนการไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. นั้น มีเจตนารมณ์เพียงต้องการให้กระบวนการทำงานของพนักงาน ป.ป.ท. เข้ามามีบทบาทช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อันจะทำให้กระบวนการทำงานรวดเร็วยิ่งขึ้น มิได้เป็นการลิดรอนอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการไต่สวนการประพฤติมิชอบแต่อย่างใด</p>
	<p>(๒) หน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการสรุปสำนวนส่งพนักงานอัยการ เห็นควรเพิ่มถ้อยคำให้สามารถฟ้องคดีต่อบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุนฯ เพื่อให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๑๗/๑</p>	<p>(๒) ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างมาตรา ๑๗ (๖) ตามความเห็นดังกล่าวแล้ว</p>
	<p>(๓) หน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี มีข้อเสนอว่า ปัจจุบันคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ได้มาจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีต่อ ส.ส. และ ส.ว. อีก เห็นควรตัดถ้อยคำดังกล่าวออกได้</p>	<p>(๓) ได้ปรับปรุงร่างฯ ตามความเห็นโดยควรเสนอรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเท่านั้น และตัดส่วนที่ให้รายงานต่อ ส.ส. ส.ว. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออก ทั้งนี้ เหตุที่ตัดการรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย เพราะการดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ก็มีบทบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้แล้ว นอกจากนี้ ได้เพิ่มเติมให้เผยแพร่ผลการปฏิบัติราชการให้ประชาชนทราบด้วย</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
๖. ข้อเสนอให้มีคณะกรรมการอำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติและศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.)	มีข้อเสนอให้เพิ่มเติมบทบัญญัติที่กำหนดให้มีคณะกรรมการอำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ และศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.) ไว้ในร่างฯ นี้ เพื่อให้มีสถานะเป็นองค์กรของฝ่ายบริหารตามกฎหมาย อันจะเป็นหน่วยงานกลางในการขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบตามแผนการปฏิรูปประเทศฯ	ร่าง พรบ.ป.ป.ท.ฯ เป็นการกำหนดกลไกการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำคัญ โดย ศอตช. เป็นคณะกรรมการในระดับนโยบาย ซึ่งการกำหนดให้มีคณะกรรมการดังกล่าวไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกันที่มีคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่มีหน้าที่และอำนาจอยู่แล้วอาจก่อให้เกิดปัญหาการปฏิบัติงานและเป็นการเพิ่มขั้นตอนที่ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้าออกไป จึงไม่สมควรกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้
๗. การดำเนินการกับบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)	(๑) เห็นควรเพิ่มร่างมาตรา ๑๗/๑ วรรคสาม ให้รวมถึงการดำเนินการกรณีความผิดหลายฐานที่ได้กระทำโดยผู้กระทำความผิดคนเดียวกันด้วย (๒) เห็นควรเพิ่มบทบัญญัติกรณีการกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรที่ต้องรับโทษในราชอาณาจักร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยตามพระราชบัญญัตินี้ได้	(๑) หากความผิดหลายฐานนั้นเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกัน คณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็สามารถดำเนินการในความผิดนั้นได้ตามร่างมาตรา ๑๗/๑ (๒) ประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้บัญญัติเรื่องการสอบสวนความผิดนอกราชอาณาจักรไว้ชัดเจนแล้ว ประกอบกับร่างมาตรา ๖๐ วรรคสอง ก็ได้กำหนดให้กรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวน ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มบทบัญญัติดังกล่าว
๘. การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรณีที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการแทน	(๑) การมอบหมายเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑) มาตรา ๖๒ แห่งพรบ.ป.ป.ช. ๒๕๖๑ ไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นการทั่วไปได้ อีกทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลในเชิงสถิติและปริมาณเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาทั้งหมดเพื่อนำมาประกอบการพิจารณา มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนเป็นรายเรื่อง	การมอบหมายเรื่องเป็นการทั่วไปนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถกำหนดหลักเกณฑ์และลักษณะของความผิดที่จะมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการได้ สอดคล้องกับมาตรา ๒๓๔ ของรัฐธรรมนูญและมาตรา ๖๒ แห่ง พรบ.ป.ป.ช.ฯ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจพิจารณา มอบหมายเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ บางระดับ นอกจากนี้ การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในเรื่องที่ได้รับมอบหมายจะต้องรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถขอคืนเรื่องกลับไปพิจารณาเองได้เสมอหากเห็นว่า

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
	<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่เห็นด้วยกับการมอบหมายเรื่องเป็นการทั่วไป</p> <p>(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ควรนำเหตุที่ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยมาอ้างเพื่อที่จะไม่ดำเนินการทางอาญาต่อไปและส่งคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๑๘/๑ (ข) (๓)) โดยมีข้อเสนอแนะให้สามารถดำเนินคดีอาญาได้ต่อไปแม้จะพ้นระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยแล้ว</p> <p>นอกจากนี้ ในแต่ละรัฐวิสาหกิจมีระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลแตกต่างจากระเบียบข้อบังคับของราชการ (ระเบียบ ก.พ.) ดังนั้น จึงควรกำหนดระยะเวลาที่จะพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยไว้ให้ชัดเจน</p> <p>(๓) บทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาการไต่สวนและวินิจฉัยกรณีการมอบหมายเรื่องเป็นการทั่วไป ที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๓๑ วรรคสี่ ให้ไปรวมอยู่ในร่างมาตรา ๑๘/๒ เพื่อให้เป็นเรื่องในลักษณะเดียวกัน</p>	<p>เป็นเรื่องสำคัญหรือสมควรดำเนินการเอง ดังนั้น การมอบหมายเรื่องเป็นการทั่วไป ไม่ได้มีลักษณะที่ขัดหรือแย้งต่อ พรป.ป.ช. และเรื่องที่ยมอบหมายล้วนอยู่ในความควบคุมดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๒) การส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามร่างมาตรา ๑๘/๑ (ข) (๓) มิใช่การปฏิเสธไม่ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการทางอาญา แต่เป็นการส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป ซึ่งในส่วนของคดีอาญาได้ต่อไป แม้จะพ้นระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยแล้วนั้น ได้กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๓๑ วรรคสาม สำหรับระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยย่อมเป็นไปตามกฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลของแต่ละหน่วยงาน จึงไม่เหมาะสมที่จะกำหนดไว้</p> <p>(๓) ได้ปรับปรุงร่างฯ ตามความเห็นดังกล่าว</p>
<p>๙. การเปิดเผยข้อมูล (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๘/๑)</p>	<p>เสนอให้ปรับปรุงถ้อยคำในร่างมาตรา ๑๘/๑ วรรคสอง กรณีขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลให้มีถ้อยคำในลักษณะเดียวกับมาตรา ๓๖ แห่งพรป.ป.ช.</p>	<p>การคุ้มครองข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูลได้มีการปรับปรุงถ้อยคำให้ชัดเจนโดยมีสาระสำคัญในลักษณะเดียวกับมาตรา ๓๖ แห่ง พรป.ป.ช.</p>
<p>๑๐. อำนาจจับควบคุมตัว (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๘/๒)</p>	<p>(๑) ควรกำหนดขั้นตอนการดำเนินการภายหลังจากการจับกุมให้ชัดเจน เช่นเดียวกับมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ นอกจากนี้ เหตุอันควรเชื่อได้ว่า จะหลบหนีที่จะสามารถออกหมายจับได้</p>	<p>(๑) ร่างมาตรา ๑๘/๒ วรรคสาม บัญญัติไว้ว่า การจับ ควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ โดยอนุโลม เมื่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดขั้นตอนการจับ ควบคุมตัว และเหตุอันควรเชื่อว่าจะ</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
	คือเหตุใดบ้าง ตัวอย่างเช่น มาตรา ๖๖ วรรคสองแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดไว้ว่า ถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง หรือไม่มาตามหมายเรียก หรือตามนัดโดยไม่มีข้อแก้ตัวอันควร ให้สันนิษฐานว่าบุคคลนั้นจะหลบหนี	หลบหนีไว้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดรายละเอียดไว้อีก
	(๒) เสนอให้มีบทบัญญัติกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา มาพบพนักงานอัยการตามเวลาที่กำหนด และในกรณีมีความจำเป็นต้องจับตัวผู้ถูกกล่าวหาให้พนักงานอัยการแจ้งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. จัดการให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาดำเนินคดีภายในอายุความ	(๒) ได้มีการปรับปรุงร่างมาตรา ๑๘/๒ วรรคสาม โดยให้การดำเนินการของพนักงานอัยการสามารถนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับได้ โดยอนุโลม แล้ว
๑๑. การคุ้มครองผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่ถูกดำเนินคดี (ร่างมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๒๑/๑)	ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่จะได้รับความคุ้มครองหมายถึงใครบ้าง นอกจากนี้ เสนอให้ตัดคำว่า “และมีใช่เป็นกรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์” ออก	ผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ท. ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ชัดเจน เพื่อให้มีความหมายที่กว้างครอบคลุมข้อเท็จจริงที่อาจมีขึ้นในอนาคตได้ นอกจากนี้ กรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ แสดงได้ว่าเป็นความผิดต่อแผ่นดิน สำนักงาน ป.ป.ท. ไม่อาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีได้ ดังนั้นเงื่อนไขที่ว่า “มีใช่เป็นกรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์” จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จำเป็นต้องกำหนดไว้
๑๒. การไต่สวน (หมวด ๒)	(๑) การดำเนินกระบวนการไต่สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในคดีทุจริตต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรจะมีมาตรฐานเช่นเดียวกันกับที่กำหนดไว้ตามพรป.ป.ช. เช่น กรอบเวลาไต่สวน องค์กรไต่สวน การรับเรื่องหรือจำหน่ายเรื่อง	(๑) ได้ปรับปรุงร่างฯ ตามความเห็น โดยได้กำหนดระยะเวลาการไต่สวนให้สอดคล้องกับทั้งใน พรป. ป.ป.ช. และตามที่ พรบ. ป.ป.ท. กำหนดไว้ด้วยแล้ว

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
	<p>(๒) เสนอให้คงอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานก่อนรับหรือไม่รับพิจารณา ตามบทบัญญัติเดิมในมาตรา ๒๓/๑ แห่งพรบ.ป.ป.ท. ปัจจุบันไว้ เพราะการกำหนดให้เริ่มไต่สวนภายใน ๖๐ วัน นับแต่ได้รับเรื่อง (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓) อาจกระทบต่อการกลั่นกรองเรื่องในชั้นการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณารับเรื่อง ซึ่งการพิจารณาแต่เพียงคำกล่าวหาหรือคำร้องเรียน ไม่อาจทราบได้ว่ากรณีใดเป็นคดีทุจริตหรือประพดมิชอบ</p>	<p>(๒) ร่างฯ นี้มีหลักการเป็นการปรับปรุงกระบวนการไต่สวนใหม่ โดยเมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ว่าจะเห็นเอง หรือมีผู้กล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ทำหน้าที่ไต่สวนก็สามารถเริ่มดำเนินการไต่สวนได้ทันที ซึ่งคำว่า “ไต่สวน” ตามร่างมาตรา ๓ หมายความว่ารวมถึงการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานด้วยแล้ว สำหรับการแสวงหาข้อเท็จจริงก่อนรับเรื่องไว้พิจารณาก็ได้กำหนดเป็นการไต่สวนเบื้องต้นด้วยแล้วในร่างมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง</p>
	<p>(๓) ควรมีมาตรการคุ้มครองผู้ที่แจ้งเบาะแสเช่นเดียวกับมาตรา ๑๓๔ แห่งพรบ. ป.ป.ช.</p>	<p>(๓) ได้เพิ่มบทยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้ทำหนังสือโต้แย้งเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งที่ให้กระทำความผิดหรือได้แจ้งเบาะแสดต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐในลักษณะเดียวกับมาตรา ๑๓๔ แห่ง พรบ.ป.ป.ช. แล้วในร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๕๗/๑</p>
<p>๑๓. การรับหรือสั่งจำหน่ายเรื่อง (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)</p>	<p>(๑) บทบัญญัติว่าด้วยการรับเรื่องไว้พิจารณาตามร่างมาตรา ๒๕ - ๒๘ ที่กำหนดไว้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้น ควรกำหนดให้เป็นอำนาจของเลขาธิการ ป.ป.ท. เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว</p>	<p>(๑) เห็นควรคงบทบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจพิจารณารับเรื่องไว้พิจารณาไว้ตามเดิม โดยในร่างมาตรา ๒๘ ได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการ ป.ป.ท. เป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ไว้แล้ว</p>
	<p>(๒) มีข้อสังเกตว่า กรณีเรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว หมายถึงการพิจารณาในชั้นใด เช่น ชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือชั้นการสอบสวนทางวินัย</p>	<p>(๒) การพิจารณารับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงไม่จำเป็นต้องระบุไว้ว่าเป็นการพิจารณาชั้นใด</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
๑๔. การจัดหา ทนายความ และ การดำเนินการกับ เด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓)	การจัดหาทนายความและการดำเนินการ กับเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ควรให้เป็นไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยเสนอให้แก่เขาร่างมาตรา ๓๓ วรรคห้า โดยให้การจัดหาทนายความสามารถ ดำเนินการได้แม้จะไม่มีกรร้องขอ เพื่อเป็นการประกันสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา ในการมีทนายความ	ในร่างฯ ได้กำหนดเรื่องการจัดหา ทนายความให้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับ การดำเนินการในคดีทุจริตในภาครัฐของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ สำหรับคดีที่มีอัตราโทษ ประหารชีวิต ได้กำหนดจัดให้มีทนายความ แม้ไม่มีการร้องขอ หรือการสอบปากคำเด็ก ได้กำหนดการประกันสิทธิในเช่นเดียวกับที่ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดแล้ว
๑๕. การแจ้งข้อกล่าวหา (ร่างมาตรา ๓๓)	การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาเป็น เรื่องสำคัญ ไม่ควรให้ถือเอาการส่งไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับเป็นการแจ้งข้อกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่รับทราบข้อกล่าวหา แต่หากใช้การส่งไปรษณีย์ตอบรับ ควรกำหนดเวลาให้ชัดเจนว่าให้รับทราบ เมื่อใด เช่น “ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบ ข้อกล่าวหาโดยชอบด้วยกฎหมายในวันที่ ครบกำหนดระยะเวลาที่ต้องรับทราบ ข้อกล่าวหาดังกล่าว”	การแจ้งข้อกล่าวหา มีบทบัญญัติที่ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ระยะเวลาในการรับทราบข้อกล่าวหาไว้แล้ว ในร่างมาตรา ๓๔ (๒) ทั้งนี้ การส่งข้อกล่าว หาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับจะปรากฏ ชื่อผู้รับอย่างชัดเจน และที่อยู่ตามกฎหมายว่า ด้วยทะเบียนราษฎร หมายถึง ที่อยู่ตาม ภูมิลำเนา และที่อยู่ ในทะเบียนบ้านกลาง กรณีที่ถูกกล่าวหาหลบหนีด้วย
๑๖. ระยะเวลาการ ชี้แจงแก่ข้อกล่าวหา (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๓๔)	ควรแก้ไขระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหา ตามร่างมาตรา ๓๔ (๒) เป็น ๓๐ วัน จากเดิมที่กำหนดไว้ ๑๕ วัน เพราะ สิทธิชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาเป็นสิทธิ ขั้นพื้นฐานที่สำคัญต่อผู้ถูกกล่าวหาจึงควร ให้ระยะเวลาอย่างเพียงพอ	ได้ปรับปรุงร่างฯ ตามความเห็นแล้ว
๑๗. คำสั่งหยุด ปฏิบัติหน้าที่ (ร่าง มาตรา ๑๒ แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๓๖)	เมื่อระเบียบบริหารงานบุคคลที่ใช้ บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา ไม่ได้ให้อำนาจสั่ง ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติงานชั่วคราวได้ จึงไม่ควรมีบทบัญญัติเปลี่ยนแปลง ระเบียบบริหารบุคคลภายในของ รัฐวิสาหกิจ นอกจากนี้ ควรเป็นหน้าที่ ของหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารและ กำกับดูแลรัฐวิสาหกิจกำหนดหลักเกณฑ์ ให้รัฐวิสาหกิจออกระเบียบบริหารงาน บุคคลตามความเหมาะสม	ได้แก้ไขร่างฯ ตามความเห็นโดยเพิ่มเป็น วรรคท้ายของร่างมาตรา ๓๖ แล้ว

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
<p>๑๘. การดำเนินการทางวินัยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูล (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)</p>	<p>(๑) การดำเนินการทางวินัยของรัฐวิสาหกิจ มีข้อเสนอแนะให้มีบทบัญญัติยกเว้นสำหรับรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ที่มีระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่แตกต่างจากระเบียบข้อบังคับของราชการ ให้ลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้แม้ไม่มีระเบียบกำหนดไว้</p> <p>(๒) อำนาจการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัย มีข้อเสนอให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้ด้วย</p>	<p>(๑) การดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาได้เพียงใด ย่อมต้องเป็นไปตามกฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานนั้น ๆ</p> <p>ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจทั่วไป ในร่างมาตรา ๑๘ วรรคสาม เพื่อให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. สามารถมอบหมายให้เลขาธิการลงนามเอกสารแทนได้ ซึ่งครอบคลุมกรณีตามความเห็นแล้ว</p>
<p>๑๙. การขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐)</p>	<p>ควรให้มีการขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ทุกกรณี ไม่จำกัดเฉพาะพยานหลักฐานใหม่</p>	<p>การกำหนดให้มีพยานหลักฐานใหม่ มีลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรา ๙๙ แห่งพรป.ป.ป.ช. แล้ว อย่างไรก็ดี หากผู้ถูกลงโทษทางวินัยจะขอให้ทบทวนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็สามารถอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ได้ตามที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๔๓</p>
<p>๒๐. อำนาจสั่งลงโทษของนายกรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒)</p>	<p>นายกรัฐมนตรีอาจไม่มีอำนาจสั่งการได้โดยตรงในบางกรณี เช่น รัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ รัฐบาลจะใช้การกำกับดูแลทางอ้อม ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การขอความร่วมมือ การส่งบุคคลเข้าเป็นคณะกรรมการบริษัท เพื่อบริหารงาน เป็นต้น ดังนั้น การกำหนดให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจสั่งลงโทษให้ออกจากงานได้ และให้มีผลเป็นการเลิกสัญญาจ้าง จึงไม่สอดคล้องกับหลักการเลิกจ้างที่เป็นอำนาจของนายจ้าง</p>	<p>บทบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขปัญหากรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดทางวินัย แต่ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการทางวินัยหรือไม่มีกฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลให้อำนาจไว้ จึงกำหนดให้อำนาจนายกรัฐมนตรีในการสั่งลงโทษไว้ให้ชัดเจน</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
<p>๒๑. การใช้สิทธิอุทธรณ์และการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)</p>	<p>(๑) ระยะเวลาฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายใน ๓๐ วัน ตามร่างมาตรา ๔๓ เป็นระยะเวลา น้อยกว่าที่กำหนดในมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ที่กำหนดเวลาไว้ ๙๐ วัน จึงควรกำหนดระยะเวลาให้สอดคล้องกัน</p> <p>นอกจากนี้ กฎหมายทั้งสองฉบับต่างมีลำดับศักดิ์อยู่ในระดับพระราชบัญญัติ เช่นเดียวกันไม่ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถทบทวน คำวินิจฉัย ก.พ.ค. ได้</p>	<p>(๑) ร่างมาตรา ๔๓ มีหลักการเป็นการกำหนดขั้นตอนการทบทวนมติ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในลักษณะที่เป็นการร่วมกันทำงานระหว่าง ก.พ.ค. และ คณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยหาก ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาทบทวน หากมีเหตุผลสมควรคณะกรรมการ ป.ป.ท. ย่อมดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยไม่ต้องมีการฟ้องร้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด นอกจากนี้ หาก ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ หรือ ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวน ผู้ถูกลงโทษดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ทันทีเพราะได้ผ่านการพิจารณาอุทธรณ์จากทั้ง ก.พ.ค. และ คณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ซึ่งเป็นแก้ไข ปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย ๒ ฉบับ ในปัจจุบัน ที่สามารถกระทำได้โดยการแก้ไขกฎหมายในระดับ พรบ.</p> <p>สำหรับระยะเวลาตามร่างมาตรา ๔๓ ที่ให้ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด ได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ เนื่องจากประสงค์จะให้มีการนำคดี เข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด โดยเร็วเพราะเป็นเรื่องที่กระทบสิทธิของ ผู้ถูกกล่าวหา</p>
	<p>(๒) ควรกำหนดให้มีการอุทธรณ์ไปยังศาลปกครองชั้นต้นตามหลักพิจารณาคดีทั่วไป เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ใช่องค์กรศาลที่มีวิธีการปฏิบัติเหมือนศาลปกครองชั้นต้น ที่จะกำหนดให้เรื่อง ไปศาลปกครองสูงสุดโดยไม่ผ่านศาลปกครองชั้นต้น</p>	<p>(๒) เนื่องจาก ก.พ.ค. เป็นคณะกรรมการ ผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของ ก.พ.ค. ก็สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครอง สูงสุดได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่ร่าง มาตรา ๔๓ กำหนดให้เมื่อ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ หรือผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวน ผู้ถูกลงโทษดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีต่อ ศาลปกครองสูงสุดได้ จึงสอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ แล้ว</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
	(๓) การฟ้องร้องคำสั่งลงโทษวินัย เป็นปัญหาข้อพิพาทการบริหารงานบุคคล อยู่ในเขตอำนาจศาลแรงงาน ไม่ใช่ ศาลปกครอง	(๓) ร่างมาตรา ๔๓ มีขึ้นเพื่อบังคับใช้ กับหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ โดยมีได้กำหนด เป็นการเฉพาะสำหรับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ทั้งนี้ สอดคล้องกับการดำเนินการตาม พรป. ป.ป.ช.
๒๒. การกระทำที่ ก่อให้เกิดความเสียหายหรือละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือออกเอกสารสิทธิโดยมิชอบ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)	บทบัญญัติกฎหมายไม่ชัดเจนว่า ให้หน่วยงานรัฐดำเนินการใดได้บ้าง ดังนั้น จึงเสนอแนะให้ปรับปรุงร่าง มาตรา ๔๖ เพื่อความชัดเจนและเหมาะสม	กรณีดังกล่าวมีกระบวนการของทางราชการรองรับอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้อีก
๒๓. การมี ใช้ และ พกพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทโธปกรณ์ และ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.	เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลออกหมาย เช่น ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้สวน รวมถึงอำนาจขอศาลออกหมายจับ และคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ แต่ไม่มี บทบัญญัติคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในเรื่องการพกพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ดังนั้น เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานด้านการได้สวน และการแสวงหาพยานหลักฐาน จึงเห็นควรให้คงบทบัญญัติตามร่างเดิมที่เสนอ ในมาตรา ๕๒/๒ ให้กรรมการ อนุกรรมการ ได้สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ มี ใช้ และพกพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทโธปกรณ์ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ในลักษณะเช่นเดียวกันการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานได้สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	การดำเนินการขออนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืนเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว ประกอบกับการทำงานของเจ้าหน้าที่มุ่งเน้นการได้สวนเพื่อหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานเป็นสำคัญ มิใช่ลักษณะที่ต้องมีการปะทะกับผู้กระทำความผิด เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
๒๔. การป้องกันการทุจริตในภาครัฐ และการขจัดความเดือดร้อนของประชาชน (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๕๘/๒)	(๑) ควรคงอำนาจให้มีการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีไว้ หากหน่วยงานจงใจไม่ดำเนินการ เพื่อให้เกิดสภาพบังคับให้หน่วยงานปฏิบัติได้	(๑) การแจ้งให้ประชาชนทราบย่อมก่อให้เกิดสภาพบังคับมากกว่าเพราะปัจจุบันประชาชนมีส่วนร่วมเข้ามาตรวจสอบและสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างรวดเร็ว
	(๒) การไม่กำหนดให้แจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพบว่ามีการส่อทุจริต อาจส่งผลกระทบต่อสำนักงาน ป.ป.ท. โดยตรงในการสอบการทุจริตในภาครัฐ โดยอาจมีเจ้าหน้าที่ที่เห็นว่าเป็นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ดำเนินการ	(๒) การดำเนินการเกี่ยวกับการทุจริตเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายได้อยู่แล้ว ส่วนกรณีที่อาจมีความคาบเกี่ยวกับการทุจริตเป็นเรื่องภายในที่สำนักงาน ป.ป.ท. จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบหากเกิดกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่ดำเนินการ
	(๓) ในการดำเนินการตามร่างมาตรา ๕๘/๒ ควรให้สำนักงาน ป.ป.ท. สามารถใช้อำนาจตามร่างมาตรา ๑๘ ได้ เนื่องจากอาจมีหน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือ	(๓) ร่างมาตรา ๕๘/๒ มุ่งหมายให้มีการตรวจสอบแม้ว่าในบางกรณีอาจไม่ได้เป็นความผิดแต่เกิดความเสียหายเดือดร้อนก็ควรต้องแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเรื่องความร่วมมือกัน ไม่จำเป็นต้องใช้กฎหมายกำหนดให้อำนาจแต่อย่างใด

ถูกใจ นุ้ย มีคนดูใจ 11 คน สมัครใช้งาน เพื่อดูสิ่งที่น่าสนใจของคุณดูใจ

เข้าไปตามส่วนบน
เริ่มใช้แพลตฟอร์ม
เข้าร่วมด้วย
Lawamendment
เข้าร่วมด้วย Facebook
สิ่งที่น่าสนใจ?
มีข้อเสนออีก?
สมัครสมาชิกใหม่
ดาวน์โหลดคู่มือการใช้งาน

การวิเคราะห์ผลที่อาจเกิดขึ้นจากผลการรับฟังความคิดเห็น

คัดกรองความคิดเห็น

ก ข ช ด ช ง จ ฉ ช ฉ ญ ฎ ฏ ธ ฒ ณ ค ต ต ฒ น ม ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ศ ช ส ท พ อ ษ

ไปรษณีย์เลข: 203-149-312
หมายเลขโทร: 2018-09-27
08-42-85

แสดง # 10

ลำดับที่	ชื่อ	ผู้เขียน	วันที่
1	รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติป้องกันและระงับการใช้แรงงานบังคับ พ.ศ.	นายณัฐนันท์ จันทร์เสรี (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน)	19
2	สรุปผลการเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	18
3	สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบการเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	15
4	สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน (ฉบับที่..) พ.ศ.	กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	46
5	รายงานสรุปการรับฟังความคิดเห็นและรายงานวิเคราะห์ผลกระทบต่อ ร่าง พ.ร.บ.การวิจัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม พ.ศ. (ร่าง พ.ร.บ.-องค์การวิจัย พ.ศ. เดิม)	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)	33
6	รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อ ร่างพระราชบัญญัติสภาวิชาชีพเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	31
7	การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการร่างพระราชบัญญัติจัดเก็บเงินสมทบเพื่อสนับสนุนการจัดบริการสาธารณสุขของหน่วยงานภาครัฐในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.	นายคุณณะ ดิระพัฒน์ (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข)	77
8	<u>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</u>	นางจิรวดี ชินฉาพล (สำนักงาน ป.ป.ท.)	60
9	รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบกิจการเทศบาล พ.ศ.	องค์การสะพานปลา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	60
10	สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบการเสนอร่างพระราชบัญญัติการที่สูงและยื่นคำขอความเห็นชอบ พ.ศ.	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	93

หน้า 1 จาก 15

เห็น ก่อนหน้า 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 ต่อไป สิ้นสุด

บัญชีผู้ถือหุ้น

หน้าหลัก | การวิเคราะห์ผลกระทบในการเลือกตั้งฯ | ตามแผนก | บริการลูกค้า

11

ดูใจ แชร์ สมัครใช้งาน เพื่อดูสิ่งที่เพื่อนของคุณดูใจ

เพิ่มข้อมูลผ่านระบบ
เริ่มใช้คลังข้อมูล
เช่าระบบแล้ว
Lawamendment
เช่าระบบผ่าน Facebook
ส่งข่าวให้เพื่อน?
ส่งข้อความอีก?
สมัครสมาชิกใหม่
ดาวน์โหลดคู่มือการใช้งาน

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม...

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ได้ดำเนินการข่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานด้านการได้สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๒๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

สำนักงาน ป.ป.ท. จึงกำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ระหว่างวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการมีไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

16 พฤษภาคม 2018 14:31:2
หมายเลขเอกสาร 2018-09-27
08:42:23

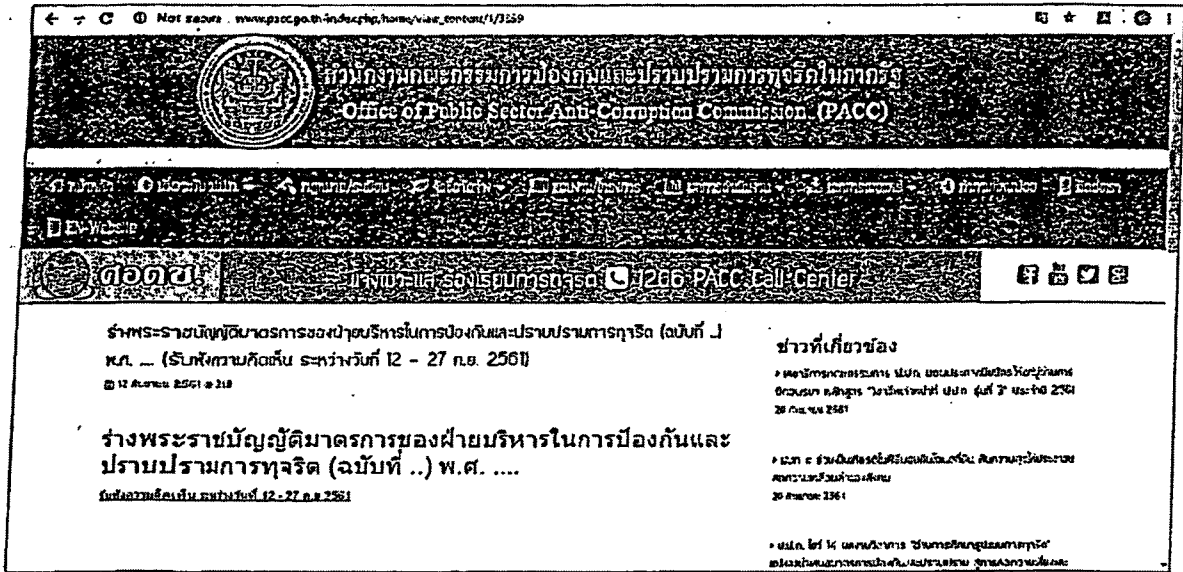
Attachments:

 คำชี้แจงประกอบกรรับฟังความคิดเห็น.pdf	[] 2421 Kb
 ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต.pdf	[] 7833 Kb
 มาตรการคณะกรรมการ.pdf	[] 2350 Kb
 นกัเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็น (checklist).pdf	[] 8572 Kb

WSC - MAL-A
MCA 2.0

หน้าหลัก | สาระจากนายกรัฐมนตรื | 5 ภาพศัพท์กฎหมาย | 16 การไม่จ่าย | กระดานสนทนา | คณะกรรมการ
บทความทางกฎหมาย | ตามคิดเห็นล่าสุด | แจ้งปัญหาการใช้งาน | FAQ & Help Desk | รายงานถึงกฎหมายไทย | Site Map

หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑

มีผู้เข้าอ่าน 219 ครั้ง

มีผู้ประชาพิจารณ์ 17 รายการ

หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท www.pacc.go.th ระหว่างวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑

The screenshot shows the official website of the Office of Public Sector Anti-Corruption Commission (PACC). The header includes the PACC logo and name in Thai and English. Below the header, there is a navigation bar with the PACC logo, the address 'สำนักงาน ป.ป.ท. 1206 PACC Call Center', and social media icons. The main content area is titled 'ความเห็น พรบ.' and contains a notice for a public hearing. The notice text reads: 'รับฟังความคิดเห็นต่อ ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (ตั้งแต่วันที่ 2 - 16 ธันวาคม 2563)'. Below the notice, there is a form with fields for 'ชื่อ-นามสกุล', 'เบอร์โทร', and 'ความเห็น'. There are also buttons for 'กลับหน้า', 'Refresh captcha', and 'บันทึก'. On the right side, there is a section titled 'ข่าวที่เกี่ยวข้อง' with several news items. The browser's address bar shows 'pacc.go.th/index.php/home/view_content/2146124'.

หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. (www.pacc.go.th)
ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓

หน้าหลัก | องค์การ | รับฟังความคิดเห็นทางกฎหมาย | ห้องสมุดกฎหมาย | คลังความรู้ | ข่าวสาร | ข่าวสาร | ประชาสัมพันธ์ | แผนงานเว็บไซต์ | สภาวิชาชีพ |

ค้นหา

ชื่อเรื่อง: มติสภาของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

ชื่อเรื่องแนะนำ: มติสภาของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

• เริ่มค้นหาใหม่ • ค้นหาฉบับเดิม

เริ่มค้นหา | สบคำค้น

ผลการค้นหา: มติสภาของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ..." พบ 3 รายการ

แหล่งข้อมูล	ค้นหาจากแหล่งข้อมูล "มติสภาของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ..." จำนวน 3 รายการ
<ul style="list-style-type: none">แสดงข้อมูล: 24This Code Admin (11)กฎหมาย (10)ร่างกฎหมายที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น (3)	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... (ยุติการรับฟังความคิดเห็นแล้ว) (PDF)</p> <p>เอกสาร: ร่างกฎหมายฉบับที่ ๑๖๖๖ ในการรับฟังความคิดเห็น Update วันที่: 16-11-2560 แหล่งข้อมูล "ร่างกฎหมายที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น"</p> <p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... (จนถึงความคิดเห็นครั้งสุดท้าย) (PDF)</p> <p>เอกสาร: ร่างกฎหมายฉบับที่ ๑๖๖๖ ในการรับฟังความคิดเห็น Update วันที่: 17-06-2563 แหล่งข้อมูล "ร่างกฎหมายที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น"</p> <p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... (PDF)</p> <p>เอกสาร: ร่างกฎหมายฉบับที่ ๑๖๖๖ ในการรับฟังความคิดเห็น Update วันที่: 26-03-2562 แหล่งข้อมูล "ร่างกฎหมายที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น"</p>

แสดง 10 รายการ

หน้าแรก | องค์การ | รับฟังความคิดเห็นทางกฎหมาย | ห้องสมุดกฎหมาย | คลังความรู้ | ข่าวสาร | ข่าวสาร | ประชาสัมพันธ์ | แผนงานเว็บไซต์ | สภาวิชาชีพ |

เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันสถาปนาเว็บไซต์ นโยบายเว็บไซต์และการปฏิรูปตำรวจ | นโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล | นโยบายความปลอดภัย | สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ.2560 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา | ถนนพระอาทิตย์ แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200

โทรศัพท์ 0-2222-0206-9, 0-2221-5306, 0-2221-5313, 0-2221-5344, 0-2221-5395 โทรสาร 0-2226-6201, 0-2226-3612 webmaster@krisdika.go.th

หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.krisdika.go.th) จำนวน ๓ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ และระหว่างวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และระหว่างวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

The screenshot shows the homepage of the Office of Public Sector Anti-Corruption Commission (PACC). The header includes the PACC logo and name in Thai and English. Below the header is a navigation menu with various links. A secondary navigation bar contains a search box, a language selector (English/Thai), and social media icons. The main content area features a section titled "เปิดรับฟังความเห็น พสบ" (Public Hearing) with a date of 07/05/2556. Below this, there are two numbered items: (1) "สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น" (Summary of Public Hearing Results) and (2) "การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย" (Analysis of Potential Impacts of the Law). To the right, there is a "ข่าวที่เกี่ยวข้อง" (Related News) section with two entries, each with a date in Thai format (26 สิงหาคม 2556 and 28 สิงหาคม 2556).

หลักฐานการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

**การจัดทำกฎหมายลำดับรองตามร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

กฎหมายลำดับรองที่ต้องจัดทำตาม ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
๑. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การกำหนดเครื่องแบบและการแต่ง เครื่องแบบของกรรมการ ป.ป.ท. และ ที่ปรึกษากรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๗ (๙)	กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบ ชนิด และส่วนของเครื่องแบบ หลักเกณฑ์การแต่ง เครื่องแบบของกรรมการ ป.ป.ท.	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๒. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย บัตรประจำตัวที่ปรึกษากรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๗ (๙)	กำหนดลักษณะ รูปแบบบัตรประจำตัวที่ปรึกษา กรรมการ ป.ป.ท. หลักเกณฑ์การขอมีบัตร การใช้บัตร อายุของบัตร	ภายใน ๙๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๓. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย บัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. และ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๗ (๙)	กำหนดลักษณะ รูปแบบบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หลักเกณฑ์การขอมีบัตร การใช้บัตร อายุของบัตร	ภายใน ๙๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๔. ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ท. เรื่องการมอบหมายให้อนุกรรมการไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตาม มาตรา ๑๘	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ มอบหมายให้อนุกรรมการไต่สวน เลขานุการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้า พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๑๘ วรรค ๑ แทนคณะกรรมการ ป.ป.ท.	ภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๕. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ตามมาตรา ๑๙/๑	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ เปิดเผยข้อมูลเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๖. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดี ตามมาตรา ๒๑/๑	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. รวมทั้ง ผู้ซึ่ง ช่วยเหลือ บุคคล ดัง กล่าว เมื่อถูกดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความ	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๗. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การแต่งตั้งที่ปรึกษา ตามมาตรา ๒๑/๒	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแต่งตั้ง ที่ปรึกษากรรมการ ป.ป.ท. และจำนวน คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามของที่ปรึกษากรรมการ ป.ป.ท.	ภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ

กฎหมายลำดับรองที่ต้องจัดทำตาม ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
๘. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย ค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และ สิทธิประโยชน์อื่นของที่ปรึกษา ตาม มาตรา ๒๑/๒	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราค่าจ่าย ค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิ ประโยชน์อื่นของที่ปรึกษา	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๙. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วยไต่สวน ตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๐	กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการไต่สวน การแต่งตั้ง และองค์ประกอบขององค์คณะผู้ไต่สวน การแจ้งข้อกล่าวหา การจัดทำสำนวนไต่สวน การนำหมายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจเข้าฟัง การคัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหา การขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ของ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๑๐. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณา รับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่ง จำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้น ตามมาตรา ๒๘	กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการมอบหมาย เลขาธิการเป็นผู้พิจารณา และหลักเกณฑ์ การพิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือ สั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นของเลขาธิการ	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๑๑. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การคัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อประโยชน์ในการ ใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ตามมาตรา ๓๙	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอคัดสำเนาสำนวน การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อประโยชน์ ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๑๒. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตาม มาตรา ๕๒/๑	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ

(สำเนา)

เลขรับ ๘๗/๒๕๖๖ วันที่ ๑๙ ธ.ค. ๒๕๖๖
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วิโรจน์ ลักขณาอดิศร ผู้เสนอ

(นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) เอกราช อุดมอำนาจ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ปวีตรา จิตตกิจ ผู้เสนอ

(นายเอกราช อุดมอำนาจ)

(นางสาวปวีตรา จิตตกิจ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) เรืออากาศโท ธนเดช เฟ็งสุข ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ว่าที่ร้อยตรีหญิง อรพรรณ จันทาเรือง ผู้เสนอ

(ธนเดช เฟ็งสุข)

(อรพรรณ จันทาเรือง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ปารมี ไวจงเจริญ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) กรุณพล เทียนสุวรรณ ผู้เสนอ

(นายปารมี ไวจงเจริญ)

(นายกรุณพล เทียนสุวรรณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) จุลพงศ์ อยู่เกษ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ภูริวรรธก์ ใจสำราญ ผู้เสนอ

(นายจุลพงศ์ อยู่เกษ)

(นายภูริวรรธก์ ใจสำราญ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ภัสริน รามวงศ์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ธิษะณา ชุณหะวัณ ผู้เสนอ

(นางสาวภัสริน รามวงศ์)

(นางสาวธิษะณา ชุณหะวัณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) สุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล ผู้เสนอ
(นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ)	(นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ชุตติพงศ์ พิภพภิญโญ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) รอมฎอน ปันจอร์ ผู้เสนอ
(นายชุตติพงศ์ พิภพภิญโญ)	(นายรอมฎอน ปันจอร์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) เชีย จำปาทอง ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) คำพอง เทพาคำ ผู้เสนอ
(นายเชีย จำปาทอง)	(นายคำพอง เทพาคำ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) กฤษณ์ธีรฤณ เลิศอุฤทธิ์ภักดี ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ ผู้เสนอ
(นายกฤษณ์ธีรฤณ เลิศอุฤทธิ์ภักดี)	(นายพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ชลธิชา แจ็งเร็ว ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ปิยรัฐ จงเทพ ผู้เสนอ
(นางสาวชลธิชา แจ็งเร็ว)	(นายปิยรัฐ จงเทพ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ณิชพล โตวิจักขณ์ชัยกุล ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ภัทรพงษ์ สีสากัณฑ์ ผู้เสนอ
(นายณิชพล โตวิจักขณ์ชัยกุล)	(นายภัทรพงษ์ สีสากัณฑ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) เพชรรัตน์ ใหม่ขมภู ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ฐิติกันต์ ฐิติพฤตนิกุล ผู้เสนอ
(นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ขมภู)	(นายฐิติกันต์ ฐิติพฤตนิกุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ศนิवार บัวบาน ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ศิริโรจน์ ธนิกกุล ผู้เสนอ
(นางสาวศนิवार บัวบาน)	(นายศิริโรจน์ ธนิกกุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ศิริสิทธิ์ สงนุ้ย ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชิชณพงค์ ตั้งเมธากุล ผู้เสนอ
(นายศิริสิทธิ์ สงนุ้ย)	(นายชิชณพงค์ ตั้งเมธากุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ปรัชญาวรรณ ไชยสีบ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วรายุทธ ทองสุข ผู้เสนอ
(นางสาวปรัชญาวรรณ ไชยสีบ)	(นายวรายุทธ ทองสุข)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) สหสวัต คุ้มคง ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ภัณฑิล น่วมเจิม ผู้เสนอ
(นายสหสวัต คุ้มคง)	(นายภัณฑิล น่วมเจิม)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทรเพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

ยุพาภรณ์ พิมพ์
ทาน
ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามและถ้อยคำให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในส่วนอื่นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ และแก้ไขคำว่า “ได้สวนข้อเท็จจริง” เป็นคำว่า “ได้สวน”)

(๒) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่สามารถมอบหมายการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ (เพิ่มมาตรา ๕ วรรคสี่)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเพิ่มเติมแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และการประพุดติมิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ และเพิ่มมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ มาตรา ๑๘/๓ และมาตรา ๑๘/๔)

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และแก้ไขเพิ่มเติมการใช้อำนาจในการจัดการควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวของผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย รวมทั้งการดำเนินการของพนักงานอัยการ ในคดีทุจริตในภาครัฐ เพิ่มมาตรา ๑๙/๑ และมาตรา ๑๙/๒ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคสอง)

(๕) กำหนดการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้กรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒)

(๖) ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการได้สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (แก้ไขเพิ่มเติม ชื่อหมวด ๒ การได้สวนข้อเท็จจริง และมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ และยกเลิกมาตรา ๖๓)

(๗) กำหนดให้มีตำแหน่งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง)

(๘) กำหนดเหตุยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดและได้มีการโต้แย้งการกระทำความผิดหรือได้แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และกำหนดรางวัลแก่ผู้แจ้งเบาะแส (เพิ่มมาตรา ๕๗/๑)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการกักขังพยาน วิธีการเลือกและการกักขังพยาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหา กระทำการไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และกรณีหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนและ ความเสียหายต่อทางราชการ (เพิ่มมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘/๒)

(๑๑) เพิ่มความผิดและโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑สมควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพดมิชอบให้ครอบคลุม การตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้นและกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบัญญัติ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่ง หรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งตนมิได้มี ตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับ ตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการ ยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐรวมทั้งการกระทำอันเป็นความผิด ทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ก.พ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือน และให้หมายความรวมถึงองค์กรที่มีกฎหมายอื่นจัดตั้งให้ทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันด้วย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้พิพากษาและตุลาการ

(๒) พนักงานอัยการ

(๓) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระ จากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ

(๕) กรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ

(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบ และได้รับการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน

“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง และพยานหลักฐาน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและให้หมายความ รวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท.

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๔ ให้แก้ไขคำว่า “ไต่สวนข้อเท็จจริง” ในพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “ไต่สวน” ทุกแห่ง

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

“เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมอบหมายบุคคลใดให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการแทนมิได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการและแผนพัฒนา รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) ไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ และกำกับดูแลการไต่สวนเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๘/๔ รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบสำนวนการไต่สวนดังกล่าว

(๔) พิจารณาวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว หรือสำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไต่สวนเอง

(๕) ไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายในการไต่สวนดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้วเสนอสำนวนเพื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาต่อไปก็ได้

(๖) ดำเนินการสรุปสำนวนตาม (๔) และ (๕) พร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการ เพื่อฟ้องคดีอาญากับผู้กระทำความผิดต่อไป

(๗) กำกับดูแลและกวดขันการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ของพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

(๘) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและสภาผู้แทนราษฎรเพื่อทราบ และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบด้วย

(๙) ออกระเบียบกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการและที่ปรึกษากรรมการ และกำหนดแบบบัตรประจำตัวที่ปรึกษากรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

(๑๐) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเมื่อมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อดำเนินการตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย ในเรื่องอื่นที่มีใช้การไต่สวน เว้นแต่เป็นการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐหรือป้องกันความเสียหายอันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตาม (๓) และ (๕) เฉพาะ เมื่อกรรมการดำเนินการไต่สวนเองด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๗/๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) ให้รวมถึงการดำเนินการ กับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการ ให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) หรือ (๕) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) และการดำเนินคดีภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าว ให้หมายรวมถึงการดำเนินการกับคดีที่มีการกระทำเป็นกรรมเดียว แต่ผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งไม่อยู่ในอำนาจที่จะดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) หรือ (๕) และคดีที่มีการกระทำความผิด เกี่ยวข้องกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ในการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงาน ของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือ หลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนมา เพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจง เป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ ทำการหรือ สถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่าง เวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัดเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่า จะแล้วเสร็จ

(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนหรือ เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตาม ที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี

คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ ประธานกรรมการจะมอบหมายให้ เลขาธิการลงนาม ในเอกสารแทนก็ได้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ มาตรา ๑๘/๓ และ มาตรา ๑๘/๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๘/๑ ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการในแต่ละกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน โดยกำหนดหลักเกณฑ์หรือลักษณะของความผิดไว้เป็นการทั่วไป

(๑) เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่ามีผู้กระทำ ความผิดตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ไม่ว่าจะได้รับเรื่องร้องเรียนโดยตรงหรือความปรากฏโดยประการอื่นหรือได้รับเรื่อง จากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปได้ แต่ในกรณีที่มีใช่ เป็นเรื่องที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย

(๒) ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องแล้วแต่กรณี

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการเองตาม (๑) หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ จะดำเนินการเรื่องนั้นเอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนเท่าที่มีอยู่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้คัดสำเนาสำนวนดังกล่าวเก็บรักษา ไว้เป็นหลักฐานด้วย

(ข) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน เป็นเรื่อง ๆ ไป

(๑) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานได้รับเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๒) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนในเรื่องใด ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๓) เรื่องใดที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากปรากฏว่า ในขณะที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด หรือเป็นกรณีที่เหลือเวลาไม่ถึงหกเดือนและคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนล่วงพ้นเวลาดังกล่าวได้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

มาตรา ๑๘/๒ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาการกล่าวหา ระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูล ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการในเรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๕ (๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในการดำเนินการไต่สวนและพิจารณา วินิจฉัยข้อมูลต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ ด้วย

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จ ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวน และการชี้มูลเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘/๓ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ หากพบว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบ

มาตรา ๑๘/๔ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดประพฤติมิชอบ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีลักษณะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ รวมอยู่ด้วย และเรื่องนั้นมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๘/๑ ให้ส่งเรื่องทั้งหมดนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

(๒) ในกรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีใช้เป็นกรณีตาม (๑) เมื่อเลขาธิการสั่งให้ดำเนินการต่อไปแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ การไต่สวนดังกล่าวให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท.”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๙/๑ และมาตรา ๑๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๙/๑ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด จะเปิดเผยข้อมูล ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้ การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในชั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกร้อง เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว

(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควรก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะพิจารณาวินิจฉัย จะเปิดเผยข้อมูลใดมิได้ เว้นแต่เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไปตามวิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดการเปิดเผยมติโดยสรุปให้กระทำได้

ในการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งจะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแสและผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้ และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๙/๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยตามมาตรา ๓๘ และความผิดนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วย หากมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนีให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้

ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมาย พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ดำเนินการแทนก็ได้และให้ผู้ได้รับมอบหมายดังกล่าวดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการของพนักงานอัยการ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๒๑/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคลดังกล่าว ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่งคดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะที่ดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดี ดังกล่าว เป็นเพราะเหตุที่

ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช้เป็นกรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าวและในกรณีที่พนักงานอัยการมิใช่เป็นผู้ฟ้อง อาจขอให้พนักงานอัยการหรือทนายความเข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้นก็ได้ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าว ให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการมีความเห็น มติ คำสั่งในการตรวจสอบ ไต่สวน หรือการพิจารณา วินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำไปโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๒๑/๒ กรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้ง บุคคลเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตามที่ได้รับมอบหมาย

จำนวนและการแต่งตั้งที่ปรึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ที่ปรึกษามีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิก ชื่อหมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริง และความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ หมวด ๒

การไต่สวน

มาตรา ๒๓ ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริง ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ระยะเวลาสองปีดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปีเว้นแต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจาก ต่างประเทศ จะขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นแต่รวมแล้วไม่เกินสี่ปีก็ได้

มาตรา ๒๔ ในการดำเนินการไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ให้ดำเนินการเป็นองค์คณะ ๆ ละไม่น้อยกว่าสองคนตามที่เลขาธิการแต่งตั้ง ประกอบด้วยพนักงาน ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคน และจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่เกินสองคนร่วมเป็นองค์คณะด้วยก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกินสองคนก็ได้ แต่ต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นการไต่สวนเบื้องต้นก่อนจะมีคำสั่งรับเรื่องไว้พิจารณา ในกรณีเช่นนี้ เลขาธิการจะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

การแต่งตั้งและองค์ประกอบขององค์คณะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อนคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการเพื่อดำเนินการไต่สวนก็ได้

เมื่อผู้ไต่สวนตามวรรคหนึ่งและวรรคสามดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จ ให้เสนอสำนวนการไต่สวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและวินิจฉัยชี้มูลต่อไป ในกรณีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ไต่สวนเพิ่มเติม หรือจะไต่สวนเองใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้วเป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ภายใต้หลักเกณฑ์และระยะเวลาการไต่สวนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการไต่สวนของผู้ไต่สวนและวิธีการทำสำนวนการไต่สวนก็ได้

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี

(๓) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษา หรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทิ้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังมีได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี

(๔) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจน เพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนได้

(๒) เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๓) เรื่องประพฤติมิชอบที่มีใช่เป็นความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่ หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ

มาตรา ๒๗ เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาแล้ว ปรากฏจากการไต่สวนว่าเป็นเรื่องตามมาตรา ๒๖ (๓) คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ยุติการดำเนินการไต่สวนก็ได้

เรื่องที่ไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งยุติการดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปแล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดแล้ว รายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบทุกสัปดาห์วัน ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสัปดาห์วันนับแต่วันได้รับรายงาน ให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขาธิการ

มาตรา ๒๙ การกล่าวหาจะทำด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยกรณีที่เกิดกล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาไว้

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานในการเผยแพร่วิธีการส่งคำกล่าวหาเป็นหนังสือหรือส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๓๐ ในการไต่สวนเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ต้องไม่เป็นผู้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานอื่นที่มีใช่เป็นการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในการดำเนินการเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่งให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับกรดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้โดยให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้าน และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยให้ผู้ไต่สวน ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นที่สุด

การดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนการแจ้งตามวรรคสองหรือมีคำคัดค้านตามวรรคสาม ให้เป็นอันใช้ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประพฤติมิชอบ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาก่อนผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มีสาเหตุตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินสิบปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินหกปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ

มาตรา ๓๓ ในการไต่สวน เมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหา ว่ามีมูลความผิดแล้ว ให้ส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

ในการรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะทำเป็นหนังสือมีข้อความแสดงการรับทราบข้อกล่าวหา พร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงาน หรือจะมารับทราบข้อกล่าวหาจากพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยตนเองก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองภายในกำหนดเวลา ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกไว้ และให้ถือว่าได้มีการแจ้ง ข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยตนเองหรือการให้อภัยคำใด ๆ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิ นำนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้อภัยคำของตนได้แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรืออัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหา ไม่มีทนายความ และร้องขอ ให้สำนักงานจัดหาทนายความให้ สำหรับการดำเนินการกับเด็กอายุไม่เกิน สิบแปดปีให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

มาตรา ๓๔ หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหา และข้อกล่าวหา ซึ่งต้องมีรายละเอียดตามสมควร เพียงพอที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้

(๒) สิทธิในการชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องส่งคำชี้แจงหรือมาชี้แจงด้วยตนเอง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

(๓) สิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านตามมาตรา ๓๐

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและเพื่อให้การไต่สวนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาแล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยชี้มูล ให้ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ นำคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือคำให้การของพยานมาประกอบการพิจารณาในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบการพิจารณาแล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๓๖ เมื่อได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ แล้ว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจจะเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ หรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวก็ได้

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชา มีอำนาจ และสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือน นับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังมีได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล หรือในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง ให้มีผลทางกฎหมาย เช่นเดียวกับการสั่งพักราชการหรือพักงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงผลการไต่สวนโดยเร็ว

ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ องค์การมหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๗ ในการไต่สวนต้องไม่ทำการใด ๆ อันเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการอื่นใด เพื่อจูงใจให้ผู้หนึ่งให้ถ้อยคำในเรื่องที่ไต่สวน

ในการสอบปากคำบุคคลใด จะกระทำโดยวิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ แต่วิธีการดังกล่าวต้องเป็นวิธีการที่ผู้ให้ถ้อยคำนั้นอาจตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นได้

เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับรองความมีอยู่จริงและความถูกต้องของพยานหลักฐานนั้นแล้ว ให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในศาลได้

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น

การแจ้งตามวรรคหนึ่งนอกจากมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ต้องส่งรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความผิดที่กระทำ โดยสรุปด้วย

เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้วเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก

การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีการประพฤติมิชอบให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ไม่ว่าก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ทราบเหตุแห่งความล่าช้าของการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป

มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙/๑ วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามคำร้องขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๔๐ ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๘ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนอาจขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดังกล่าวมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียดเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการต่อไปตามมตินั้น

มาตรา ๔๑ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๓๘ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๓๘ ได้ เพราะเหตุกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา มิได้ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอแนะได้

ในการสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาตามรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก

ในกรณีตามวรรคหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีสั่งลงโทษถึงออกจากงานหรือให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกหรือให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่ผู้นั้นมีสัญญาจ้างกับหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าคำสั่งให้ออกนั้นเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยใดด้วย

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้เพราะเหตุที่พ้นระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑

มาตรา ๔๓ เมื่อผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๓๘ อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. และ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่ในกรณีที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น

ผู้ถูกลงโทษซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกลงโทษ

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓๘ เป็นความผิดทางอาญา ที่มีใช่เป็นความผิดอันยอมความได้ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่า การดำเนินการ และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด

ให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับกับการไม่ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่ความผิดทางอาญาตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้และหน่วยงานของรัฐ เป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐเพื่อดำเนินการตามสมควรต่อไป

มาตรา ๔๕ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารในการดำเนินคดีอาญา ตามมาตรา ๔๔ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร

ในกรณีที่อัยการทหารเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด

ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับการไม่ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใด และปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐหรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิ

หรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท.แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าวแล้วแต่กรณี โดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งภายในเวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

“การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้แต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดสำนักงาน ซึ่งรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท. มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นหัวหน้าในการดำเนินการสอบสวนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๕๗/๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำเนาเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว

ให้ผู้แจ้งเบาะแสหรือผู้ถูกกันเป็นพยานตามมาตรา ๕๘ มีสิทธิได้รับรางวัลตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใดตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท.กำหนด ตามมาตรา ๕๕”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา รายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา รายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นนั้น หรือเป็นผู้แจ้งเบาะแสดคนแรก หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรจะกัน ผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กันบุคคลไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นต้องได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด

การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงตำแหน่งอยู่ และการเลื่อนขึ้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครอง เมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาในเบื้องต้นว่า จากการรวบรวมพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวน มีพยานหลักฐานเพียงพอแก่การที่จะดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ร่วมกระทำความผิดทั้งหมดได้หรือไม่ หากปรากฏว่า มีพยานหลักฐานที่เพียงพอสำหรับการดำเนินคดีกับ บุคคลดังกล่าวแล้ว ไม่จำเป็นต้องพิจารณากันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาคนใดไว้เป็นพยาน เว้นแต่กันผู้แจ้งเบาะแสดคนแรกไว้เป็นพยาน

หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า จากการรวบรวมพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด หรือผู้ร่วมกระทำความผิดที่เป็นตัวการสำคัญได้ และถ้อยคำของบุคคลที่จะถูกกันไว้เป็นพยานเป็นพยานหลักฐานสำคัญ สามารถที่จะยืนยันเอาผิดกับผู้กระทำผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดที่เป็นตัวการสำคัญได้ และบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาที่จะถูกกันไว้เป็นพยานนั้น ต้องพิจารณาคัดเลือกเฉพาะผู้ที่ร่วมกระทำความผิดหรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดน้อยที่สุด หรือผู้แจ้งเบาะแสดคนแรก โดยให้พิจารณาจากพฤติการณ์ และลักษณะความร้ายแรง ในการกระทำความผิดเป็นสำคัญ และบุคคลนั้นจะต้องไปเบิกความยืนยันในชั้นพิจารณาคดีตามที่ได้ให้การไว้ด้วย

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความเห็นและมีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหารายใดไว้เป็นพยานในคดีใดแล้ว ให้ส่งความเห็นพร้อมมติดังกล่าวไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากสำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นสมควรตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอ ให้กันบุคคลนั้นไว้เป็นพยาน และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการต่อไปตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดมีความเห็น หากสำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรกันบุคคลดังกล่าวไว้เป็นพยานตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอ ก็ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินคดีกับผู้ถูกกันต่อไป โดยให้ถือว่าความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นที่สุด

กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามวรรคหก ให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาและแจ้งความเห็นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่อัยการสูงสุดได้รับเรื่อง และแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

“ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นว่ามิกรณีตาม (๑) เกิดขึ้นและเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีความเห็นให้ลดโทษหรือไม่ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาอันก็ได้

และเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหา นั้นสั่งการตามความเห็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้นแล้ว ให้ถือว่าชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับ กับผู้ถูกกล่าวหา นั้น”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘/๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือเพื่อขจัดความเดือดร้อนของ ประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใด มีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการ ที่มีลักษณะอย่างหนึ่ง อย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการ กระทำดังกล่าวโดยเร็วต่อไป

(๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

(๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน

(๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

ในกรณีมีการกระทำตาม (๑) ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปด้วย

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่ได้รับแจ้ง และแจ้งผลการดำเนินการหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและระยะเวลาในการดำเนินการให้สำนักงานทราบ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายใน ระยะเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๕๘/๔ การสอบปากคำ สอบถ้อยคำหรือคำให้การของผู้จะถูกกันไว้เป็นพยาน ให้คณะกรรมการ ใต้สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณีต้องทำการสอบปากคำ สอบถ้อยคำ หรือคำให้การของบุคคลที่ถูกกันไว้เป็นพยานนั้น เพื่อให้ได้รายละเอียด ลักษณะการกระทำความผิด ขั้นตอน วิธีการ โอกาส และข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือเบาะแสที่สำคัญ อันเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่ตนได้เห็น ได้รับรู้หรือได้มีส่วนร่วมหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น และเพื่อนำไปสู่การได้มาซึ่งพยานหลักฐาน ที่สำคัญอื่นในคดีนั้น

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการใต้สวน และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

โดยให้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙/๒”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด และการกระทำนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙/๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๒๒ การใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับระยะเวลาดังกล่าวให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้นับระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑ ดังกล่าว

มาตรา ๒๓ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ออก ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวน ถึงเหตุแห่งความล่าช้านั้นแล้ว รายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบและเผยแพร่ผลการไต่สวนนั้นให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ผลการไต่สวน

ปรากฏว่าเป็นกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าเป็นเหตุบกพร่องต่อหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญตามร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของบังคับประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๓๔ วรรคหนึ่ง (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจและการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปสมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประพฤติมิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้นและกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพเกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามและถ้อยคำให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในส่วนอื่นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ และแก้ไขคำว่า “ไตสวนข้อเท็จจริง” เป็นคำว่า “ไตสวน”) โดยบทนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” มีความหมายเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อรองรับคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน และบทนิยามคำว่า “ประพฤตินิชอบ” ได้กำหนดให้หมายความถึงการกระทำทั้งที่เป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการกระทำความผิดทางวินัย แต่ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่เพื่อแยกคดีประพฤตินิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ออกจากคดีทุจริต ต่อหน้าที่ และเป็นการขยายหน้าที่ในส่วนดังกล่าวเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นกลไกฝ่ายบริหารในการติดตามตรวจสอบการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในส่วนบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ได้กำหนดให้หมายความถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐบางประเภทที่สมควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระดำเนินการ สำหรับบทนิยามและการใช้คำว่า “ไตสวน” เป็นไปเพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ถ้อยคำและความหมายในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ

๒.๒ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่สามารถมอบหมายการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้เนื่องจากต้องการความเชี่ยวชาญและการประสานแนวทางการปฏิบัติหน้าที่จากผู้ดำรงตำแหน่ง ดังกล่าวในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นงานในลักษณะเดียวกับคณะกรรมการป.ป.ช. (เพิ่มมาตรา ๕ วรรคสี่)

๒.๓ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

กำหนดให้หน้าที่และอำนาจในคดีประพฤตินิชอบเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และกำหนดแยกหน้าที่และอำนาจในคดีทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ สำหรับหน้าที่และอำนาจอื่นที่สำคัญเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เช่น การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เมื่อมีความจำเป็นอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ และการปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือป้องกันความเสียหาย อันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๗) นอกจากนี้ได้กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ในคดีทุจริตต่อหน้าที่และคดีประพฤตินิชอบหมายรวมถึงการดำเนินคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องและการดำเนินคดีกับการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกัน (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑) และปรับปรุงอำนาจที่จำเป็นในการได้มาซึ่งเอกสารและหลักฐานสำหรับการไตสวนและวินิจฉัยชี้มูล (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๘)

๒.๔ กลไกการปฏิบัติหน้าที่ในคดีทุจริตต่อหน้าที่และคดีประพฤตินิชอบ (๑) คดีทุจริตต่อหน้าที่ ได้กำหนดกลไกทางกฎหมายเพื่อรองรับการที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งอาจมีขึ้นได้ใน ๒ กรณี ได้แก่ กรณีแรก

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นการทั่วไป (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ (ก)) และกรณีที่สองคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นรายกรณี (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ (ข)) ทั้งนี้ การนับระยะเวลาการดำเนินการ การแจ้งไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เมื่อมีการรับเรื่อง และขอบเขตการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความแตกต่างกันตามลักษณะการมอบหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีขึ้นสำหรับการดำเนินการไต่สวนในคดีทุจริตต่อหน้าที่นี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้โดยระยะเวลาไต่สวนและชี้มูลความผิดให้เป็นไปตามระยะเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ และพระราชบัญญัตินี้กำหนด (เพิ่มมาตรา ๑๘/๒) รวมทั้งกำหนดให้มีการส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ในกรณีเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา ๑๘/๓)

(๒) คดีประพฤติมิชอบ ได้กำหนดกลไกทางกฎหมายสำหรับการดำเนินคดีประพฤติมิชอบ ซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่และลดขั้นตอนเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพขึ้น โดยกำหนดให้กรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจและไม่ใช่การทุจริตต่อหน้าที่ ให้เลขาธิการ ป.ป.ท. สั่งให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวน ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นการลดขั้นตอนการต้องนำเรื่องเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก่อนมอบหมายให้มีการไต่สวนคดีประพฤติมิชอบ (เพิ่มมาตรา ๑๘/๔)

๒.๕ กำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มหลักประกันให้กับผู้ถูกกล่าวหา ที่ถูกไต่สวน และแก้ไขเพิ่มเติมการใช้อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่และแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติ (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๑๘/๒ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ วรรคสอง)

๒.๖ กำหนดการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มหลักประกันและการให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานที่สุจริต และกำหนดให้กรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท.สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒)

๒.๗ ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเที่ยงธรรม และสอดคล้องกับมาตรา ๒๓๔ วรรคหนึ่ง (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ รวมทั้งบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๒ การไต่สวน ข้อเท็จจริง และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติทั้งหมดในหมวด รวมทั้งยกเลิกมาตรา ๖๓) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ระยะเวลาไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูล

กำหนดระยะเวลาการไต่สวน โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายระยะเวลาการไต่สวน

ออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน ๓ ปี เว้นแต่เรื่องที่จำเป็นต้องไต่สวนในต่างประเทศอาจขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นแต่รวมแล้วต้องไม่เกิน ๔ ปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

นอกจากนี้ ได้กำหนดระยะเวลาการดำเนินการในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาคดีประพฤตินิยมชอบที่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังจากที่มีการรับเรื่องไว้พิจารณา โดยให้ดำเนินการต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในร่างมาตรา ๒๓ ข้างต้น แต่ไม่เกิน ๓ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดอำนาจในการดำเนินคดีอาญา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑) ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องและเป็นหลักประกันให้กับผู้ที่พ้นจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องได้รับการตรวจสอบการกระทำความผิดทางวินัยจากรัฐในระยะเวลาที่เหมาะสม ในมาตรฐานเดียวกับการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ สำหรับกรณีคดีทุจริตต่อหน้าที่ที่กำหนดระยะเวลาจะเป็นไปตามร่างมาตรา ๑๘/๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดให้ระยะเวลาการกล่าวหาและระยะเวลาการไต่สวนและมีมติวินัยชี้มูลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ และตามที่กำหนดในร่างมาตรา ๒๓ นี้

(๒) ผู้ทำหน้าที่ไต่สวน

ผู้ทำหน้าที่ไต่สวนก่อนเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มี ๒ กรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔) ได้แก่

กรณีที่หนึ่ง การไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ที่ดำเนินการในลักษณะองค์คณะ ๆ ไม่น้อยกว่าสองคนตามที่เลขาธิการ ป.ป.ท. แต่งตั้ง โดยจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยก็ได้

กรณีที่สอง การไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวน สำหรับเรื่องที่จำเป็นและซับซ้อน ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการ ป.ป.ท.

สำหรับการไต่สวนเบื้องต้นก่อนการรับเรื่องไว้พิจารณา เลขาธิการ ป.ป.ท. จะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งดำเนินการก็ได้

นอกจากนี้ ได้กำหนดห้ามผู้มีส่วนได้เสียในคดีทำหน้าที่ในการไต่สวนเพื่อให้การไต่สวนของผู้ไต่สวนเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

(๓) ขั้นตอนและกระบวนการไต่สวน

๑) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาการรับเรื่องและการจำหน่ายเรื่อง โดยกำหนดเรื่องที่ต้องห้ามรับไว้พิจารณา และเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีดุลยพินิจในการที่จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖) และกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถยุติการดำเนินการไต่สวนในกรณีเรื่องที่ไม่ใช่ความผิดวินัยร้ายแรง หรือกรณีการประพฤตินิยมชอบที่ไม่ใช่ความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง โดยให้เลขาธิการส่งเรื่องที่ยุตินั้นให้หน่วยงานดำเนินการและรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ซึ่งเป็นการลดภาระงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเป็นเครื่องมือให้กับฝ่ายบริหารในการติดตามการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗)

๒) คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้น เพื่อลดภาระงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ใต้อสวนและชี้มูลความผิด รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

๓) การกล่าวหา กำหนดให้สามารถทำได้ด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙)

๔) การมีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหา

กรณีข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบไม่ช้ากว่า ๑๕ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)

กรณีที่ข้อกล่าวหาไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอให้มีการแจ้งข้อกล่าวหา เป็นหนังสือและส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาภายในกำหนดเวลา ให้มีการบันทึกและให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหา โดยชอบแล้ว เพื่อลดขั้นตอนและเวลาในการแจ้งข้อกล่าวหาในปัจจุบัน นอกจากนี้ได้กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ความ ปรึกษากับผู้ถูกกล่าวหา และกำหนดรายการที่จำเป็นในหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจน และเป็นประโยชน์กับทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและผู้ถูกกล่าวหา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔)

๕) การให้โอกาสชี้แจงหรือส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติม

กำหนดให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจงและพยานหลักฐานมา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาประกอบการดำเนินการก่อนมีมติชี้มูลความผิด เพื่อให้การไต่สวนเป็นไปโดย ยุติธรรมและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาการไต่สวนที่กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

๖) การสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว

กำหนดให้มีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติ หน้าที่เป็นการชั่วคราว เพื่อมิให้บุคคลดังกล่าวเข้ายุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน และเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖)

๗) วิธีการสอบปากคำและการรับรองพยานหลักฐานจากต่างประเทศ

กำหนดห้ามจูงใจโดยมิชอบเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำในการไต่สวน และกำหนดวิธีการสอบปากคำและการรับฟังพยานหลักฐานจากต่างประเทศ เพื่อให้การไต่สวนเป็นไปโดย สุจริต และเที่ยงธรรม และเพื่อประโยชน์ในการรับฟังพยานหลักฐานในชั้นศาล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๔) การดำเนินการเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด

๑) การแจ้งและการดำเนินการทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ ชี้มูลความผิด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ

ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติและรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘) ทั้งนี้ ได้แยกการดำเนินการลงโทษทางวินัย เป็น ๒ กรณี ได้แก่

กรณีการประพตมิชอบ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล ทั้งนี้ จะต้องไต่สวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๑ ด้วย หากเกินระยะเวลาดังกล่าวจะมีการไต่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้า และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจที่จะดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป

กรณีทุจริตต่อหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ต่อไป

๒) กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถขอคัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

๓) การขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

กำหนดให้ในกรณีที่มีพยานหลักฐานใหม่ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสามารถขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนมติที่ชี้มูลความผิดทางวินัย ผู้ถูกกล่าวหาได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐)

๔) การไม่ดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

๔.๑) กรณีไม่ดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑)

๔.๒) กรณีไม่อาจดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. เนื่องจากกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลมิได้ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ เว้นแต่กรณีที่มิอาจดำเนินการทางวินัยเพราะเหตุที่พ้นระยะเวลาไต่สวนตามที่กฎหมายกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒)

๕) การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ก.พ.ค.

กำหนดให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ได้ หาก ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่หาก ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้นให้ส่งคำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้อง

ดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และ ก.พ.ค. สามารถร่วมมือกันในการดำเนินการเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษทางวินัย และลดขั้นตอนในการใช้สิทธิของผู้ถูกลงโทษดังกล่าว สำหรับผู้ถูกลงโทษทางวินัยซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกลงโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)

๖) การดำเนินคดีอาญาตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด

ในกรณีที่การกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดทางวินัย เป็นความผิดทางอาญา ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินคดี โดยให้ถือว่าการดำเนินการและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา โดยในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่ายังมีข้อไม่สมบูรณ์ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ เพื่อไต่สวนเพิ่มเติม ในกรณีจำเป็นอาจตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม โดยในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้องแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยืนยันให้ฟ้อง ให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุดสำหรับความผิดอันยอมความได้และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวดำเนินการต่อไป (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในศาลทหาร ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕)

๗) กรณีการกระทำความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นกรณีออกเอกสารสิทธิโดยมิชอบ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใดและปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าว แล้วแต่กรณี โดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๕) ความผิดและโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในชั้นไต่สวน

ยกเลิกความผิดและโทษกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่มีขึ้นตามมาตรา ๔๘ เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง (ยกเลิกมาตรา ๖๓)

๒.๘ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.

กำหนดให้มีตำแหน่งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการไต่สวนในลักษณะเดียวกับหัวหน้าพนักงานไต่สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง)

๒.๙ เหตุยกเว้นโทษ

กำหนดเหตุยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และได้มีการโต้แย้งการกระทำความผิดหรือได้แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับ

ความคุ้มครองทางกฎหมายเช่นเดียวกับที่กำหนดในมาตรา ๑๓๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้มีรางวัลแก่ผู้แจ้งเบาะแส หรือผู้ถูกกันเป็นพยาน (เพิ่มมาตรา ๕๗/๑)

๒.๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ การพิจารณาคัดเลือกกันผู้ที่ยื่นร่วมกันกระทำความผิด หรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดน้อยที่สุดเป็นพยาน โดยให้พิจารณาจากพฤติการณ์ลักษณะความร้ายแรง ในการกระทำความผิดเป็นสำคัญ โดยมีอัยการสูงสุดกลั่นกรอง ป้องกันการช่วยเหลือผู้กระทำความผิด โดยกำหนดระยะเวลาให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาและแจ้งความเห็นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่อัยการสูงสุดได้รับเรื่อง และแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๘)

๒.๑๑ มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ

(๑) กำหนดเหตุผลโทษและยกเว้นโทษ สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำความผิด ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรให้ลดโทษหรือไม่ลงโทษ เมื่อเป็นการกระทำโดยสุจริต และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ในกรณีที่กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุที่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ผลดี เพื่อเป็นช่องทางให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่สุจริตและทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการ (เพิ่มมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง)

(๒) กำหนดให้เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ หรือเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน หรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ให้สำนักงาน ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็ว เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือเพื่อขจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยในกรณีที่มีการแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐปรับปรุงแก้ไขหรือระงับแล้ว ไม่มีการดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้มีการประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘/๒)

๒.๑๒ บทกำหนดโทษ

กำหนดความผิดและโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการได้สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลที่ได้แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

๒.๑๓ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดรองรับการดำเนินการที่ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวต้องให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามมาตรา ๒๓

แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับระยะเวลาดังกล่าว ให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๓๑ ให้นับระยะเวลาดังกล่าวตามมาตรา ๓๑ กำหนด (ร่างมาตรา ๒๒)

(๒) กำหนดให้บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดสภาพบังคับกรณีที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๑๔ มาตรารักษาการ

กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ (ร่างมาตรา ๒๔)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ส่งผลให้การดำเนินคดีทุจริตในภาครัฐเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อันจะมีผลต่อการลดการทุจริตในภาครัฐ และทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการใช้งบประมาณในภาครัฐและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้มีการเพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้แจ้งเบาะแสหรือผู้กล่าวหาที่สามารถดำเนินการผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มมาตรการคุ้มครองให้แก่ประชาชน ผู้กล่าวหาและผู้แจ้งเบาะแสหรือเป็นพยานโดยกำหนดห้ามการเปิดเผยข้อมูลของบุคคลดังกล่าวและกำหนดโทษสำหรับการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว รวมทั้งกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ เช่น การเผยแพร่ให้ประชาชนทราบถึงเหตุที่ไต่สวนเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือการเผยแพร่ให้ประชาชนทราบกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา
๔๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย
อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารใน
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษา เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริง ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อย
ยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤตินิยมชอบในภาครัฐ
“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่ง
หรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่ง
หรือหน้าที่ซึ่งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อ
แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา หรือตามกฎหมายอื่น

“ประพัตติมิชอบ” หมายความว่า ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้บริหารระดับสูง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) ผู้พิพากษาและตุลาการ

(๓) พนักงานอัยการ

(๔) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ

(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๗) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๘) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐและได้กล่าวหาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าได้กระทำการทุจริตในภาครัฐอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย

“ไต่สวนข้อเท็จจริง” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างานหรือเทียบเท่าให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีอำนาจออกระเบียบและประกาศกับแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบและประกาศตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองที่มีผลเป็นการทั่วไปเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ท.” ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกห้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามมาตรา ๕/๑ และมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง”

ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

^๒ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๓ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๕/๑^๔ เมื่อมีกรณีที่ต้องสรรหาและคัดเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการ
ดังต่อไปนี้

(๑) ในการสรรหากรรมการ ให้คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ ป.ป.ช. และ
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินสรรหาและเสนอรายชื่อบุคคลผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ (๔) องค์การละห้าคน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิเหตุทำให้ต้องมีการ
สรรหาและคัดเลือกกรรมการ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการคัดเลือก สำหรับกรณีที่เป็นการสรรหาเพื่อ
แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้องค์การดังกล่าวแต่ละองค์การเสนอรายชื่อเท่าจำนวนกรรมการที่
ว่างลง

(๒) ให้มีคณะกรรมการคัดเลือก ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาล
ปกครองสูงสุด ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นกรรมการคัดเลือก โดย
ให้เลือกกันเองเป็นประธานกรรมการคัดเลือกคนหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือมีแต่ไม่
สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ทำการแทน ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ทำ
หน้าที่กรรมการคัดเลือกแทน

(๓) ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการจากรายชื่อ
บุคคลตาม (๑) ให้ได้จำนวนตามที่จะต้องแต่งตั้ง

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการคัดเลือกคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนตาม (๓) ให้แจ้ง
ให้้องค์การตาม (๑) แต่ละองค์การเสนอรายชื่อบุคคลใหม่เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการที่ยังขาดอยู่
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนดังกล่าว และให้คณะกรรมการ
คัดเลือกดำเนินการคัดเลือกเพิ่มเติมตาม (๓) เป็นกรรมการเพิ่มเติมจากที่มีการคัดเลือกบุคคลเป็น
กรรมการไว้แล้ว

(๕) เมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ได้รับคัดเลือกเป็น
กรรมการประชุมเลือกกันเองเพื่อเป็นประธานกรรมการคนหนึ่ง และให้คณะกรรมการคัดเลือกแจ้ง
รายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเป็นประธานกรรมการและกรรมการ พร้อมเอกสารหลักฐานตามมาตรา ๗
วรรคสอง รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อ
ทรงแต่งตั้งต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่
คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด

มาตรา ๖ กรรมการต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

(๒) มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต

(๓) มีสัญชาติไทย

(๔) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี

^๔ มาตรา ๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๕) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ผู้พิพากษาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา หรือข้าราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุด อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีตำแหน่งในพรรคการเมือง

(๒) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ติดยาเสพติดให้โทษ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอกการลงโทษ หรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๘) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

(๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๐) เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

มาตรา ๗ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการต้อง

(๑) ไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ

(๒) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด

(๓) ไม่ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด

(๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิก

สภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๕) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เว้นแต่ในฐานะเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งในวันที่ได้รับการคัดเลือก ถ้าผู้นั้นแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกจากตำแหน่งตาม (๑) (๒) หรือ (๕) หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนเลิกประกอบวิชาชีพอิสระตาม (๓) แล้ว ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือก ให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการต่อไปได้ ถ้าผู้นั้นมิได้แสดงหลักฐานดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่ได้รับการคัดเลือก และให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกใหม่โดยจะพิจารณาจากรายชื่อบุคคลที่มีการเสนอไว้แล้วตามมาตรา ๕/๑ (๑) หรือจะขอให้

องค์การตามมาตรา ๕/๑ (๑) เสนอรายชื่อบุคคลใหม่ก็ได้ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕/๑ (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน
ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๙^๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) มีอายุครบเจ็ดสิบห้าปี

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗

(๕) คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือรัวรายผิดปกติ หรือจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๖) คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
ในกรณีมีปัญหาว่ากรรมการผู้ใดต้องพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) หรือไม่ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้วินิจฉัย

การพ้นจากตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

มาตรา ๑๐^๗ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และยังมีได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่มีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

ในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่ง ให้กรรมการที่เหลืออยู่เลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการไปพลางก่อนจนกว่าประธานกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕/๑ (๕) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๕ มาตรา ๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๖ มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๗ มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๑๑ ให้ถือว่ากรรมการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๓ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุมให้ประธานกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๕ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ไม่ว่าเป็นการลงมติในการวินิจฉัยหรือให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกไว้ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
(๑) เสนอนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐต่อคณะรัฐมนตรี

(๑/๑) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) เสนอแนะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- (๔) ใต้วงวนข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- (๕) ใต้วงวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีอาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- (๖) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย
- (๗) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย
- (๘) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๔) และ (๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อใต้วงวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อใต้วงวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสารทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ใต้วงวนข้อเท็จจริง และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ
- (๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี
- คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อุทธรณ์การ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแจ้งให้หน่วยงานใดดำเนินการจัดให้กรรมการ เลขาธิการ หรืออุทธรณ์การ หรือพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งได้รับมอบหมายให้ใต้วงวนข้อเท็จจริง เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องในเรื่องที่กล่าวหาเพื่อประโยชน์ในการใต้วงวนข้อเท็จจริงหรือเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรรมการ เลขาธิการ อุทธรณ์การ หรือพนักงาน ป.ป.ท. จะขอเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานใดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ

^๙ มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ป.ป.ท. กำหนด แต่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานนั้น

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในเรื่องใด คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง พิจารณา หรือวินิจฉัยเรื่องนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ใดถูกกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่หรือร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับคำกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้นั้นต่อไปให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจกำหนดให้กรรมการผู้นั้นยุติการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อนก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าคำกล่าวหาไม่มีมูลความผิด ให้กรรมการที่ยุติการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นในระหว่างที่ยุติการปฏิบัติหน้าที่เต็มจำนวน

มาตรา ๒๒ ให้กรรมการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ให้กรรมการโดยตำแหน่งได้รับเงินเดือนประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒

การไต่สวนข้อเท็จจริง

มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

(๑) เมื่อได้รับการกล่าวหาตามมาตรา ๒๔

(๒) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ

(๓) เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๓๐

(๔) เมื่อได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นเป็น

ตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย

มาตรา ๒๓/๑^{๑๐} ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าจะรับหรือไม่รับ หรือสั่งจำหน่ายเรื่องตามมาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งให้แล้วเสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันที่ได้รับเรื่องกล่าวหา

ก่อนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๓ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหา นั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้ ในการนี้ เลขาธิการอาจมอบหมายให้ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๒๓/๒^{๑๑} ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๓ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว นำเสนอสำนวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา ๓๙ ต่อไป

เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรค หนึ่งก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เลขาธิการมี อำนาจตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้ไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทน คณะกรรมการ ป.ป.ท. และการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของเลขาธิการและพนักงาน ป.ป.ท. ให้ เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๒๔ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำการ ทุจริตในภาครัฐ จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้

ในกรณีที่กล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำ กล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหา นั้นไว้ และในกรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ ประสงค์จะเปิดเผยตน ห้ามไม่ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้ง หลักฐานอื่นใดที่เป็นการสำแดงตัวของผู้กล่าวหา

ในกรณีที่กล่าวหาเป็นหนังสือ ผู้กล่าวหาจะต้องลงชื่อและที่อยู่ของตน แต่หากผู้ กล่าวหาจะไม่ลงชื่อและที่อยู่ของตนต้องระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถูก กล่าวหาและพยานหลักฐานเบื้องต้นไว้ให้เพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องกล่าวหาที่รับไว้ดังต่อไปนี้ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

^{๑๐} มาตรา ๒๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๑} มาตรา ๒๓/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๑) เรื่องกล่าวหาบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๒) เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่เป็นบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๓) เรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.

พิจารณา

ในกรณีเรื่องกล่าวหาตาม (๓) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะถือสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือจะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี

(๓) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องเป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้วโดยไม่มีการถอนฟ้องหรือตั้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังไม่ได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี

(๔) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินกว่าห้าปี

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่ใช่เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ

มาตรา ๒๘ เรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่รับหรือสั่งจำหน่ายตามมาตรา ๒๗

(๑) (๒) หรือ (๓) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นสมควรให้แจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็วและแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ

มาตรา ๒๙ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องใดไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ อันเนื่องมาจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเสียก่อนและส่งสำนวนการสอบสวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามระยะเวลาที่กำหนด โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะถือว่าสำนวนการสอบสวนดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษและหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องทำความตกลงกับสำนักงาน โดยกำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ รวมถึงการจัดทำสำนวนการสอบสวน การควบคุมตัว การปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการอื่น ๆ เพื่อถือปฏิบัติร่วมกัน

ในกรณีที่มีการกระทำความผิดทางอาญาอื่นที่ไม่ใช่การกระทำการทุจริตในภาครัฐ รวมอยู่ด้วย และคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่า หากให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีไปตามอำนาจหน้าที่จะเป็นประโยชน์กว่า จะส่งเรื่องคืนให้พนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่อง และขอให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปก็ได้ โดยให้นำขั้นตอนและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ทั้งหมดที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งจำหน่ายเรื่องนั้น ในกรณีนี้ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรจะแจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปด้วยก็ได้^{๑๒}

มาตรา ๓๐/๑^{๑๓} ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๐ โดยได้มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้แล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจควบคุมและพิจารณาสั่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกควบคุมตัวนั้นได้เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การปล่อยชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

ในกรณีที่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือการฟ้องคดี พนักงาน ป.ป.ท. อาจยื่นคำร้องขอหมายขังผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลได้ หากกรณีที่มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ในอำนาจของศาลแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจขอให้ศาลควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ได้ต่อไป โดยให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

^{๑๒} มาตรา ๓๐ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๓} มาตรา ๓๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๓๑ เรื่องที่พนักงานสอบสวนส่งมายังคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

(๑) เรื่องที่ไม่ใช่กรณีตามมาตรา ๒๓

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับหรือพิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๑)

(๒) และ (๓)

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับหรือพิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๔)

ในกรณีตาม (๑) และ (๓) ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแทนหรือมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดก็ได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและระดับและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาด้วย

คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่นั้น

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๓๓^{๑๔} (ยกเลิก)

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย แล้วแต่กรณี

การแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง^{๑๕}

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้เป็นอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการไต่สวนข้อเท็จจริง

(๑)^{๑๖} รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีอยู่ในฐานะพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาก่อน

^{๑๔} มาตรา ๓๓ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๕} มาตรา ๓๔ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุหรือเหตุเกี่ยวกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานหรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติ หรือเป็นหุ้นส่วน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้านอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยโดยพลัน ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

มาตรา ๓๖ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบและ

กำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ถ้อยคำประกอบการชี้แจง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการชี้แจงข้อกล่าวหาและการให้ถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธินำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำของตนได้

มาตรา ๓๗ ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหายังอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไป จะเป็นอุปสรรคต่อการไต่สวนข้อเท็จจริง สมควรสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาอันไว้ก่อน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่แล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลเพื่อพิจารณา เมื่อนายกรัฐมนตรีวินิจฉัยประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการไปตามคำวินิจฉัยนั้น

ในกรณีที่ผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีมติ และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นกลับเข้ารับราชการหรือกลับเข้าทำงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. กระทำการใด ๆ อันเป็นการล่อลวงหรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญากับผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำใด ๆ ในเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง

ถ้อยคำใดที่ได้มาโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่งไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

^{๒๖} มาตรา ๓๕ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๓๙ เมื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้มีการไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้

มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แล้วแต่กรณี

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

มาตรา ๔๑ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๔๐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องและให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง

มาตรา ๔๒ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๑ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือกฎหมายตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๔๑ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๑ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควรหรือในกรณีที่จำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้มีการดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

มาตรา ๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๔๑ จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล สำหรับผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔๐ เป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง รายงานเอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินการและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่พนักงานอัยการยื่นอุทธรณ์ กฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา โดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องและจำเป็นต้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาลให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาพบพนักงานอัยการตามเวลาที่กำหนดและในกรณีมีความจำเป็นต้องจับตัวผู้ถูกกล่าวหา ให้พนักงานอัยการแจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีภูมิลำเนาหรือที่อยู่เป็นผู้ดำเนินการ และเพื่อการนี้ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดังกล่าว มีอำนาจร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่นั้นให้ออกหมายจับได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเรื่องการจับ การขัง และการปล่อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ

ในกรณีที่มีการจับกุม ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับไปยังศาลแล้วแจ้งให้พนักงานอัยการทราบภายในสี่สิบแปดชั่วโมง

มาตรา ๔๗^{๓๗} กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการทหาร ในกรณีเช่นนั้นอำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม ให้เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ

มาตรา ๔๘ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นควรตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา และเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นต้องยื่น

^{๓๗} มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ขอความร่วมมือจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้มาให้ตรวจสอบได้ แต่ถ้าเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นผู้ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามรายการและภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดได้

ในการไต่สวนตามวรรคหนึ่งหรือในกรณีอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้ส่งเรื่องทั้งหมดพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ในกรณีเช่นนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะถือเอาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยจะไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมด้วยหรือไม่ก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมิได้ร่ำรวยผิดปกติหรือมิได้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ แต่มีกรณีต้องดำเนินการเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือจะไต่สวนและชี้มูลตามอำนาจหน้าที่ของตนต่อไปก็ได้

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลนอกจากดำเนินการตามมาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๕ แล้ว หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติอนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์หรือการสั่งการใด ๆ แก่บุคคลใดโดยมิชอบ หรืออาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา ดำเนินการสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติ อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์ หรือการสั่งการใด ๆ นั้น ต่อไปด้วย

มาตรา ๕๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นไม่เกินห้าปี นอกจากตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือวันที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๔๕

มาตรา ๕๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตใน
ภาครัฐเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง โดยมี
เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติ
ราชการของสำนักงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ใน
สำนักงาน โดยมีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ^{๑๘}

สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมตลอดทั้งสนับสนุนและ
อำนวยความสะดวกให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐอื่นที่
เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต

(๓/๑)^{๑๙} ดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วม
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมตลอดทั้งรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส
รวมทั้งเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

(๔) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริต

(๕) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้
เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น หรือตามที่
คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ใน (๓) ให้สำนักงานหารือและทำความ
ตกลงร่วมกันกับสำนักงาน ป.ป.ช.

ในการดำเนินการตาม (๓/๑) ถ้าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติได้กำหนดมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องไว้ ให้สำนักงานให้ความร่วมมือและดำเนินการให้
สอดคล้องกับมาตรการและกลไกดังกล่าว^{๒๐}

มาตรา ๕๑/๑^{๒๑} ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งนายกรัฐมนตรีนำ
ความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ตามผลการคัดเลือกของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดย
ความเห็นชอบของวุฒิสภา

^{๑๘} มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๙} มาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๒๐} มาตรา ๕๑ วรรคสี่ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๒๑} มาตรา ๕๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ แล้ว
เสนอนายกรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

ในการคัดเลือกตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทารือกับคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ด้วย

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่
เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ให้สำนักงานมีคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง
โดยให้ถือว่าประธานกรรมการมีฐานะเป็นประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง และเลขาธิการ
มีฐานะเป็นรองประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง

มาตรา ๕๑/๒^{๒๒} ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓/๑) ให้
คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และร่วมมือกัน
ดำเนินการกับสำนักงาน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการ
รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เลขาธิการคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมอบหมาย ผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่
เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไม่กินสี่คน และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคน
เป็นกรรมการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเป็นเลขานุการหนึ่งคน และ
ผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิตาม
วรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ผู้แทนจาก
ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการ ดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ให้ประธานกรรมการและกรรมการตามวรรคสองได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์
ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕๒^{๒๓} ให้พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และข้าราชการในสำนักงาน
เป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ให้พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในทำนอง
เดียวกันกับค่าตอบแทนพิเศษประจำตำแหน่งพนักงานไตสวนและผู้ช่วยพนักงานไตสวนตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งนี้ ตามระเบียบ
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๒/๑^{๒๔} การแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แต่งตั้งจาก
ข้าราชการพลเรือนในสังกัดสำนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าขึ้น
ไป และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วย

^{๒๒} มาตรา ๕๑/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๒๓} มาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าหกปี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางกฎหมาย และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสองปี แต่ถ้าสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาด้วย ระยะเวลาสองปีให้ลดเหลือหนึ่งปี

(๔) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมาย หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างน้อยสองสาขา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าแปดปี

(๕) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจะยังประโยชน์ต่อการดำเนินการไต่สวนของสำนักงานเป็นอย่างยิ่ง และผ่านการอบรมหลักสูตรการไต่สวน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และรับราชการในสำนักงานหรือสำนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๕๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานอาจจัดให้มีมาตรการคุ้มครองเบื้องต้นสำหรับผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแส หรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าคดีใดสมควรให้จัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่บุคคลตามมาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไป หรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาสำหรับบุคคลดังกล่าวด้วย

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

^{๒๔} มาตรา ๕๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๕๕ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจจัดให้มีรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด แก่บุคคลตามมาตรา ๕๓ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๕๖ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๕๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลของบุคคลดังกล่าวเป็น ประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับการยกย่องให้เป็น แบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนโดยทั่วไป คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นเป็นกรณีพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕๗ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๕๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเมื่อบุคคลนั้นร้องขอ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการ ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลนั้น และคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อ นายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป

มาตรา ๕๘ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา รายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิดกับ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา รายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็น สำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นนั้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กันบุคคลไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ ดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นอาจได้รับ ความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด เว้นแต่บุคคลนั้นฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขการ กันไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง^{๕๕}

การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรง ตำแหน่งอยู่และการเลื่อนขั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับ การคุ้มครองเมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้ เป็นพยาน^{๕๖}

หมวด ๓/๑

^{๕๕} มาตรา ๕๘ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๕๖} มาตรา ๕๘ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ^{๒๗}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๘/๑ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยเร็ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) เมื่อปรากฏว่ากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดล่าสมัย ขาดประสิทธิภาพหรือขาดการบังคับใช้อย่างทั่วถึง เป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) เมื่อปรากฏว่าการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐไม่บรรลุผล เพราะไม่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย หรือมาตรการที่จำเป็น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๘/๒^{๒๘} เมื่อความปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีตาม (๑) หากสำนักงานเห็นว่ามีความเหมาะสม ควร ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องสั่งการให้มีการตรวจสอบและดำเนินการ แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง หากจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต้องกำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้สำนักงานทราบด้วย ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ต่อไป ทั้งนี้ หากกรณีใดมีลักษณะส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๘/๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานพบว่าการดำเนินโครงการใดมีการกำหนดวงเงินสูงเกินที่เป็นจริงหรือไม่คุ้มค่า ให้แจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๗} หมวด ๓/๑ มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ มาตรา ๕๘/๑ ถึง มาตรา ๕๘/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๘} มาตรา ๕๘/๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๙ ให้สำนักงานจัดทำบัญชีเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาและผลการดำเนินการ เพื่อส่งให้สำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทราบ เพื่อเป็นการประสานงานตาม ระยะเวลา วิธีการ และรายการที่ตกลงร่วมกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็น พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยให้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับและคุมขัง ให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจเป็นผู้ดำเนินการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๑^{๒๙} ค่าใช้จ่ายในเรื่องดังต่อไปนี้ รวมทั้งวิธีการเบิกจ่าย ให้เป็นไปตาม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) การไต่สวนข้อเท็จจริง การแสวงหาข้อมูล และการรวบรวมพยานหลักฐาน

(๒) การมาช่วยปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตาม มาตรา ๑๘ (๔)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) การดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นแก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตตาม พระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๑/๑^{๓๐} ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือ จำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นำระยะเวลาที่ผู้ถูก กล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ จำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติแห่ง ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๘ มาใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๙} มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๓๐} มาตรา ๖๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือไม่ดำเนินการใด ๆ ตามมาตรา ๑๘ (๑) และ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่สั่งตามมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. และมีใช้การกระทำตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๗ ให้กระทรวงยุติธรรม สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ก.พ. สำนักงานงบประมาณและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำโครงสร้างสำนักงาน กรอบอัตรากำลังข้าราชการและพนักงานราชการและกำหนดงบประมาณ รวมถึงการดำเนินการอื่นใดอันจำเป็น เพื่อรองรับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระยะเริ่มแรก การกำหนดโครงสร้าง อัตรากำลังและงบประมาณตามวรรคหนึ่ง ต้องรองรับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในเขตพื้นที่ตามความจำเป็นและเหมาะสมด้วย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ยังไม่มีส่วนราชการในส่วนของผู้บริหารที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยตรง ทำให้รัฐบาลไม่สามารถกำกับดูแลและผลักดันเพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่มีอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบจำนวนมาก สมควรที่จะมีส่วนราชการในฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบในการดำเนินการด้านนโยบายดังกล่าว และเป็นศูนย์กลางประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในฝ่ายบริหารสามารถดำเนินการในลักษณะบูรณาการและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙^{๓๑}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒๓ บรรดาการดำเนินการใด ๆ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการใต้สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้กระทำไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้

มาตรา ๒๔ ให้กรรมการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ให้เลขาธิการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นเลขาธิการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตาม

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติแห่ง

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและการดำเนินการล่าช้า และก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์และรูปแบบของการทุจริตที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สมควรปรับปรุงกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง และกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้งพนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้ช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในส่วนของการได้มา องค์ประกอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง เพื่อให้มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเพิ่มเติมมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ อันจะมีผลให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐบรรลุผลและเกิดประโยชน์แก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐมีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐ

และภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและ
 ประพฤติมิชอบอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการ
 ตรวจจับการทุจริต หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐ สมควรกำหนดให้
 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถมีส่วนร่วมในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว และเพื่อให้เกิด
 ความสอดคล้องกับมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบ
 รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงบทบัญญัติใน
 พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้
 สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและเพื่อรองรับอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวที่จะกำหนดให้แก่
 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ
 ดังกล่าว รวมทั้งเพิ่มเติมมาตรการในการคุ้มครองบุคคลที่ถูกกักไว้เป็นพยาน และแก้ไขเพิ่มเติม
 มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ
เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว
ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณาอนุญาตให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา
คณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี
เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้
และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระ ที่สามแล้ว
ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน
ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิก
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒